

סידור מסורת משה

כולל כל התפילהות של כל
השנה לימות החול
ולשבתוות ולמועדים
על פי נוסח התפילה
שקבלנו על ידי ר比ינו
משה בן מימון ז"ל

מו"ל דרושא
תשס"ז

התוכן

שחרית לחול

4	ברכות השחר וסדר הקרבנות
8	שירי זמרה
12	ברכת קריית שמע וקרית שמע
16	תפילת העמידה
21	דברי תחנונים של היחיד
22	סדר קראת התורה
23	תהליה לדוד
23	סדר היום ודברי תחנונים של הציבור

דברי היום

26	ברכות שונות
28	ברכת המזון
30	ברכה מעין שלישי

מנחה לחול

32	תהליה לדוד
33	תפילת העמידה
38	דברי תחנונים של היחיד

ערבית לחול

40	ברכת קריית שמע וקרית שמע
42	תפילת העמידה
46	ברכת הלבנה
46	קרית שמע על המיטה

ערבית לשבת

48	ברכת קריית שמע וקרית שמע
50	תפילת העמידה
53	ברכה מעין השבע
54	סדר הקידוש לליל שבת וימים טובים

שחרית לשבת

55.	שירי זמרה
59.	ברכת קריית שמע וקרית שמע
63.	תפילת העמידה
67.	סדר קראת התורה

מוסך לשבת

69.	תהליה לדוד
70.	תפילת העמידה

מנחה לשבת

73.	תהליה לדוד
74.	סדר היום ודרכי תחנונים של הציבור
76.	סדר קראת התורה
76.	תפילת העמידה

ערבית לМОצאי השבת

80.	ברכת קריית שמע וקרית שמע
82.	תפילת העמידה
86.	סדר היום ודרכי תחנונים של הציבור
87.	סדר הבדלה לМОצאי השבת

מועדים

89.	הלו
91.	מוסך לראש חודש
95.	שחרית\מנחה\ערבית למועדים
98.	מוסך למועדים

שחרית לחול

ברכות השחר וסדר הקרבות

שמונה עשרה ברכות שאדם אומר בכל יום בבוקר, ואין להן סדר - אלא מברך כל אחת מהן על דבר שהברכה שבבילו, בשעתו. וכל ברכה מהן שלא נתחייב בה, איןנו מברך אותה.

בשעה שייקץ בסוף שינטו (והוא על מיטתו) מברך:
אלמי הנשמה שננטה בי טהורה. אפתה בראתה ואפתה יצרתה,
ואפתה נפחתה בי ואפתה משמרתה בקרבי, ואפתה עתיד לטלה
משמעותי, ואפתה עתיד למחרזקה לי לעתיד לבזא. וכל זמן
שהנפשה בקרבי, מודה אני לפניו " אלמי, רבונו כל
 הפעשים. ברוך אתה יי' המנוח נשמות לפגירים מותים.

כשומע קול התרנגול מברך:
**ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, הנוטן לשכוי בינה להבין בין
 יום ובין לילה.**

כשלוב בגדיו:
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, מלביע ערמנים.

כשמניח סדיינו על ראשו:
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, עוטר ישראלי בתפארה.

כשמעביר ידיו על עינו:
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, פוקם עורים.

כשישיב על מיטתו:
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, מתיר אסורים.

כשמוריד רגליו מן המיטה ומניחו על הארץ:
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, רוקע הארץ על המים.

כשעומד:
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, זוקף כפופים.

כשנותל ידיו:
**ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו, ונצנו
 על נטילת ידים.**

כשרוחץ פניו:
**ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, המעביר شيئا מעיני ותנוימה
 מעפפני. יהי רצון מלפניך יי' אלמי ואלהי אבותי, שטרגיגני**

shoreit lechol • 5

לדבר מצוה ועל תרגילי נידבר עבירה, ותשלט כי יציר טוב ועל תשלט כי יציר רע, ותמחזקי במצוותיך, ותנתנו חלקך בתורתך, ותתני לך לחסד ולרכמים בעיניך ובעניינו כל רואין, ותגמלי מסדים טובים מ לפניך. ברוך אתה יי' גומל מסדים טובים.

וכל זמן שיכנס אדם לבית הכהנים, אומר קודם שייכנס:
התכבדו מכבדים קדושים, משרתי עליזון, שמרוני וממתינו לי עד שאכנים ואצא, כי זה הוא דרך שלבני אדם.

ואחר שייצא:
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם בחכמה, וברא בו נקבים ונחללים חללים, מהן פתוחים ומן סתוימים, שאם יסנתם אחד מהן או יפתחם, איןו יכול להתקיים אפילו שעה אחת. ברוך אתה יי', רופא כלבשר ומנפlia לעשונות.

כשחוגר חגורו:
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אוצר ישראל בגבורה.

כשלובש מנعلו:
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, שעשה לי כל צרכי.

כשםהלך לצאת לדרכך:
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, המכוון מצaudi גבר.

ומברך אדם בכל יום:
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, שלא עשני גוי.

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, שלא עשני עבד.

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, שלא עשני אשה.

כשמתעטף בצדית:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו, וצனנו להתעטף בצדית.

כשלובש תפילין:
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו, וצனנו להנימ תפליין.

מי שרצה לקרוא בתורה (קדום שיקרא קרית שמע) - בין קרא בתורה שבכתב, בין בתורה שבבעלפה - נוטל ידייו תחילת וمبرך שלוש ברכות:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותו, וצונו על דברי תורה.

הערכ נא יי' אלהינו את דברי תורה בפינו ובפיפיות עמך כל בית ישראל, ונחיה אנחנו וצאצאיינו וצאצאי עמך כל בית ישראל לעולם, יודעי שמה ולומדי תורה לשם. ברוך אתה יי', נתן התורה.

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים וגנו לנו את תורה. ברוך אתה יי', נתן התורה.

ואחר כך קורא מעט מדברי תורה. ונагו העם לקרות ברכת כהנים; ויש מקומות שקורין פרשת צו - ויש מקומות שקורין שתיהן.

ברכת כהנים:

יברךך יי' וישמךך. יאר יי פניו אליך ויחנך. ישא יי פניו אליך וישם לך שלום.

פרשת צו:

ונידבר יי אל משה לאמר. צו את בני ישראל ואמרת אליהם: את קרבי לך מי לאשי ריח ניחח תשמרו להקריב ליה במועדך. ואמרתם להם: זה האשה אשר תקריבו ליהוה - כבשים בני שנה تمامם שניים ליום עלה תמיד. את הכבש אחד תעשה בבקר, ואת הכבש השני תעשה בין הערכבים. ועתירית האיפה סלת למנחה בלילוה בשמן בתית רביעת ההיין. עלת תמיד - העשיה בהר סיני לריח ניחח אשא ליהוה. ונסכו רביעת ההיין לכבש האחד, בקדש השם נסך שכר ליהוה. ואת הכבש השני תעשה בין הערכבים - מנחה הבקר וכנסכו תעשה אשא ריח ניחח ליהוה.

ואחר כך, naggo העם לקרות משנה זו: אלו דברים שאין להם שעור: הפהה, והבפורים, והראיוון, וגמריות חסדים. אלו דברים שאדם אוכל פרוטיתם בעולם הזה, ומקרו קיממת לו לעולם הבא: כבוד אב ואם, גמירות מסדים, ובחאת שלום בין אדם לחברו - ותלמוד תורה בוגד כלם. אמר רבי זира, "בנות ישראל הם החמירו על עצמן, שאכלו רוזאות דם טפה בחרדל, יושבות עליה שבעת ימים נקיים". תנא דברי אליהו, "כל השונה ההלכות, מבטח לו שהוא בן העולם הבא: שנאמר הילכות עולם לו - אל תקרי הילכות, אלא הלוות". אמר רבי

אלעזר אמר רבי חנינה, "תלמידי חכמים רבים שלום בעולם,
שנאמר יוכל בניך למוציא יי, ורב שלום בניך..."

ואחר כך אומר:

לעולם יהא אדם יראה שמיים בשתה ומודה על האמת, ודובר אמת בלבבו. ישכים ויאמר, רבון כל העולמים! לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנוינו לפניו, כי על רחמיך הربים. מה אנו? מה מיינו? מה מסדנו? מה צדקנו? מה מעשינו? מה נאמר לפניו, י אלחינו הלו האבותים לאין לפניו, ואנשי השם שלא היו, ומקמים כבלי מזע, ונבונים כבלי השכל. כי כל מעשינו תהו, וימי חיינו הבל לפניו. כמו שכותיב בדברי קדש, "ומותר האדם מון בהמה אין, כי הפל הבל."

אבל אנחנו עמך, בני בריתך. בני אברך אוחבק ששבעת לו בהר המוריה; צרע יצחק עקידך שנתקד על גבי מזבחך; עדת יעקב בנך בכורך שמאחבתך שאהבת אותו ושמחתך ששמחה בך, קראת אותו ישראל וישורון.

לפיכך, אנו חיבין להודות לך, ולשבחך ולפארך ולרומך, ולתנו הודה ושבח לשמדך. חיבינו אנו לומר לפניו בכל יום, ערב ובקר: "שמע ישראל: יי אלהינו, יי אחד." אשרינו, מה טוב חלכנו, מה נעים גורלנו, מה יפה מאוד ירשתנו. אשרינו, שאנו משכימים ומעריבין ואומרים: "שמע ישראל: יי אלהינו, יי אחד."

אתה הוא קדם שנברא העולם, ואתה הוא אחר שנברא העולם. אתה הוא בעולם הזה, ואתה הוא לעולם הבא. אתה הוא ראשון, ואתה הוא אמרון. קדש את שפך הגadol והקדוש בעולם ובישועתך פרים ומגיבה קרינו. ברוך מקדש את שמו בربים.

אתה הוא יי, לבך. אתה עשית את השמיים ושמי השמיים וכל צבאים, הארץ וכל אשר עליה, הימים וכל אשר בהם. ואתה מחיית את כלם, וצבא השמיים לך משתתפים. אתה הוא, ושנותיך לא יתפכו. "מלך, יי מלך, יי מלך לעלם ועד. ברוך יי לעולם, אמן ואמן.

בימות החול עין בעמוד 8. בשבת עין בעמוד 55.

שירי זמרה

ברוך שאמר, וקיה העולם - ברוך הוא.

ברוך אומר ועשה.

ברוך גוזר ומקים.

ברוך מרחם על הארץ.

ברוך מעביר אפלה וمبיא אורח.

ברוך משלם שכר טוב ליראיו.

ברוך שאין לפניו, לא עוללה ולא שכחה, לא כזב ולא מרמה, לא

מושוא פנים ולא מkick שחד.

ברוך אל חי לעד, וקיים לנצח.

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, האל המהיל בפי עמו, משבח

ומפאר בלשונו כל חסידיו ועבדיו. ובשרי דוד בן ישע עבדך

משיחך נהלך יי' אלהינו בשבחו ובזמרו, נזך נשבחך

נפארך נרומך נמליך נזכיר שםך מלכנו אלהינו ייחד.

יחיד חי העולמים, משבח ומפאר עד שמו.

ברוך אתה יי', מלך מהלך בתשבחות.

יהי כבוד יי' לעולם, ישמח יי' במעשהיו. יהי שם יי' מברך, מעטה

ועד עולם. מפזרת שםך עד מבואו, מהלך שם יי'. רם על כל גוים

יי', על השמיים כבוזו. יי' שILD לעולם, יי' זכרך לדור ודור. יי' בשמיים

הכין בסאו, ומלכותו בכל מושלה. ישמחו השמיים ותגל הארץ,

ויאמרו בגוים יי' מלך. יי' מלך, לעלם ועד. יי' מלך עולם ועד,

אבדו גוים מארצו. יי' הפיר עצת גוים, הניא מחשבות עמיים. עטו

עצה ותפר, דברו דבר ולא יקום - כי עפנו אל. רבות מחשבות

בלב איש, ועצת יי' היא תקים. עצת יי' לעולם טעםך, מחשבות

לבו לדור ודור. כי הוא אמר וניה, הוא צוה ויעמד. כי בחר יי'

בציוון, אנה למושב לו. כי יעקב בתר לו ייה, ישראל לסתלו. כי

לא יטש יי' עמו, ונחלתו לא יעזב. והוא רחים, יכפר עון, ולא

ישחיתת. והרבה להסביר אפו, ולא עיר כל חמתו. יי' הושיעה -

המלך יungan בימים קראנו. אשרי יושבי ביתך, עוד ימלוך סלה.

אשרי העם שזכה לו, אשרי העם שי אלקיו.

מהלה לדוד :

ארוממך אלוהי המלך, ואברכה שמן לעולם ועד.
בכל יום אברך, ואהלה שמן לעולם ועד.

גדול יי' ומהלך מאד, ולגאלתו אין חקר.
דור לדור ישבח מעשיך, וגבורתיך יגידו.

בזר כבוד הווד, ודברי נפלאתיך אשיכחה.
ועוזו נוראתיך יאמרו, וגאלתך אספרנה.

זכר רב טובך יביעו, וצדקתן ירננו.
חנון ורחום יי', ארך אפים וגצל חסד.

טוב יי' לפל, ורחמיו על כל מעשיו.
 יודוך יי' כל מעשיך, וחסידיך יברכוכה.

כבוד מלכיותך יאמרו, וגבורתך ידברו.
 להזדיע לבני האדים גבוריתו, וכבוד הדר מלכותו.

מלכיותך מלכות כל עלים, וממשלתך בכל דור ונדר.

סומך יי' לכל הנפלים, וזקף לכל הקפופים.
 עיני כל אלך ישברו, ואטה נתנו להם את אכם בעטו.

פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון.
 צדיק יי' בכל דרכיו, וחסיד בכל מעשיו.

קרוב יי' לכל קראיו, לכל אשר יקרהו באמת.
 רצון יראו יעשה, ואת שונעתם ישמע ויושיעם.

שומר יי' את כל אהבו, ואת כל הרשעים ישמיד.
 מהלת יי' ידבר פי, ויברך כלبشر שם קדשו, לעולם ועד.

הלויה! הלי נפשי את יי'. אהלה יי' בתי, אזמרה לאלמי בעודי. אל תבטחו בנדיבים, בגין אדם שאין לו תשועה. תצא רוחו ישב לאדםתו, ביום שהוא אבד עשותנתיו. אשרי שאל יעקב בעזרו, שברז על יי' אלהיו. עשה שמימים וארץ, את חיים ואת כל אשר בס - השמר אמת לעולם. עשה משפט לעשוקים, נתנו ללחם לרעבים - יי' מתייר אסורים. יי' פקח עורות, זקף כפופים, יי' אהב צדיקים. יי' שמר את גרים, יתום ואלמנה יעדד - וذرך רשעים יעניט. ימלך יי' לעולם, אלhimן ציוו לדור ונדר. הלויה!

הַלְלוִיָּה! כי טוב זמְרָה אֱלֹהינוּ, כי נָעִים נָאֹה תְּהִלָּה. בּוֹנֶה יְרוֹשָׁלָם ייִ, גְּדֹחֵי יִשְׂרָאֵל יַכְנֵס. הַרְפָּא לְשֻׁבּוּרִי לְבָבָ, וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְבּוֹתָם. מִזְנָה מִסְפָּר לְפּוֹכְבִּים, לְכָלִים שְׁמוֹת יַקְרָא. גְּדוֹלָה אֲדוֹגִינוּ וּרְבָּה כְּתָת לְתִבְוִנְתָו אֵין מִסְפָּר. מַעֲזֹדָד עֲנוֹנִים "מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַדְיָ אָרֶץ. עֲנוֹ לִיהְוָה בְּתוֹךְהָ, זָמָרוּ לְאֱלֹהינוּ בְּכָנָור. הַמִּכְשָׁה שְׁמִים בְּעָבִים, הַמִּכְבָּין לְאָרֶץ מַטָּר, הַמִּצְמִיחַ הַרִּים חָצֵיר. נוֹתָן לְבָהָמָה לְחִמָּה, לְבָנִי עָרֵב אֲשֶׁר יַקְרָאוּ. לֹא בְּגָבוֹרָת הַסּוֹס יַחֲפֵץ, לֹא בְּשֹׁוקֵי הָאִישׁ יַרְאֵה. רֹצֶחֶת "אֵת יְרָאֵו, אֵת הַמִּיחָלִים לְחַסְדוֹ. שְׁבָחֵי יְרוֹשָׁלָם אֵת", הַלְּלֵי אֱלֹהֵיךְ צִיוֹן. כי תְּזַק בְּרִיחֵי שָׁעֵרִיךְ, בְּרַךְ בְּנֵיךְ בְּקָרְבָּךְ. הַשָּׁם גְּבוּלָךְ שְׁלוּם, חַלֵּב חַטִּים יַשְׁבִּיעֵךְ. הַשְׁלָח אַמְּרָתָךְ אָרֶץ, עד מִהְנָה יַרְאֵז דָּבָרָו. הַנְּתָנוּ שָׁלָג בְּצָמָר, בְּפֹור כָּאָפָר יַפְזֵר. מְשִׁלֵּיךְ קָרְחוּ בְּפִתִּים, לְפִנֵּי קָרְתָנוּ מַיִּיעֵמֶד. יַשְׁלַח דָּבָרָו וַיְמִסֵּם, יַשְׁבֵּר רֹוחָו יַזְלֵוּ מִימָּיו. מַגִּיד דָּבָרָו לִיעַקְבָּר, חַקְיוֹ וּמִשְׁפְּטָיו לִיְשָׁרָאֵל. לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי, וּמִשְׁפְּטִים בֶּל יְדָעוֹם. הַלְלוִיָּה!

הַלְלוִיָּה! הַלְלוּ אֶת שְׁמֵינוּ מִן הַשָּׁמִים, הַלְלוּהוּ בְּמִרוּמִים. הַלְלוּהוּ כָּל מְלָאָכִיו, הַלְלוּהוּ כָּל אָכָּאוּ. הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וִינְרָתָ, הַלְלוּהוּ כָּל פּוֹכְבִּי אָוָר. הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמִים, וּהַפִּים אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמִים. יַהֲלֵלוּ אֶת שֵׁם ייִ, כי הוּא צָנוֹה וּנוּבָרָאוּ. וּנְעִמִּידָם לָעֵד לְעוֹלָם, תְּקֵנָה נָטוּ וְלֹא יַעֲבֹר. הַלְלוּ אֶת שֵׁם הָאָרֶץ, תְּנִינִים וְכָל תְּהִמּוֹת. אָשׁ וּבָרְךָ שָׁלָג וּקְיִיטָר, רֹום סְעָה עֲשָׂה דָּבָרָו. הַחֲרִים וְכָל גְּבֻעוֹת, עַז פְּרִי וְכָל אַרְזִים. מְתִיחָה וְכָל בְּהִמָּה, רַמְשׁ וְצַפּוֹר כְּנָפָ. מַלְכֵי אָרֶץ וְכָל לְאַמִּים, שְׁרִים וְכָל שְׁפִּטִּי אָרֶץ. בְּחוֹרִים וְגַם בְּתוּלוֹת, זְקִנִּים עַם נְעָרִים. יַהֲלֵלוּ אֶת שֵׁם ייִ, כי נְשָׁגֵב שָׁמוֹ לְבָדוֹ - הַזּוֹעַל אָרֶץ וּשְׁמִים. וְיַרְמִם קָרְנוּ לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חָסִידִים, לְבָנִי יִשְׂרָאֵל עַם קָרְבָּנוּ. הַלְלוִיָּה!

הַלְלוִיָּה! שִׁירוּ לִיהְוָה שִׁיר חֲדָשׁ, תְּהַלְתּוּ בְּקֹהֶל חָסִידִים. יְשַׁמַּח יִשְׂרָאֵל בְּעֵשִׂיו, בְּנֵי צִיוֹן יַגְלִלוּ בְּמַלְכָם. יַהֲלֵלוּ שְׁמוֹ בְּמַחְזָל, בְּתִנְךְ וּבְנָור יַזְמְרוּ לוֹ. כי רֹצֶחֶת "בְּעַמּוֹ, יְפָאֵר עֲנוֹנִים בְּיִשְׁוֹעָה. יַעֲלֹזוּ מִסִּידִים בְּכָבֹוד, יַרְגְּנוּ עַל מִשְׁכָבּוֹתָם. רֹומָמוֹת אֶל בְּגָרוֹנָם, וְחַרְבָּ פִּיפִיּוֹת בְּיִדָּם. לְעַשׂוֹת נְקָמָה

בגויים, תזכותם בלאם. לאسر מלכיהם בזקים,
ונכבדיהם בככלי ברזל. לעשות בהם משפט כתוב, הדר
הוא לכל חסידיו. הלויה!

הלויה! הלו אל בקדשך, מלוחך ברקיע עוז.

מלךנו בגבורתו, מלוחך רב גדו.

מלךנו בתקע שופר, מלוחך בנבל וכנור.

מלךנו בתף ומחול, מלוחך במניים ועגב.

מלךנו בצלצלי שמע, מלוחך בצלצלי תרואה.

כל נשמה תהלך יה. הלויה!

ברוך יי לiculos, אמן ואמן.

ימליך יי לiculos, אמן ואמן.

ויברך דוד את יי לעיני כל מקהלה, ויאמר דוד: ברוך אתה יי אלהי ישראל אבינו, מעולם ועד עולם. לך יי גדלה ומגבורת,
ומתפארת והניצח וההוויד, כי כל בשמיים ובארץ. לך יי הממלכה,
וממتنשא לכל בראש. והעשר והכבד מלפניך, ואתה מושל
בכל. ובידך כח וגבורת, ובידך גודל וחזק לבך. ועתה אלהינו
מודים אנחנו לך, ומhalbלים לשם תפארתך. ויברכו שם בבדך,
ומרומים על כל ברכה ותלה.

ישתבח שמן לך עד מלפנו, המלך הגדול והקדוש בשמיים ובארץ.
כי לך נאה יי אלהינו, שיר ושבח, מלל זמרה, ברכות וחוזיות;
גדלה תהלה ותפארת, עז מלכות ומלך, נצח וגבורת, מעטה
עד עולם. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, מלך גדול
התשבחות, אל ההוזיות, אדון כל המעשים, הבוחר בשירי
זמרה, מי העולים.

ברכת קריית שמע וקרית שמע

אם עשר אנשים, כל הציבור ישבין ושליח ציבור יורד לפני התיבה ועומד במאצלו:
הציבור, ואומר:

וַיְתַגֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵיהַ רֶבֶא. הַצִּבּוּר עֲנוֹנוּ: אָמֵן. בְּעַלְמָא דֵי בָּרָא
כְּרוּתְתִּיהַ, וַיְמַלֵּךְ מֶלֶכְתִּיהַ, וַיִּצְמַחֵ פָּרָקְנִיהַ, וַיִּקְרַבֵּ מִשְׁיחִיהַ,
וַיִּפְרַקֵּ עַמְּיהַ, בְּחַיְכּוֹן וּבְיוּמִיכּוֹן וּבְמִיחְוּן דָּכֵל בֵּית יִשְׂרָאֵל,
בְּעַגְלָא וּבְזָמָנוֹ קָרִיב; וַיֹּאמְרוּ אָמֵן. הַצִּבּוּר עֲנוֹנוּ: אָמֵן יְהָא שְׁמֵיהַ רֶבֶא מַבָּדוֹ
לְעַלְמָא וּלְעַלְמִיא עַלְמִיא. יְהָא שְׁמֵיהַ רֶבֶא מַבָּדוֹ לְעַלְמָא וּלְעַלְמִיא עַלְמִיא.
וַיִּתְבְּרַךְ הַצִּבּוּר עֲנוֹנוּ: אָמֵן. יְשַׁתְּבַח תִּפְאָר, יְתַרְוּםֵס יְתַעַּלה, יְתַהְדֵּר
וַיִּתְהַלֵּל, וַיִּתְנְשָׁא שְׁמֵיהַ דָּקְדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הַצִּבּוּר עֲנוֹנוּ: אָמֵן. לְעַילָּא
לְעַילָּא מַפְלֵל בְּרָכְתָּא שִׁירְתָּא וְתִשְׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא, דָּאָמִינוֹ
בְּעַלְמָא; וַיֹּאמְרוּ אָמֵן. הַצִּבּוּר עֲנוֹנוּ: אָמֵן.

הש"ץ אומר:

ברכו את יי' המברך!

הציבור עונין: ברוך יי' המברך לעולם ועד!

מתwil הש"ץ ופורס על שmu בkol ram, והו עונין "אמן" אחר כל ברכה וברכה. היודע
לברך ולקרות קורא עימיו עד שמברך גאל ישראל.

**ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, יוצר אור ובורא חשך עוזה
שלום ובורא את הכל. המPAIR לאָרֶץ ולדְרִין עליָה, המהְדֵשׁ בְּכָל
יום תְּמִיד מעשה בראשית. מה נבו מעשיך יי', כלם בחקמה
עשית מלאה הארץ קנייניך. המלך המרומם שמו לבדו מאי,
המושבח המפאר המתנשא וטוב מימיות עולם. אלהי עולם
מלכנו, ברחמייך הכרביםرحمם עליינו, אדון עזינו צור משגבינו, מגנו
ישענו משגב בעדנו. אל ברוך גדוֹל דעה התקין ובעל זהרי מפה,
טוב יציר כבוד לשמו, מאורות נתנו סביבות עוז, פנות צבאות
קדושים רוממי שעדי תמיד יספרו לאל קדשו. תתברך יי'
אליהינו, בשמיים מפעל ועל הארץ מתחת, ועל כל שבת מעשה
יעדיך, ומאורות אשר יצרת - הם יפאריך, סלה! תתברך לעד
צורנו, מלכנו, גואלנו, בורא קדושים. ישתבח שמן לעד מלכנו,
יוצר משרטים, אשר משרתיו עומדים ברום עולם, ממשמעים את
כלם ימד בדברי אלהים מיימים ומלך עולם. כלם אהובים, כלם
ברורים, כלם גבורים, עושים באימה רצון קוגיהם באלה.
וכולם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה, ונוטנים רשות**

זה לזה להקדיש לצורם בונחת רוח בשפה ברורה, ובגניעימה טהורה. כלם באחד עוגנים ביראה, ואומרים, "קדוש קדוש קדוש יי צבאות, מלא כל הארץ כבודו!" והאופנים ומהיות הקדש, יתד מתנסאים לעמתם. משבחים ואומרים, "ברוך כבוד יי ממקומו!" לאל ברוך נعمות יתנו, למלך אל חי וקים זמירות יאמרו ותשבחות ישמעו, כי הוא לבדו פועל גבורות עשויה חדשות זורע צדקות מצמיח ישועות, אדון נפלאות מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית. כאמור, לעשה, אורים גדלים, כי לעולם מסדו, התקנת מאורות לשם עולם. ברוך אתה יי, יוצר המאות.

אהבת עולם אהבתנו, יי אלהינו. חמלת גזולה יתירה, חמלת עלינו. אבינו מלכנו, בעבר שמד ובעבר אבותינו אשר בטחו בך, ופלמදנו חקי חיים, לנו תחנו אבינו אב הכרמן. המרכם רחים נא עליינו, ותו לבנו להבין להשפיל לשמע למד וללמוד לשמר ולבנות ולקיים את כל דברי תלמוד תורה באהבה. וhaar עינינו במצוותיך ודקך לבנו יראתך, וניחד לבנו לאהבה את שמד. ומלך עליינו מהריה אתה לבך, כי שם קדשך באממת נקרא עליינו, ובעבר שמד האל הגדול הגיבור ומהנרא, מהריה באהבה תרים קרינו ותושיענו למען שמד. בך בטחנו לא נבוש, ובשםך חסינו לא נכלם ולא נכשל עד עולם עך - כי אבינו מלכנו אתה, נגילה ונשמחה בישועתך. רחמייך יי אלהינו וחסדייך, אל יעזובנו נצח סלה ועד. וhaba עליינו ברכה ושלום מרארבעה בנפות הארץ, והוליכנו מהריה קוממיות לארצנו. כי בנו בתרת מכל עם ולשון, וקכטנו לשמד הנגיד, להזות לך וליחד ולרומך, ולאהבה את שמד. ברוך אתה יי, הבוחר בעמו ישראל באהבה.

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד!

בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ואהבת את יי אל-ה'ך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מאך.
ויהיו הדברים האלה אשר אני מצוך ביום על לבך.
וشنנתם לבניך ודברתם בם בשבחך בביתך ובכתרך בך
ובשבך ובគומך. וקשרתם לאות על יך ויהי לטפת בין
עיניך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובחעריך.

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום - לאhabה את יאללהיכם ולבדו, בכל לבבכם ובכל נפשכם. ונתני מטר ארצכם בעתו, יורה ומלךך ואספה דגנן ותירשן ויצחך. ונתני עשב בשדה לך מהטן ואכלת ושכעת השמר לך פון יפחה לבבכם וסרתם ועבדתם אל הים אחרים והשתחויהם להם. ותבה אף יבכם ועוצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את בולתך. ואבדתם מהרעה מעלה הארץ הטבה אשר יי נתן לךם. ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשותם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם. ולמדתם את בנייכם לדבר בהם בשבטך בגיטך ובכלכתך בקדש ובשכבר ובקומך. ותתבthem על מזוזות ביתך ובשערך. למן ירבו ימיכם ויממי בנייכם על הארץ אשר נשבע יי לאבותיכם לחת להם ביום השמים על הארץ.

ויאמר יי אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם יצאת על פנפי בגדייהם לדרךם ונתנו על יצאת הכנף פtile פטלת. והיה לכם יצאת וראיתם אותו זיכרתם את כל מצות יי ועשיתם אותם ולא תתורו אחריהם לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם. למן תזכיר ועשיתם את כל מצותי והייתה קדושים לאלהיכם. אני יי אללהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים. אני יי אללהיכם.

אמת וניציב, נכוו וקיים, ישר ונאמנו, אהוב וمحיב, נחמד ונעים, נורא ואדריך, מתקנו ומקבל, טוב ויפה מדבר הזה עליו, לעולם ועד.

אמת אלהי עולם מלפני, צור יעקב מגן ישענו. לדור ודור הוא קים ושמו קים, וכסאו נכוו ומלכותו נאמונתו קימת. ודבריו חיים ונאמנים לעד, ולוּלמי עולם. עליינו ועל אבותינו, על בניינו ועל כל דורינו, ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך, על בראשונים, ועל האחרונים - דבר טוב וקיים באמת, חק ולא עבר.

אמת שאטה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו, מלכנו ומך

אָבוֹתֵינוּ, גּוֹאַלֵנוּ וְגּוֹאַל אָבוֹתֵינוּ, יְזִקְרֵנוּ וְצֹור יְשֻׁועָתֵנוּ,
פּוֹדֵנוּ וּמְאִילֵנוּ מַעוֹלָם הָוֶה שְׁמָךְ, וְאֵין לְנוּ אֱלֹהִים עוֹד
זֹולְטָחֶה עֹזֶרת אָבוֹתֵינוּ אַתָּה הָוֶה מַעוֹלָם, מְגַן וּמוֹשִׁיעַ
לְבָנִיָּהֶם אֲחָרֵיכֶם, בְּכָל דָּור נֶדוֹר. בָּרוּם עַולָם מוֹשָׁבֶךָ,
וּמְשֻׁפְּטֶיךָ וּצְדָקָתֶךָ עַד אַפְסִי אָרֶץ.

אָמָת אֲשֶׁר אִישׁ אָשֶׁר יִשְׁמַע מִצּוֹתִיךָ, וְתוֹרָתֶךָ וִדְבָרֶךָ יִשְׁימָע עַל
לְבָבוֹ.

אָמָת אַתָּה הָוֶה אָדוֹן לְעַמְּךָ, וּמֶלֶךְ גָּבָור לְרִיב רִיבָם לְאָבוֹת וּבָנִים.
אָמָת אַתָּה הָוֶה רָאשָׁוּן וְאַתָּה הָוֶה אַחֲרָוּן, וּמְבָלָעָדִיךָ אֵין לְנוּ
מוֹשִׁיעַ

אָמָת מִפְּצָרִים גָּאַלְתֵנוּ, "אֱלֹהֵינוּ, מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתֵנוּ. וְכֹל
בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם בְּזֶבַר הַרְגֵת וּבְכּוֹרֵךְ גָּאַלְתָּךְ, וַיִּסְׁוֹף בְּקַעַת,
וְזָדִים טְבֻעָתָ, וִידִידִים עָבָרוּ מִים, וַיַּכְסֹׂן מַיִם צְרִיחָם עַד
אַחֲד מֵהֶם לֹא נוֹתֵר.

וְעַל זֹאת שְׁבַחוּ גָּאוֹלִים, וַיָּזְמִמוּ לְאָל, וַיִּתְנוּ יְדִידִים שִׁירֹות
זָמִירֹות, תְּשִׁבְחוֹת לְמֶלֶךְ אֶל חַי וִקְיָם. רַם וּנְשָׁא, גָּדוֹל גָּבָור וּנוֹרָא,
מְשֻׁפְּטֵיל גָּאַס, עֲדֵי אָרֶץ. מְגַבֵּית שְׁפָלִים עֲדֵי מְרוֹזָם, מְזִחְיא
אָסִירִים, וּפּוֹדֵחַ עֲנוּוִים, וּעוֹזֵר דָּלִים, וּעוֹנָה לְעַפְמוֹ יִשְׁرָאֵל בְּעַת
שְׁוּעָם אֲלֵיו. תְּהִלָּה לְאָל עַלְיוֹן, בָּרוּךְ הוּא. מְשָׁה וְכֹל בְּנֵי יִשְׁרָאֵל,
לֹךְ אָמְרוּ שִׁירָה בְּשִׁמְחָה רְבָה, אָמְרוּ בְּלָם, "מֵי כִּמְכָה בְּאַלְמָם" יִיְמְלָךְ לְעַלְמָם
וְעַד! וּנְאָמָר, גָּאַלְנוּ, "כְּבָאוֹת שְׁמוֹ, קָדוֹשׁ יִשְׁרָאֵל.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גָּאַל יִשְׁרָאֵל.

תפילת העמידה

המתפלל כורע ארבע פעמים: בברכה ראשונה ("אבות") בתחילת ובסוף, ובהודיה ("מודים") בתחילת ובסוף. וכשהוא כורע, כורע בברוך; וכשהוא זוקף, זוקף בשם.

אדני, שפטני תפתח, ופי, גיד תhalbך.
ברוך אתה יי' אלהינו ואלהינו אבوتינו, אלהי אברך אלהי
צחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגיבור והנורא, אל עליון.
גומל חסדים טובים וקינה הפל. וזוכר חסדי אבות ומ比亚
גואל לבני בנייהם. מלך נטמו מושיע ומגן. ברוך אתה יי'
מגן אברך.

אתה גיבור לעולם אדני, מתייה מתים אתה רב להושיע. מшиб
הרות ומוריד הגשם (בימות התהמה: ומוריד הTEL מכלכל חיים
בחסד). מתייה מתים ברכמים רבים, רופא חולמים, וסומך
נופלים, ומתריך אסורים, ומקיים אמונה ליישי עפר. מי
במוח בעל גבורות וכי דומה לך, ממית ומתייה? ונאמנו אתה,
למחיות מותים. ברוך אתה יי', מתייה המתים.

אתה קדוש, ושמי קדוש, וקדושים בכל יום יהלוך, סלה.
ברוך אתה יי', האל הקדוש.

נקדיש ונעריך, ונשלש לך קדשה משלשת, בזכר האמור על יד
نبيיך, וקרא זה אל זה ואמר...
כל אומרים: קדוש קדוש קדוש י' צבאות, מלא כל הארץ, בבו!]
כבודו וגדרו מלא עולם, ומשרתיו שואלים, איה מקום בבודו?
כל אומרים: משבחים ואומרים, ברוך בז' י' מקומו!
ממוקםך מלכנו תפיע ותמלך מלפנו עליינו, כי מתחים אנו לך.
מתי תמלך בציון, בחינו וביכינו הציבור עוני: אמר תשכח תהגדל
וთתקדש בתוך ירושלים עירך, לדור ודור ולנצח נצחים. ועיינינו
תראהנה במלכות עזך, בזכר האמור בשירך קדשך, על ידי דוד
משיח צדקך...

כל אומרים: מלך י' לעולם, אלהיך ציו לדור ודור - יהלואה!
לדור ודור נגיד גך, ולנצח נצח נצח נקי. ושבחך
אליהינו מפינו לא ימוש, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך
אתה יי', האל הקדוש.

בעשרת ימי תשובה אומר: כאמור, ניגבה י' צבאות במשפט, והאל הקדוש נקדש
בצקה. ברוך אתה יי', המלך הקדוש.

אַתָּה חֹנוֹן לְאָדָם דִּעָת, וַיְמַלֵּם דָּבָר לְאָנָוֹשׁ בֵּינָה. חֹנוֹן מְאַתֵּךְ דִּעָת,
וּבֵינָה, וּמְשֻׁפֶּל. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה, חֹנוֹן הַדָּעָת.

בְּשִׁיבַּנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרַתְךָ, וּקְרַבְנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְעַבְזָתְךָ, וּמְחַזֵּרְנוּ
בְּתִשְׁוֹבָה שֶׁלֶמֶה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה, הַרֹּצֶחֶת בְּתִשְׁוֹבָה.

סְלָחْ لְנוּ אֲבִינוּ כִּי חִטְאָנוּ, וּמְחַלֵּל לְנוּ מִלְּפָנֶיךָ כִּי פְּשָׁעָנוּ, כִּי אֵל טֹוב
וּסְלָחْ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה, חֹנוֹן וּמְרַבָּה לְסָלָחָה.

רָאָה בְּעָנָינוּ, וַיַּרְאָה רִיבָּנוּ, וּמַהְרָה לְגַאֲלָנוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ גּוֹאֵל חִזְקָה
אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

בַּיּוֹם הַתְּעִנִית, הַשְׁיִיצְמָרֶךָ :

עֲנָנוּ ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ! עֲנָנוּ בַּיּוֹם צוֹסַת הַתְּעִנִית הַזֹּה, כִּי בָּצָרָה גְדוֹלָה אֲנָחָנוּ. אֵל
פְּסַתֵּר פְּנֵיכָן מִפְנֵנוּ, נָאֵל תְּעֵלָם אֲזֶנֶּךָ מִשְׁמָעָ תְּפִלָּתָנוּ, וְהִיא קָרוֹב לְשָׁ�עָנוּ.
טָרַם נִקְרָא, וְאַתָּה תְּעִנָּה - נִדְבָּר, וְאַתָּה תְּשִׁמְעוּ. בְּדָבָר שְׁנָאָמֵר, וְהִיא טָרַם
יִקְרָאוּ, וְאַנְיָאָנָה; עוֹד הַס מִדְבָּרִים, וְאַנְיָאָשָׁמָעָה. כִּי אַתָּה עֹזֶה בְּכָל עַת
צָרָה וּצְוָקה, פּוֹזֶה וּמְצִיל. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה, הַעֲזָה בְּעֵת צָרָה.

רִפְאָנוּ ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִגְפָּא, הַוְשִׁיעָנוּ וּנוֹשָׁעָה. וְהַעֲלָה רִפְואָה שֶׁלֶמֶה
לְכָל תְּחִלוֹאָנוּ, כִּי אֵל רֹופָא כְּחַמְנוּ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה,
רֹופָא חֹלֵי עַמוּדֵי יִשְׂרָאֵל.

בָּרְכָנוּ ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מִعְשָׁה יְדָינוּ, וּבָרְךָ אֶת שְׁנָתֵנוּ. וְתַנוּ טָל
וּמְטָר עַל פְּנֵי הָאָדָם, וּשְׁבַע אֶת הָעוֹלָם כָּלָו מַטוּבָךְ, וְרוּחָה
פְּנֵי תְּבִלָּה מַעֲשָׂר מַתְנוֹת יְדִיךְ. וּשְׁמַרְתָּה וּמַצִּילָה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת
הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵּי תְּבוּאָתָה, מִכָּל מִינֵּי מִשְׁחִית
וּמִכָּל מִינֵּי פּוֹרָעָנוֹת. וְתַנוּ לָהּ אַחֲרִיתָה וְתַקְוָה שְׁבַע וּשְׁלוֹם
וּבָרָכה, פְּשָׁנִים הַטוּבּוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

תַּקְעַ בְּשׁׁוֹפֵר גָּדוֹל לְחַרְוֹתֵנוּ. וְשָׁא נִס לְקַבָּא אֶת כָּל גְּלִיוֹתֵינוּ
מִאַרְבָּע בָּנְפּוֹת הָאָרֶץ לְאֶרְצֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה, מְקַבָּא גְּדֹחַי
עַמוּדֵי יִשְׂרָאֵל.

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ בְּבָרָא שׁוֹנָה, וַיּוּעֶצֶן אַתָּה כְּבִתְחָלָה. וְהַסְּרָמָנוּ יְגּוֹן
וְאַנְחָה, וּמֶלֶךְ עַלְיָינוּ אַתָּה לְבָדֵךְ, בְּרַחֲמִים, בְּצִדְקָה, וּבְמִשְׁפָּט.
בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה, מֶלֶךְ אֹהֵב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט.

^ט בִּימוֹת הַחֲמָה : בָּרְכָנוּ ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מִعְשָׁה יְדָינוּ, וּבָרְךָ אֶת שְׁנָתֵנוּ בְּטַלְלֵי רְצֹן בָּרָכה
וְנִזְבָּח, פְּשָׁנִים הַטוּבּוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

למִשְׁמָדים אל תהי תקונה. כל המינים ברגע יאבדו, ומלכות זוון
תעלך ותשבר, מהרה בימינו! ברוך אתה יי', שומר אויבים
ומכנייך זדים.

על הצדיקים ועל החסידים ועל גרי הארץ, ועל שארית עמק בית
ישראל, יחמו נסיך יי' אלהינו. ותן שכר טוב לכל
הבוגדים בשםך באמת, ושים חלקו עמךם. לעוזם לא
גבוש, כי בשםך בטהנו, וליישועתך נשענו. ברוך אתה יי',
מושיע וmbטח לצדיקים.

בתשעה באב:

ఈום יי' אלהינו עליינו, ועל ישראל עמק, ועל ירושלים עירך - העיר
האבלה, מחרבה השוממה, הנזונה בידי זרים, היושבת וראש לה חפויה,
כאשה עקרה שלא לבדה. ניבלוות ליגונים, וירשותה עובדי פסילים.
ויתנו נבלת עבדיך, מאכל לעוז השמים ולבקעת הארץ. על פון ציון במר
תבכה, וירושלים תתן קולה - לבני לבי על חלילותם, מעי מעי על
הרוגיהם. ראה יי' והבטה, וرحم שוממותה ונחמה - כי אתה יי' באש
יסדפה, ובאש אתה עתיד לבנותה, בכתוב, ואני אהיה לה נאם יי', חומות
אשר סביב, ולבזוד אהיה בתוכה. ברוך אתה יי', בונה ירושלים.

המשך ב"את צמח דוד..."

תשפנו בתוך ירושלים עירך כאשר דברת, ונה אורה בנין עולם,
במהרה בימינו! ברוך אתה יי', בונה ירושלים.

את צמח דוד, מהרה מצמיח! וקרנו, תרום בישועתך. ברוך
אתה יי', מצמיח קרו ישועה.

בימים של תענית, היחיד מברך:

שמע קולנו יי' אלהינו, וחוס וرحم עליינו, וקבל ברכמים ורצון את
תפלתנו. מלפניך מלכנו, ריקם אל תשיבנו. עננו יי' אלהינו! עננו בימים
צום הטענית זהה, כי בצהה גדולה אנחנו. אל פסטר פניך ממני, ואל
תעלם אזנק משמע תפלתנו, והיה קרובה, לשוענו. טרם נקרא, ואתת
תענה - נדבר, ואתת תשמע. בדבר שאמר, והיה טרם יקראו, ואני
אענה; עוד הם מדברים, ואני אשמע. כי אתה שומע תפלה כל פה.
ברוך אתה יי', שומע תפלה.

המשך ב"רצה יי' אלהינו..."

שמע קולנו יי' אלהינו, וחוס וرحم עליינו, וקבל ברכמים ורצון
את תפלה. מלפניך מלכנו, ריקם אל תשיבנו, כי אתה
שומע תפלה כל פה. ברוך אתה יי', שומע תפלה.

רזה יי' אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה, והשכּעַבְדָה לדבריך בيتך. ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברכzon. ותהי לרצון תמיד עבדת ישראל עמך.

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבוא יגיא יראה יקאה ישמע יפקד יזכיר לפנין זכרוננו, זכרון אבותינו, זכרון ירושלים עירך, זכרון מושיכך בנו דוד עבדך, זכרון כל עמך בית ישראל, לפניך לפלטה לטובה לך לחסיד ולרכמים

בפסח: ביום מקרא קדש זה, ביום מועד חג המצות זהה...
בסוכות: ביום מקרא קדש זהה, ביום מועד חג הסוכות זהה...

בראש חודש: ביום ראש החודש זהה...

ርክም የዕለታዊ ወላጊዎች. זכרנו יי' אלהינו בז לטובה, פקדנו בז לברכה, הושיענו בז לחיים, בז בריחים, חוס וקגנו ורחים עליינו, ומלאינו בז מצל צחה וינזון, ושמחינו בז שמחה שלמה.

ותרצנו, ותחזינה עיניינו בשובך לנוד, לאיזון ברכמים במאז.
ברוך אתה יי', המחזר שכינתו לציוון.

בחזרת הש"ץ, הציבור עונין:
מודים אנחנו לך יי' אלהינו ואלהי כל בשר. יוצרנו יוצר בראשית, ברכות והזאות לשמן הגדוול והקדוש על שהחמיינו וקיימנו, בז תמיינו ותחינו, ותאסף גליותינו לחצרות קדשך, לשמר קקיך ולעבך ולעשות רצונך בלבב שלם על שאנו מודים לך.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי' אלהינו. צור חיינו מגן ישענו, אתה הוא לדור ודור. נודה לך ונספר תהלatch, על חיינו הפסורין בזידיך, על נשמותינו הפקודות לך, על נסיך ונפלוותיך שבכל עת ועת.

בפורים: על הנשים, ועל הגבורות, ועל התשועות, שעשית עמו ועם אבותינו, ביוםים ה במס' בזמו זהה. ביום מרדכי ואסתר, כשבעמד המן הרע על עמך בית ישראל, ובקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקו, טר ונשים ביום אחד, ושללים לבוז. ואתה ברכמיך הרבבים עמדת להם בעת צרותם, ונדחת את דינם, וכובת את ריבם, ונקמת את נקמתם. והסרת גבוריים בידי חלשים, ורבים בידי מעתים, וטמאים בידי טהורים, ורשעים בידי צדיקים, ופושעים בידי עושי תורתק. עשית לך שם גדול בעומך, ולעומך ישראל עשית פלא ונסים. בשם שעשית עמם נסים

בחנוכה: על הניסים, ועל הגבורות, ועל המלחמות, ועל התשועות, ועל הפדות, ועל הפרקו, שעשית עמו ועם אבותינו, ביוםים ה במס' בזמו זהה. ביום מתתיה בנו יוחנן כהן גדול משמנאי ובניו, בשעמלה מלכות יי' הרשעה על עמד בית ישראל, לבטלים מטורתן, ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברכמיך הרבבים עמדת להם בעת צרותם, וcobat את ריבם, ונקמת את את דינם, וכובת את ריבם, ונקמת את נקמתם. והסרת גבוריים בידי חלשים, ורבים בידי מעתים, וטמאים בידי טהורים, ורשעים בידי צדיקים, ופושעים בידי עושי תורתק. עשית לך שם גדול בעומך, ולעומך ישראל עשית פלא ונסים. בשם שעשית עמם נסים

עַמְּחָנוּ פֶּלֶא וְגִסִּים, כֵּן עֲשָׂה עַמְּנָנוּ
גִּסִּים וְגִבְּרוֹת, בְּעֵת וּבָעֵנָה הַזֹּאת.
תַּמְשִׁיךְ בַּיְהוּדָה כִּי לֹא..."

ובְּעֵת וּבָעֵנָה הַזֹּאת.
תַּמְשִׁיךְ בַּיְהוּדָה כִּי לֹא..."

ערָב וּבָקָר וְצָהָרים. הַטּוֹב כִּי לֹא בָּלְוִו רְחַמִּיךְ, הַמְרַחֵם כִּי לֹא תָּפֹו
מְסֻדִּיךְ. כֵּל הַמִּים יְהִלְלוּ אֶת שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל, כִּי טּוֹב הָאֵל הַטּוֹב.
בָּרוּךְ אֱתָה ייְהוָה, הַטּוֹב שְׁמֵךְ וְלֹךְ נָאָה לְהַזּוֹת.

אם יש כהנים לציבור (יותר אחד), הש"ץ אומר לפני הברכה:

פּוֹהָנִים!

הש"ץ מקרא אותן מילה, והם עוניין, עד שמלימין כל פסוק ופסוק:

בָּרָכָה ייְהוָה וַיְשַׁמְּךָ. (הציבור עוניין "אמנו")

יאָר ייְהוָה פְּנֵינוּ אֲלֵיכְן וַיְחַנֵּן. (הציבור עוניין "אמנו")

יְשָׁא ייְהוָה פְּנֵינוּ אֲלֵיכְן וַיְשִׁים לְךָ שָׁלוֹם. (הציבור עוניין "אמנו")

אם אין אפילו כהן אחד לציבור, הש"ץ אומר:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרָכָנוּ בְּבָרְכָה הַמְשֻׁלָּשָׁת בְּתוֹרָה, הַאֲמוֹרָה
לְאַהֲרֹן וְלְבָנָיו כּוֹהֲנִים עַם קְדוּשִׁיךְ, בְּאָמֹר, "בָּרָכָה ייְהוָה וַיְשַׁמְּךָ. יְאָר ייְהוָה
פְּנֵינוּ אֲלֵיכְן וַיְחַנֵּן. יְשָׁא ייְהוָה פְּנֵינוּ אֲלֵיכְן וַיְשִׁים לְךָ שָׁלוֹם. וְשָׁמוּ אֶת שְׁמֵיכְן, עַל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאַנְּאִי אֶבְרָכֵם".

שים שָׁלוֹם, טוֹבָה, וּבָרְכָה, תּוֹ וְחַסְד, וּרְחַמִּים, עַלְינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ. וּבָרְכָנוּ בְּלָנוּ בְּאָחָד, מִמְּאוֹר פְּנֵיכְן. כִּי מִמְּאוֹר פְּנֵיכְן נָתָת
לְנוּ ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחִים, אַהֲבָה וְחַסְד, צְדָקָה וְשָׁלוֹם.
וּטוֹב בְּעִינֵיכְן לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עַת בְּשָׁלוֹם. בָּרוּךְ
אֱתָה ייְהוָה, הַמְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.
יהִי לְرָצְוָן אָמְרֵי פִי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֵיכְן, ייְהוָה וְגַאֲלֵי.

כשוגמר התפילה, כורע ופושע שלוש פסיעות לאחריו כשהוא כורע; ונונען שלום
משמאלו עצמו, ואחר כך מימיין עצמו:

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמַרְוָמִיוֹ, הוּא בְּרַחְמֵיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עַל בָּל יִשְׂרָאֵל.

אחר כך מגביה ראשו מן הכריעה.

ואחר כך מתחילה הש"ץ ומתפלל (בקול רם) מתחילה הברכות, להוציא את מי שלא
התפלל. כל הציבור עומדים ושותעים, ועוניין "אמנו" אחר כל ברכה וברכה.

דברי תחנונים של היחיד

אחר תפילה, המתפלל עושה נפילת פנים בקדזה או בהשתחויה (אבל אסור לעשות השתחויה על אבניים בימינו). מותר לאדם להתפלל במקום זה, ולנפול על פניו במקום אחר. מנהג פשוט בכל ישראל שאנו נפילת פנים בשבות, ובמועדות, ובראש השנה, ובראשי חודשים, וחנוכה, ופורים, ולא במנחה של ערב שבתות וימים טובים, ולא בערבית שבכל יום. נהגו להתחנן בפסוקים אלו:

לפָנֵיךְ אָנָּי פֹּרֶעֶם וַמְשִׁתְחֹווּת וַמְתַחֲנוּן - אָדוֹן הָעוֹלָם, אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים, וְאָדוֹנֵי הָאָדוֹנִים. כי לא על צדקהינו אנחנו מפליים תחנוניינו לפניך, כי על רחמייך הרבים. מה נאמר ליהוה? מה נדבר, ומה נצטדק? חטאנו, ועוניינו, והרשענו, ומרדנו. וسور ממצוותך, ומפשפטיך. לך אָדוֹנֵי הָאָדָקָה, ונלו בשת הפנים. השחרו פנינו מפני אשמתנו, ונכפפה קומתנו מפני עוננותינו. אין לנו פה להסביר, ולא מצח להרים ראש. אלהי, בשתי ונכלמתי, להרים אלהי פני, אליך. כי עוננתינו רבו למעלה ראש, ואשمتנו גדרה עד לשמים; אין לנו מעשים. עשה עמו צדקה למען שמד, כמו שהבטחתנו על ידי נביאיך, למען שמי אריך אפי, ותהлатני אחיטם לך, לבلتاي הכריתך. לא למעןכם אני עשה, בית ישראל, כי אם לשם קדשי. לא לנו יי, לא לנו, כי לשמד, תן כבוד, על מסדך, על אמתך. למה, יאמרו הגויים, אינה נא אלהיהם? أنا, אל תפנו, אל קשי העם הזה, ואל רשעו ועל חטאתו. סלח נא לעון העם הזה, בגדי מסדך, ובאשר נשאטה לעם הזה, ממצאים ועד הנה. למען שמד יי, וסלחת לעוני כי רב הוא. אָדוֹנֵי שמעה, אָדוֹנֵי סלחנה, אָדוֹנֵי הקשיבה ועשה, אל תארח. למעןך אלהי, כי שמד נקרא על עירך ועל עמד.

כשmagbia פניו מן הקrukע, נהגו העם להתחנן בפסוקים אלו: **וְאַנְחָנוּ לֹא יִדְעַ מָה נָעָשָׂה, כִּי עַלְיכְּ עִינֵינוּ.** זכר רחמייך יי, נסיךך, כי מעולם היפה. אל תזכיר לנו עונת ראשנים. מהר, יקדיםנו רחמייך, כי דלונו מאד. קומתך, עזרתך לנו - ופידנו, למען מסדך. יהי מסדך יי עליינו, באשר ימלנו לך. אם עונות תשמר יה, אָדוֹנֵי מי יעמוד? כי עמד השליחה, למען, תורא. יי הושיעה - המליך, יעננו ביום קראנו! כי הוא ידע צרכנו, זכור, כי עפר אנחנו. עזרנו, אלהי ישענו, על דבר כבוד שמד. וначילנו וכפר על חטאינו, למען שמד.

ויתגדל ויתקדש שםיה רבא. הציבור עוניין: אמן. **בָּעַלְמָא דִי בָּרָא**

כברעתיה, וימליך מלכותיה, ויצמח פרקניה, ויקרב משיחיה,
ויפרך עמייה, בתייכון ובזומיכון ובתמייהו דכל בית ישראל,
בעגלא ובזמו קרב; ואמרו אמן. הציבור עוני: אמו יהא שם רבא מברך
לעלמא ולעלמי עלמא. יהא שם רבא מברך לעלמא ולעלמי עלמא.
יתברך. הציבור עוני: אמו. ישבח תפאר, יתרוםס יתعلاה, יתחדר
יתהחל, ויתנשא שם דקדשא בריך הוא. הציבור עוני: אמו. לעילא
לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחתמתא, דאמינו
בעלמא; ואמרו אמן. הציבור עוני: אמו.

סדר קריית התורה

משה רבנו תיקו להן לישראל, שיהיו קורין בתורה ברבים בשבת ובשניהם בחמשי
בשחרית, כדי שלא ישחו שלושה ימים, ללא שמיית תורה. ועורא הסופר תיקו שיהיו
הקורין בשני וחמשי שלושה בני אדם, ולא יקראו פחות מעשרה פסוקים.
אחר גдол שבציבור יאמר לו לקרים, העולה לתורה פותח את הספר ומבייט במקומות
שהוא קורא בו. ולאחר כך הוא אומר:

ברכו את יי' המברך!

הציבור עוניין: ברוך יי' המברך לעולם ועד!

העולה מברך:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים וננתן
לנו את תורתו. ברוך אתה יי', נונתן התורה.

אין הקורא רשאי לקרים בתורה, עד שיכלה "אמון" מפי הציבור.

כישלים לקרים, העולה כולל את הספר ומברך:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר נתן לנו תורה אמת, חמי
עולם נטעה בתוכנו. ברוך אתה יי', נונתן התורה.

ארבעה צריכים להוזת בפני עשרה (ושניים מהם חכמים): החולה שנטרפא, החבוע
שיצא מבית האסורים, יורדי הים כשייעלו, והולכי דרכים כשיגיעו ליישוב. הוא עומד
בין החכמים ומברך:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, הגומל לחביבים טובות שאגמלני
כל טוב.

וכל השומעים עוניין: שאגמלן טוב, הוא יגמלן, סלה!

תהילה לדוד

ואחר כך יעמוד השׁי'ץ לbedo, ואומר:
והוא כחום, יכפר עון, ולא ישחית. והרבה להשיב אפו, ולא יעיר
כל חemptו.

תהלחת לדוד:

ארוממן אלומי המלך, ואברכה שמן לעולם ועד.
בכל יום אברכך, ואמללה שמן לעולם ועד.
גדול יי' ומלהל מאד, ולגדלתו אין חקר.
דור לדור ישבח מעשיך, ובגבורתיך יגינו.
בדר כבוד הוודך, ודבריך נפלאתיך אשיכחה.
ועוזו נוראתיך יאמרו, ונגדלתך אספירה.
זכר רב טובך יביעו, וצדקהך ירננו.
מננו ורחים יי', ארן אפים וגצל חסד.
טוב יי' לפל, וכחמיו על כל מעשיו.
יודוך יי' כל מעשיך, וחסידיך יברכוכה.
כבוד מלכיותך יאמרו, ובגבורתך ידברו.
להזדיע לבני האדים גבורתינו, ובבוד הדר מלכותו.
מלךותך מלכות כל עלים, וממשלתך בכל דור ודור.
סומך יי' לכל הנפלים, וזקף לכל הקפופים.
עיני כל אלק ישבורי, ואתה נתן להם את אכם בעתו.
פונתם את ייך, ומשבייע לכל מי רצון.
צדיק יי' בכל דרכיו, וחסיד בכל מעשיו.
קרוב יי' לכל קראי, לכל אשר יקרה בו באמת.
רצון יראיו יעשה, ואת שועתם ישמע ויושיעם.
שומר יי' את כל אהביו, ואת כל הרשעים ישמיד.
תהלחת יי' ידבר פי, ויברך כלبشر שם קדשו, לעולם ועד.

סדר היום ודברי תחנונים של הציבור

ובא לציון גואל, ולשבוי פשע ביעקב, נאם יי'. ואני זאת בריתי
אתם, אמר יי', רוחי אשר עליך, ודברי אשר שמתתי בפיך, לא
ימושו מפיק ומפיק זרעך ומפיק זרע זרעך, אמר יי', מעטה ועד עולם.
ואתה קדוש, יושב תהלות ישראל.

וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר, קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי' צְבָאות, מֶלֶא כָּל
הָאָרֶץ בְּבוֹדו!

הציבור עוני: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי' צְבָאות, מֶלֶא כָּל הָאָרֶץ בְּבוֹדו!

וּמִקְבְּליוֹן דֵין מִנוּ דֵין וְאָמְרוֹן, קָדֵישׁ בְּשָׁמֵי מְרוֹמָא עַלְלָה בֵּית
שְׁכִינָתָה, קָדֵישׁ עַל אֲרָעָא עֲזָבָד גְּבוּרָתָה, קָדֵישׁ לְעַלְלָם וּלְעַלְלָמי¹
עַלְלָמִיא, יי' צְבָאות, מֶלֶא כָּל אֲרָעָא זַיו יִקְרָה.

וְתִשְׁאַנְיִ רֹום, וְאָשָׁמָע אַחֲרֵי קֹול רַעַשׁ גָּדוֹל - בָּרוּךְ בְּבוֹדו יי'
מִמְּקוּמוֹ! וְגַטְלַתְתִּי רַוְחָא, וְשְׁמַעַת בְּתִרְיִ קל זַיעַ סְגִיאָ דְּמִשְׁבָּחוֹן
וְאָמְרוֹן, בָּרוּךְ יִקְרָא דֵי מָאָתָר בֵּית שְׁכִינָתָה.

יי' מֶלֶךְ לְעַלְלָם וְעַד! יי' מֶלֶכְוֹתָה קָאמָם לְעַלְלָם וּלְעַלְלָמִיא.

וכן נהגו להתחנן (אחר סדר היום) בתחנונים אלו:

יי', אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל אֲבָתֵינוּ, שְׁמַרְהָ זֹאת לְעוֹלָם,
לַיְצַר מְחַשְּׁבֹת לְבֵב עַפְנָן. וְהַכְּנוּ לְבָבָם אֵלֵיכָן. וְהַיָּא רְחֻוּם, יִכְפֶּר
עָוֹן, וְלَا יִשְׁחַחֵת, וְהַרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפָוּ, וְלֹא יִעַרְבֶּר כָּל חַמְתוֹ. כִּי
אַתָּה אָדָנִי טֹב וְסַלְחָ, וְרַב חָסֵד לְכָל קָרְאָין. אַזְדָּקָתָךְ אַזְדָּקָ
לְעוֹלָם, וְתוֹרָתָךְ אַמְתָה. מַי אֵל כָּמוֹךְ, נִשְׁאָעָנוּ וְעַבְרָעָל פְּשָׁע,
לְשָׁאָרִית נְחַלְתָּו. לֹא חַחְזִיק לְעַד אָפָוּ, כִּי חַפְצָחָסְדָךְ הוּא. יִשּׁוּב
יַרְחָמָנוּ, יִכְבַּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצְלֹותֵינוּ כָּל חַטָּאוֹתֵינוּ. תַּתְנוּ
אַמְתָה לַיְעַקְבָּ, חָסֵד לַאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נְשַׁבְּעָת לְאֲבָתֵינוּ מִמַּיִם קָדָם.
בָּרוּךְ אָדָנִי, יוֹם יוֹם, יָעַמֵּס לְנוּ, הָאֵל יִשְׁוֹעָתָנוּ סָלָה! יי' צְבָאות
עַפְנוּ, מְשַׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה! בָּרוּךְ בָּרוּאנוּ שְׁבָרָאנוּ לְכָבּוֹדוֹ,
בְּךָ בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בָּרוּךְ אֲדוֹנָינוּ. בָּרוּךְ בָּרוּאנוּ שְׁבָרָאנוּ לְכָבּוֹדוֹ,
שְׁהַבְּדִילָנוּ מִן הַתוֹעִים, וְנִתְנוּ לָנוּ תּוֹרָת אַמְתָה עַל יְדֵי מִשְׁהָ רַבִּינוּ,
חַיִי עַולְםָ נְטָעָה בְּתוֹכָנוּ. חַרְחָמָנוּ, יִפְתַּח לְבָנוּ לְתַלְמִיד תּוֹرָתָו, וַיִּתְנוּ
בְּלַבְנוּ אֲהַבָּתוֹ וַיַּרְאָתוֹ, לְעַשׂוֹת רְצׂוֹנוֹ כְּרַצּוֹנוֹ, וְלַעֲבֹדוֹ בְּלַבְבָּ שְׁלָמָם
וּבְנִפְשָׁחָפְצָה. לְמַעַן לֹא נִגְעַע לְרַיקָּה, וְלֹא גַּלְדָּ לְבַהֲלָה. כָּנוּ יְהִי רְצֽוֹן,
וְרַחֲמִים מְלָפְנֵיךְ יי' אֱלֹהֵינוּ, שְׁנִיחַי לְשִׁמְרָה חַקְיָךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה
וְלִימּוֹת הַמְשִׁיחָת כְּדֵי שְׁנִזְכָּה וְנִירְשָׁתָבְדֵל לְחַיִי הָעוֹלָם הַבָּא. לְמַעַן
יִזְמְרָךְ בְּבּוֹדָה וְלֹא יַדַּם, יי' אֱלֹהֵי, לְעוֹלָם אַזְדָּךְ. יְהִי לְרַצּוֹן אָמְרוֹן
פִּי וְהַגְּיוֹן לְבִי לְפָנֵיךְ, יי' צּוֹרִי וְגַאֲלִי.

וַיִּתְגָּדַל וַיִּתְקָדַשׁ שְׁמֵיהַ רְבָא. הציבור עוני: אָמַן. בְּעַלְמָא דֵי בָּרָא

ברעוטיה, זימליך מלכותיה, וצמיח פרקניה, וקרבת מושיחיה,
ויפרך עמייה, בתייכון ובזומיכון ובתיהוּן דכל בית ישראל,
בעגלא ובזמן קרב; ואמרו אמן. הציבור עוני: אמו יהא שמייה נבא מברך
לעלמא ולעלמי עלייה. יהא שמייה נבא מברך לעלמא ולעלמי עלייה.
יתברך. הציבור עוני: אמו. ישתחבך יתפאר, יתרוםך יתعلاה, יתנזר
יתהلال, ויתנשא שמייה דקדשו בריך הוא. הציבור עוני: אמו. לעילא
לעילא מכל ברכתא שירטה ותשבחתא ונחמתא, דאמינו
בעלמא; ואמרו אמן. הציבור עוני: אמו. שתקבל צלותכון ותתעביד
בעוותכון וצלותהון בעוותהון דכל בית ישראל, קדם אבוחון די
בשמייה. יהא שלמא נבא משמייה וסיעתא ופרקנא עלייכון ועלנא,
ועל כל קהלהון דישראל. ואמרו אמן. הציבור עוני: אמו. עוזה שלום
במרומים, הוא ברוחם יעשה שלום על כל ישראל.

דברי היום

ברכות שונות

הbonה בית חדש, הbonה כלים חדשים (בין יש לו כיווץ בהן בין אין לו), הרואה פרי המתחדש משנה לשנה (בתכילת ראייתו), והראה את חברו לאחר שלושים יום מברך:
ברוך אתה יי' אלְהַיִנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁחַחֵינוּ וְקִימֵנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזַמָּנוּ
 פֶּזֶה.

הרואה את חברו לאחר שנה אחת מברך:
ברוך אתה יי' אלְהַיִנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מְחַנֵּה מִמְתִים.

שמעה טובה מברך:
ברוך אתה יי' אלְהַיִנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַטּוֹב וְהַמְּטִיב.

שמע שמעה רעה מברך:
ברוך דין האמת.

ירדו גשמי רבים (משירבו המים על הארץ, ויללו אבעבועות מן המטר על פני המים, וילכו האבעבועות זה לקראת זה) מברך:

**מודים אנחנו לך יי' אלְהַיִנוּ, על כל טפה וטפה שהוזכרת לנו. ואלו פינו מלא שירה בים, ולשוננו רינה כהמון גליו, ושפתקותינו
 שבך במרחבי הארץ ועינינו מאירות בשמש ובירח, זידינו
 פרוסות בנשרי שמים, ונגלינו קלות כאילות, אין אלו
 מספיקין להזות לך יי' אלְהַיִנוּ ולבך את שמן מלכנו,
 אפלו על אחת מאלף אלף אלף ורובה רבבי ריבות פעים
 הטובות שעשית עפנו ועם אבותינו. מלפנים, ממצאים
 גאלתנו יי' אלְהַיִנוּ, מבית עבדים פדיתנו. ברעב צנתנו,
 ובסבב לפლתןנו, ומחרב הצלתנו, ומדבר מלטתנו,
 ומחלאים רעים רבים דליתנו מלכנו. ועד הנה, עזרינו
 רחמייך יי' אלְהַיִנוּ, ולא עזבונו מסיך. על כן אברכים שפלגת
 בנו, וריהם ונשמה שפחת באפינו, ולשון אשר שמת בתוך
 פינו - מה הוא ברינה יודו לך, ויברכו את שמן מלכנו. ברוך
 אתה יי', רב החוזיות אל התשיבות.**

הרואה מקומות שנעושו בו ניסים לישראל (כגון ים סוף ומעבות הירדן) או לרבים מברך:
ברוך אתה יי' אלְהַיִנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שעשה נסים לאבותינו במקומות
 פֶּזֶה.

הרוואה מקום שנעשה בו נס לו, הוא (ובנו ובן בנו) מברך :
ברוך אתה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שָׁעַשָּׂה לִיוֹלָאָבִי נִס בַּמְקוּם הַזֶּה.

הרוואה גוב אריות וככשון האש מברך :
ברוך אתה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שָׁעַשָּׂה נִס לְאָדִיקִים בַּמְקוּם הַזֶּה.

הרוואה מקום שעובדין בו עבודה זורה מברך :
ברוך אתה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שָׁנַטֵּן אֶרְך אָפִים לְעוֹבָרִ רְצוֹנוֹ.

הרוואה מקום שנעקרה ממנו עבודה זורה בארץ ישראל מברך :
ברוך אתה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שָׁעַקְר עֲבוֹדָה זָרָה מִאָרָצָנוּ.

הרוואה מקום שנעקרה ממנו עבודה זורה בחוץ לארץ מברך :
ברוך אתה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שָׁעַקְר עֲבוֹדָה זָרָה מִן הַמָּקוּם הַזֶּה.

הרוואה בתים ישראל בישובן מברך :
ברוך אתה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מֵאַיִב גְּבוֹל אַלְמָנָה.

הרוואה בתים ישראל בחורבנה מברך :
ברוך אתה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, דֵין הָאָמָת.

הרוואה קברי ישראל מברך :
ברוך אתה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶתְכֶם בְּדִין, וַיַּזִּין אֶתְכֶם בְּדִין, וְכָלְפֵל אֶתְכֶם בְּדִין, וְחִתֵּה אֶתְכֶם בְּדִין, וְהִמֵּית אֶתְכֶם בְּדִין, וְהִוא עֲתִיד לְהַקִּים אֶתְכֶם לִמְיוֹן הָעוֹלָם הַבָּא בְּדִין. ברוך אתה יי, מְחִיה הַמַּתִּים.

הרוואה שש מאות אלף נקרים אחד אומר :
בּוֹשָׁה אַמְּכָס מָאֵד, חִפְרָה יוֹלְדָתֶם; הַנִּה אַחֲרִית גּוֹיִם, מְדָבֵר צִיה וְעַרְבָּה.

הרוואה שש מאות אלף ישראלים אחד (בארץ ישראל) מברך :
ברוך אתה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, חַכְמָם הַרְזִים.

הרוואה מחכמי אומות העולם מברך :
ברוך אתה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שָׁנַטֵּן מְחַכְמָתוֹ לְבָשָׂר וְדָם.

הרוואה מחכמי ישראל מברך :
ברוך אתה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שָׁנַטֵּן מְחַכְמָתוֹ לִירָאוֹ.

הראה מלכי אומות העולם מברך :

ברוך אתה ייְהוָה קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁנָּתַן מִכְבָּדוֹ לְבָשָׂר וָדָם.

הראה מלכי ישראל מברך :

ברוך אתה ייְהוָה קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁנָּתַן מִכְבָּדוֹ לִירָאָיו.

הראה את הכהני, ואת המשונין בצדורת פניהו או בארכינו, ופיר, וקיפו, מברך :

ברוך אתה ייְהוָה קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁנָּתַן מִשְׁגָּנָה הַבָּרוּאָת.

הראה סומה או קיטע, ומוכי שחין, ובהקנין, וכיוצא בהן מברך :

ברוך אתה ייְהוָה קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁנָּתַן מִשְׁגָּנָה חָמָת.

היוץ לשדות ולגינות בימי ניסן, וראה אילנות פורחות וניצנים עולמים מברך :

ברוך אתה ייְהוָה קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁנָּתַן מִשְׁגָּנָה כָּלֹם,
וּבָרָא בָוּ בְּרִיאות טוֹבוֹת נָאֹת, כִּי לְהַתְּנָאֹת בָּהּ בְּנֵי אָדָם.

על הרוחות שנשבו בעוף, ועל הברקים, ועל הרעמים, ועל קול ההברה שתשמע בארץ כמו ריחיים גדולים, ועל האור שבאויר שיראו כאילו הן כוכבים נופלים ורצים למקום למקום, או כמו כוכבים שיש להן זנב מברך :

ברוך אתה ייְהוָה קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁפְּכוֹחָוּ מִלְּאָעוֹלָם.

ואם רצה, מברך :

ברוך אתה ייְהוָה קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁעֲזָבָה בְּרָאשָׁית.

על ההרים, ועל הגבעות, ועל המדברות, ועל הימים, ועל הנהרות (אם ראה אחד מהן אחר שלושים יום) מברך :

ברוך אתה ייְהוָה קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁעֲזָבָה בְּרָאשָׁית.

הראה את הים הגדול משלושים יום או יותר מברך :

ברוך אתה ייְהוָה קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁעֲזָבָה אֶת הַיָּם הַגָּדוֹל.

הראה קשת בענן מברך :

ברוך אתה ייְהוָה קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁזָּכָר הַבְּרִית, נָאָמָנוּ בְּבְרִיתוּ,
וְקִים בְּמְאֹמוֹרָו.

ברכת המזון

אם היה שם יין, מביאין כוס מחזיק רביעית או יתר, ובמביאין מין בשמיים. אווחז את היין בימינו ואת הבשימים בשמאליו, ובברך ברכות המזון.

אם שלוש אנשים או יותר לזמן, אחד פותח :

נְבֹךְ אֵם עָשָׂר אָנָשִׁים : לְאֱלֹהִינוּ שְׁאַכְלָנוּ מִשְׁלָוֹ!

האחרים עונים :

ברוך אֵם עָשָׂר אָנָשִׁים : אֱלֹהִינוּ שְׁאַכְלָנוּ מִשְׁלָוֹ, וּבְטוּבָוּ חַיָּינוּ!

והפותח אומר :

ברוך אם עשר אנשים : **אלְהַיָּנוּ שֶׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלֹו, וּבְטוּבוֹ חִיָּנוּ!**

ברוך אתה יי' **אלְהַיָּנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,** **הַזֶּן אֶת הָעוֹלָם בְּלֹו בְּטוּב בְּחִסֵּד וּבְרָחְמִים.** וּטוּבוֹ הַגָּדוֹל לֹא חִסְר לְנוּ וְאֶל יִחַסֵּר לְנוּ
לְעוֹלָם וְעַד פִּי הוּא זֹו וּמִפְרִינָס לְפָל.

כְּאָמָר, "פּוֹתַח אֶת יָדָך,
וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצְוָנוּ." וּמִכְיוֹן מִזּוֹן לְכָל בְּרִיאָתְךָ יָשַׁר בְּרָא.

ברוך אתה יי', **הַזֶּן אֶת הַפָּל.**

בחנוכה: על הניסים, ועל הגבורות, ועל המלחמות, ועל התשועות, ועל הפלדות,
ועל הפלkan, שעשית עמננו ועם אבותינו, בימיהם ה Rams בזמנו הזה. בימי מותניה בנו
יוחנן כובנו גָדוֹל חִשְׁמָנָא וּבְנָיו, כַּשְׁעַמְדָה מֶלֶכְתָה יְנוּ קְרִישָׁה עַל עַמְקָה בֵּית
ישראל, לבטלים מתורתך, ולהעבירם מחקי רצונך. **ואתה ברחמיך** הربים עמדת
להם בעת אַרְתָּם, וּדְנִית את דִינָם, וּרְכַת את רִיבָם, וּנְקַמְתָה את נְקָמָתָם. וּמְסֻרָת
גבורים ביד חִלְשִׁים, ונְבִים ביד מְעַטִּים, וּטְמָאִים ביד טַהֲרוּתִים, וּרְשָׁעִים ביד
צדיקים, וּפּוֹשָׁעים ביד עוֹשֵׂי תּוֹרָתְךָ. וּשְׁאֵית לך שם גָדוֹל בְּעוֹלָמָךָ, וּלְעַמָּךָ יִשְׂרָאֵל
עַשְׁתָּ פָּלָא וּנְסִים. כִּי שְׁעַשְׁתָּ עַמָּהֶם נְסִים וּגְבוּרוֹת, כְּדֵן עָשָׂה עַמָּנוּ נְסִים
וּגְבוּרוֹת, בעת וּבָעוֹנָה זוֹאת.

בפורים: על הניסים, ועל הגבורות, ועל התשועות, שעשית עמננו ועם אבותינו,
בימים ההם בזmeno הזה. בימי מרדכי ואסתר, כשבעמד ה Rams הָרָע עַל עַמְקָה בֵּית
ישראל, ובקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף וּנְשִׁים
ביוום אחד, ושללם לבזו. **ואתה ברחמיך** הربים עמדת להם בעת אַרְתָּם, וּדְנִית
את דִינָם, וּרְכַת את רִיבָם, וּנְקַמְתָה את נְקָמָתָם. והפרת את עצתו, וקללת את
מחשנתו, וחשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו בראשו, ואת בנו על העץ. וּשְׁאֵית לך שם
גָדוֹל בְּעוֹלָמָךָ, וּלְעַמָּךָ יִשְׂרָאֵל עַשְׁתָּ פָּלָא וּנְסִים. כִּי שְׁעַשְׁתָּ עַמָּהֶם פָּלָא וּנְסִים,
כְּדֵן עָשָׂה עַמָּנוּ נְסִים וּגְבוּרוֹת, בעת וּבָעוֹנָה זוֹאת.

נוֹזֵה לך יי' **אלְהַיָּנוּ וַיְבָרֶכְךָ מֶלֶכְנוּ בַּיְהִנְצָלָתְךָ אֶת אֲבוֹתֵינוּ**
אֶרְץ חִמְדָה טָבָה וּרְחָבָה בְּרִית וְתוֹרָה. על שהוזכינו
מְאָרֶץ מִצְרָיִם, וַפְדִּיכָּנוּ מִבֵּית עֲבָדִים. על תורתך שלמדתנו,
על חקי רצונך שהוזדעתנו.

ועל כלם יי' **אלְהַיָּנוּ אָנוּ מוֹדִים לך, וּמְבָרְכִים את שְׁמֶךָ.** כְּאָמָר,
"וְאֶכְלָתָ וּשְׁבָעָת וּבְרָכָת את יי' אלְהַיָּךְ, על הארץ הטבה
אשר נתנו לך."

ברוך אתה יי', על הארץ ועל המזון.

רחים יי' **אלְהַיָּנוּ על יִשְׂרָאֵל עַמְךָ, וּלְל יְרוּשָׁלָם עִירְךָ, וּלְצִיּוֹן**
מִשְׁבָּנוּ כְּבָזָד, וּלְל הַבֵּית הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שְׁגָךְרָא שְׁמֶךָ עַלְיוֹן,
וּמֶלֶכְתָּ בֵּית דּוֹיד מִשְׁיחָךְ תְּחִזֵּיר לִמְקוֹמָה בִּימֵינוּ.

בשבת: אלְהַיָּנוּ וְאֶלְהַי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה וּמְחַלֵּצָנוּ בְּמִצּוֹתִיךְ וּבְמִצּוֹנָתְךָ יּוֹם הַמְּנוֹזָה
השכלי עזזה ונשבות בו וננוות בו כמצות רצונך ואל תהא צרה ויגנו ביזום

מונחים

בחגים וראשי חדשים: אלְהַיָּנוּ וְאֶלְהִי אֲבוֹתֵינוּ, יָעַלְהָ וְיָבֹא גָּגַע יְרָאָה יְרָאָה יְשָׁפָע יְפָקָד יְזַכֵּר לִפְנֵיכְךָ זְכָרוּנָנוּ, זְכָרוּן אֲבוֹתֵינוּ, זְכָרוּן יְרוֹשָׁלַיִם עִירְךָ, זְכָרוּן מְשִׁים בָּן דָוִיד עַבְדָךָ, זְכָרוּן כָּל עַמָּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפִנֵּיךְ לְפָלָטָה לְטוֹבָה לְחֻנָּךְ וְלִרְחָמִים...

בפסח: ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג המצות הזה...

בשבות: ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג השוכות הזה...

בראש חודש: ביום ראש חחדש הזה... רחם בו עליינו ולהושענו. זכרנו יי' אלְהַיָּנוּ בָּו לְטוֹבָה, פְקָדָנוּ בָּו לְבָרְכָה, הַזְּשִׁיעָנוּ בָּו לְמִיחָם, בְּדָבָר יְשָׁועָה וּרְחָמִים, חֹסֶן וְחַנּוּן עַלְיָנוּ, וּמְלַטָּנוּ בָּו מְכָל צְרָה וְזָגָן, וּשְׁמַחֲנוּ בָּו שְׁמָחָה שלמה.

ובניה את ירושלים בקרוב **באשך דברת**. ברוך אתה יי', בונה ברחמיםיו את ירושלים. אמן!

ברוך אתה יי' אלְהַיָּנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֱלֹהִים אֲבָנָנוּ מַלְכָנוּ אֲדִירָנוּ בָזְרָאָנוּ קְדוֹשָׁנוּ, קְדוֹשָׁ יְעַקְּבָה. הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב, שֶׁבְּכָל יּוֹם הוּא גּוֹמְלָנוּ חֽוֹן וְחַסְדָּנוּ וּרְחָמִים וְכָל טוֹב. הַרְחָמָנוּ יְשַׁטְּבָח לְדוֹרֵי דָוָרִים! הַרְחָמָנוּ יְתַפֵּאָר לְנִצְחָה נִצְחִים! הַרְחָמָנוּ יְפָרָנָסָנוּ בְּכָבּוֹד! הַרְחָמָנוּ יְצַכֵּנוּ לִימּוֹת הַפְּשִׁיטָה, וּלְבָנָנוּ בֵּית הַמִּקְדָּש וּלְמִיחָיִה הָעוֹלָם הַבָּא!

האורח מברך: יהי רצון שלא תבוש בעל הבית בעולם הזה ולא תקלם לעולם הבא.

מְגֹדֶל יְשׁוּעָת מַלְכָוֹת וְעַשְ׈ה חִסְדָּךְ לְמַשְׁיחָו, לְדוֹד וְלְזַרְעוֹ עד עַוּלָם. כְּפִירִים רְשֵ׊ו וּרְעֵבָו, וְדוֹרְשֵ׊י יי' לֹא יְחַסְרוּ כָּל טוֹב. הַזְׂדוֹ לִיהְוָה כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם מִסְדוֹ!

אחר כך מברך על היין, ולאחר מכן מברך על הבשימים.

ברכה מעין שלוש

ברוך אתה יי' אלְהַיָּנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

על יין :	על הפירות :	על מיני מזונות :
על העץ ועל פרי העץ	על הגן ועל פרי הגן	על הפסח ועל הפלקלה

ועל תנובת השדָה ועל אֶרֶץ חֶמְדָה טוֹבָה וּרְחָבָה שְׁرָצִית וּהַנְּמַלְתָּאת את אֲבוֹתֵינוּ. רחם יי' אלְהַיָּנוּ על יִשְׂרָאֵל עַמָּךָ ועל יְרוֹשָׁלַיִם עִירְךָ ועל צַיּוֹן מִשְׁפָן כְּבָדָךְ וּמְעַלְנוּ לְטוֹבָה וּשְׁמַחֲנוּ בְּבָנִינָה; וּשְׁמַחֲנוּ יי' אלְהַיָּנוּ

בשבת: ביום הפנום השביעי הזה

דברי היום • 31

בஸוכות : ביום טוב מקרא קדש הזה ביום מג הסוכות הזה
בפסח : ביום טוב מקרא קדש הזה ביום חג הפסאות הזה

וְנִבְרָכֶנּוּ עֲלֵיכֶם בְּקָדְשָׁה וּבְתָהָרָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה עַל הָאָרֶץ

על הפירות ויין :
ועל פרוטתיה.

על מיני מזונות :
ועל חמץ.

על כל שמברכין לפני "שהכל", מברכין לאחריו :
בָּרוּךְ נִפְשׁוֹת רְבּוֹת עַל כָּל מַה שָׁבָרָא, חַי הָעוֹלָמִים.

מנהה לחול

תהילה לדוד

והוא רחום, יכפר עון, ולא ישחית. והרבה להשיב אפו, ולא יעיר כל חמתו. אשרי יושבי ביתך, עוד יהלוך סלה. אשרי העם שפכה לו, אשרי העם שי אלחי.

טהלה לדוד: ארוממך אלוהי המלך, ואברכה שמן לעולים ועד. בכל יום אברךך, ואהלה שמן לעולים ועד. גדול יי' ומחהל מאד, ולגדלתו אין מקר. דור לדור ישבח מעשיך, וגבורתיך גeidog. בדר כבוד הוזד, ודברי נפלאתיך אשicha. ועוזוז נוראותיך יאמרו, וגדרתך אספרנה. זכר רב טובך יביעו, וצדקהך יכיננו. חנון ונחים יי', ארך אפים וגצל חסד. טוב יי' לפל, ורחמייו על כל מעשינו. יודוד יי' כל מעשיך, וחסידיך יברכוּך. כבוד מלכותך יאמרו, וגבורתך ידברו. להזדיע לבני האדים גבורתינו, וכבוד הדר מלכותו. מלכותך מלכות כל עולם, וממשלתך בכל דור ודר. סומך יי' לכל הנפלים, וזוקן לכל הփופים. עיני כל אליך ישברו, ואטה נוטנו להם את אכלם בעתו. פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון. צדיק יי' בכל דרכיו, וחסיד בכל מעשיו. קרוב יי' לכל קריאו, לכל אשר יקראהו באמת. רצון יראיו יעשה, ואת שועתם ישמע ווישיעם. שומר יי' את כל אהבו, ואת כל הרשעים ישמיד. תחלת יי' ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו, לעולים ועד.

יתגדל ויתקדש שםיה רבא. הציבור עוני: אמן. באלמא די ברא ברעותיה, וימליך מלכותיה, ויצמח פרקניה, ויקרב משיחיה, ויפרך עמייה, בתייכו וביומיכו ובתייהוּן דכל בית ישראל בעגלא ובזמו קרביב; ואמרו אמן. הציבור עוני: אמו יהא שםיה רבא מברך לעלמא ולעלמי עולם. יהא שםיה רבא מברך לעלמא ולעלמי עולם. יתברך. הציבור עוני: אמן. ישבח תפאר, יתרוםם יתעלה, יתתדר יתהלל, ויתנשא שםיה דקדsha בריך הוא. הציבור עוני: אמן. לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחמתא, דאמינו באלמא; ואמרו אמן. הציבור עוני: אמן.

תפילת העמידה

המתפלל כורע ארבע פעמים: בברכה ראשונה ("אבות") בתחילת ובסוף, ובהודה ("מודים") בתחילת ובסוף. וכשהוא כורע, כורע ברורך; וכשהוא זוקף, זוקף בשם.

אדני, שפטינו תפתח, ופי, יגיד תהלתך.

ברוך אתה "אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אָבָרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֶל עָלָיוֹן. גּוֹמֵל חֲסִידִים טֹבִים וְקָוִיה הַפָּל. וּזְכָר חֲסִידֵי אֲבוֹת וּמְבֵיא גּוֹאֵל לְבָנֵינוּ בְּנֵיכֶם. מֶלֶךְ רַמְּמָנוּ מַושְׁיעַ וּמְגֻנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה",
מְגֻנוּ אָבָרָהָם.

אתה גיבור לעוזלים אָדָני, ממחיה מותים אתה נב להוציא. מшибב הריות ומוריד הגשם (בימות החמה: ומוריד הTEL) מכלכלת חיים בחסד. ממחיה מותים ברכמות נבים, רופא חולמים, וסומך נופלים, ומתייר אסורים, ומקים אמונה לישני עפר. מי כМОך בעל גבורות ומי דומה לך, ממית וממחיה? ונאמנו אתה, להחיות מותים. בָּרוּךְ אַתָּה", ממחיה המותים.

אתה קדוש, ושפט קדוש, וקדושים בכל יום יהליך, סלה. בָּרוּךְ אַתָּה", הָאֵל הַקָּדוֹש.

נקדישך ונעריצך, ונשלש לך קדשה משלשת, בדבר האמור על יד נבייך, וקרא זה אל זה ואמר...

כל אומרים: ...קדוש קדוש קדוש "ocabot; מלא כל הארץ, בפודו!

ובפודו וגדרו מלא עוזלים, ומשרתו שואלים, איה מקום בבודו?!

כל אומרים: משבחים ואומרים, בפוד בפוד "מפרקומו!
מפרקומו מלכנו תופיע ותמלך מלכנו עליינו, כי מפרקים אנו לך.
מתי תמלך בציון, בחניינו ובימינו הציבור עוני: אמו תשפן תתגצל
וთתקדש בתוך ירושלים עירך, לדור ודור ולנצח נצחים. ועינינו
תראהינה במלחמות עזה, בדבר האמור בשירך קדשך, על ידי דוד
משיח צדקך...

כל אומרים: ימלך "לעוזלים, אלמייך ציוו לדוד ודוד - מליליה!

לדור ודור נגיד גדלך, ולנצח נצחים קדשך נקדיש. ושבחך
אליהינו מפיינו לא ימוש, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. בָּרוּךְ אַתָּה", הָאֵל הַקָּדוֹש.

^ט בעשרת ימי תשובה אומר: כאמור, ניגבה "ocabot במשפט, והאל הקדוש נקדש בצדקה. בָּרוּךְ אַתָּה", הָאֵל הַקָּדוֹש.

אתה חוננו לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה. חוננו מאתק דעת, ובינה, וmeshpel. ברוך אתה יי', חונן הדעת.

חסיבנו אבינו לtowerתך, וקרבנו מלפנו לעבדתך, ומחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי', הרוצה בתשובה.

סליח לנו אבינו כי חטאנו, ומחל לנו מלפנו כי פשענו, כי אל טוב וסליח אתה. ברוך אתה יי', חנון ומרבה לסליח.

ראה בעניינו, וריבבה ריבנו, ומהר לנאלנו, כי אל מלך גואל חזק אתה. ברוך אתה יי', גואל ישראל.

בימים התעניית, הש"ץ מברך:

עננו יי' אלהינו! עננו ביום צום התעניית זהה, כי באלה גודלה אנחנו. אל פסתר פניך ממינו, נאל פעלם אזנק משמע תפלהנו, והיה קרוב לשונו. טרם נקרא, ואתה תענה - נדבר, ואתה תשמע. בדבר שאמר, והיה טרם יקראו, ואני אענה; עוד הם מדברים, ואני אשמע. כי אתה עונה בכל עת צרה וצוקה, פוזה ומצליל. ברוך אתה יי', העונה בעת צרה.

רפאנו יי' אלהינו ונרפא, הושיענו ונושעה. והעלת רפואה שלמה לכל תחלואינו, כי אל רופא כחמו אתה. ברוך אתה יי', רופא חולין עמו ישראל.

ברכנו יי' אלהינו בכל מעשה ידינו, וברך את שנותנו. ותן טל ומטר על פני האדמה, ושבע את העולם כלו מטויך, וכוה פני תבל מעשר מתנות ידיך. ושמרה והצילה יי' אלהינו את המשנה הזאת ואת כל מיני תבואה, מכל מיני משחית ומכל מיני פורענות. ותן לה אחרית ותקווה שביע ושלום וברכה, פשנים הטובות. ברוך אתה יי', מברך השנים.

תקע בשופר גדוול לחרותנו. ושה נס לקבץ את כל גליותינו מאربع בනפות הארץ לארכנו. ברוך אתה יי', מקבץ נדיי עמו ישראל.

חסיבה שופטינו בבראשונה, ויוציאינו בבטחה. וחסר ממנה יגון ואנחה, וממלך עליינו אתה לביך, ברחמים, בצדקה, ובמשפט. ברוך אתה יי', מלך אוהב צדקה ומשפט.

⁹ בימות החמה: ברכנו יי' אלהינו בכל מעשה ידינו, וברך את שנותנו בטלי רצון ברכה וינדבה, פשנים הטובות. ברוך אתה יי', מברך השנים.

למִשְׁמָדים אל תהי תקוה. כל המינים ברגע יאבדו, ומלכות זוון
תעלך ותשבר, מהרה בימינו! ברוך אתה יי', שובר אויבים
ומבניע זדים.

על הצדיקים ועל החסידים ועל גרי הארץ, ועל שארית עמק בית
ישראל, יהמו רוחם יי' אלהינו. ותו שבר טוב לכל
הבוטחים בשמה באמת, ושים חלכנו עמם. לעולם לא
גבוש, כי בשמה בטחנו, ולישותך נשענו. ברוך אתה יי',
מושן ימבטח לצדיקים.

בתשעה באב:

רכם יי' אלהינו עליו, ועל ישראל עמן, ועל ירושלים עירך - העיר
האבלה, מחרבה השוממה, הנזונה ביד זרים, היושבת בראש לה חפוי,
כאשה עקרה שלא לבדה. ניבלוות ליגונים, נירושה עובדי פסילים.
ויתנו נבלת עבידך, מאכל לעור השמים ולבנטה הארץ. על פון ציוו במרק
תבכה, וירושלים נתנו קולה - לבני על חלליהם, מעי מעי על
הרוגיהם. ראה יי' והבטה, ורכם שוממותה ונמלה - כי אתה יי' באש
יסדתה, ובאש אתה עתיד לבנותה, בכתבך, ואני אהיה לה נאם יי', חומות
אשר סביר, ולבוז איה בתוכה. ברוך אתה יי', בונה ירושלים.

תשמשך ב"את צמח דוד..."

תשפנו בתוך ירושלים עירך כאשר דברת, ובניו אותה בנין עולם,
במהרה בימינו! ברוך אתה יי', בונה ירושלים.

את צמח דוד, מהרה מצמיח! וקרנו, תרום ליישועתך. ברוך
אתה יי', מצמיח קרו ישועה.

בימים של תענית, היחיד מברך:

שמע קולנו יי' אלהינו, וחוס ורכם עליינו, וקבל ברחמים ורצון את
תפלתנו. מלפניך מלפני, ריקם אל תשיבנו. עננו יי' אלהינו! עננו ביום
צום הטענית זהה, כי בצהה גזולה אנחנו. אל פסטר פניך ממני, ואל
תעלם אזנק משמע תפלתנו, והיה קרוב, לשוענו. טרם נקרא, ואתה
תעננה - נדבר, ואתה תשמע. בדבר שנאמר, והיה טרם יקראו, ואני
אעננה; עוד הם מדברים, ואני אשמע. כי אתה שומע תפלה כל פה.
ברוך אתה יי', שומע תפלה.

תשמשך ב"רצה יי' אלהינו..."

שמע קולנו יי' אלהינו, וחוס ורכם עליינו, וקבל ברחמים ורצון
את תפלה. מלפניך מלפני, ריקם אל תשיבנו, כי אתה
שומע תפלה כל פה. ברוך אתה יי', שומע תפלה.

רזה יי' אלְהַיָּנוּ בְּעֵמֶךְ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפְּלָתָם שְׁעה, וְהַשֵּׁב הַעֲבוֹדָה לְדִבְרֵיךְ בֵּיתְךָ. וְאַשְׁיִי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתָם מִהְרָה בְּאֶחָבה תִּקְבֶּל בְּרֵצֶנוּ. וְתַהֲיִי לְרֵצֶנוּ תִּמְיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.

אלְהַיָּנוּ נָאָלָה יְאָבָוֹתֵינוּ, יָעַלְהָ וְיָבֹא יְרָאָה יְקָצָה יְשָׁמַע יְפָקֵד יְזָכֵר לְפָנֵיכְן זְכָרוֹנוּ, זְכָרוּ אֲבֹותֵינוּ, זְכָרוּ יְרוּשָׁלָם עִירֵךְ, זְכָרוּ מֶשֶׁיחַ בָּנֵינוּ דָוִיד עֲבָדָה, זְכָרוּ כֵל עֵמֶךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֵיכְן לִפְלָטָה לְטוֹבָה לְחֻנוּ לְחִסְדָּךְ וּלְרָחְמָים

בְּפָסַח: בַּיּוֹם מִקְרָא קְדֻשָּׁה הַזֶּה, בַּיּוֹם מוֹעֵד חַג הַמְּצֻוֹת הַזֶּה...

בְּסֻכּוֹת: בַּיּוֹם מִקְרָא קְדֻשָּׁה הַזֶּה, בַּיּוֹם מוֹעֵד חַג הַשְׁׁכּוֹת הַזֶּה...

בְּרָאֵשׁ חָדֶשׁ: בַּיּוֹם רָאשׁ הַחְדֻשָּׁה הַזֶּה...

רָחֵם בָּנוּ עָלֵינוּ וְלְחוֹשְׁכֵנוּ. זְכָרוּנוּ יי' אֱלֹהֵינוּ בָוּ לְטוֹבָה, פְקַדְנוּ בָוּ לְבָרְכָה, הַזְּשִׁיעֵנוּ בָוּ לְחַיִים, בְּדָבָר יְשֻׁועָה וּנְחָמִים, חֹסֵךְ וְחַנּוּנוּ וְחַמְּכָם עַלְיָנוּ, וּמְלַטְנוּ בָוּ מְכַל צָרָה וְזָגּוֹן, וְשִׁמְחָנוּ בָוּ שְׂמַחָה שְׁלָמָה.

וְתַרְצָנוּ, וְתַחְזִיןָה עַיְינֵינוּ בְּשׁוֹבֵךְ לְזֹנְךָ, לְצִיוֹן בְּרַחְמָים בְּמַאוֹז.

בָּרוּךְ אַתָּה יי', הַמְּחִזֵּיר שְׁכִינָתְךָ לְצִיוֹן.

מוֹדִים אָנָחָנוּ לְךָ שְׁאַתָּה הָוָא יי' אלְהַיָּנוּ. צֹר חִינֵּנוּ מָגוּ יְשָׁעָנוּ, אַתָּה הָוָא לְדוֹר וְדוֹר. נוֹדָה לְךָ וּנְסִפְרָה תְּהִלָּתָךְ, עַל חִינֵּנוּ הַמְּסֻוּרִין בִּינְךָ, עַל נְשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדֹת לְךָ, עַל נִסִּיךָ וּנְפָלָאותְךָ שְׁבָכֶל עַת וְעַת...

בְּפּוֹרִים: עַל הַנְּסִים, וְעַל הַגְּבוּרוֹת,
וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, שְׁעָשִׂית עָמָנוּ וְעַם
אֲבוֹתֵינוּ, בִּימִים הָהֵם בָּזְמָן הַזֶּה.
בִּימִי מְרֹךְכִּי וְאָסְטָר, כְּשֻׁעַםְדָּה
הַכְּרָעָה עַל עֵמֶךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבְקָשָׁ
לְהַשְׁמִיד לְהָרָג וְלְאַבְדֵּן אֶת כָּל
הַיְהוּדִים, מְנֻעֵר וְעַד זָקוֹן, טָרָן
בִּיּוֹם אֶחָד, וְשָׁלָלָם לְבָזָז. וְאַתָּה
בְּרַחְמִיךְ הַרְבִּים עַמְּדָת לְהָם בְּעֵת
אַכְרָתָם, וְדִינָת אֶת דִינָם, וְרַבְתָּ אֶת
רִיבָם, וְנִקְמָת אֶת נִקְמָתָם. וְהַפְּרָת
אֶת עַצְתָּנוּ, וְקַלְקַלְתָּ אֶת מַחְשָׁבָתָנוּ,
וְהַשְׁבָּתָה לוּ גָמוֹלוּ בָרָאשָׁוּ, וְתַלְוָ
אָוֹתוֹ וְאָתָה בְּנֵיו עַל הָעֵץ. וְעַשְׁיָת לְ
שָׁם גָדוֹל בְּעוֹלָמָךְ, וְלִעְמָךְ יִשְׂרָאֵל
עַשְׁיָת פֶּלֶא וְנִסִים. כִּיּוֹם שְׁעָשִׂית

בְּחִנוֹכה: עַל הַנִּסִּים, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל
הַמְּלָקָמֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַפְּדוּת,
וְעַל הַפְּרָקָן, שְׁעָשִׂית עָמָנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ,
בִּימִים הָהֵם בָּזְמָן הַזֶּה. בִּימִי מִתְתִּיחָה בָוּ
יְזָהָן פּוֹהָן גָדוֹל חִשְׁמָנָאי וּבְנָיו,
כְּשֻׁעַמְדָה מֶלֶכְתָּה יְיָוָה הַרְשָׁעָה עַל עֵמֶךְ
בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְבָטָלָם מִתּוֹרָתָךְ,
וְלְהַעֲבִירָם מַחְקֵי רַצְוָן. וְאַתָּה בְּרַחְמָיד
הַרְבִּים עַמְּדָת לְהָם בְּעֵת צָרָתָם, וְדִינָת
אֶת דִינָם, וְרַבְתָּ אֶת רִיבָם, וְנִקְמָת אֶת
נִקְמָתָם. וְמִסְרָתָה גְּפֹרִים בַּיַּד חַלְשִׁים,
וּרְבִּים בַּיַּד מַעֲטִים, וּטְמָאִים בַּיַּד
טַהֲוִרִים, וּרְשָׁעִים בַּיַּד צְדִיקִים,
וּפּוֹשְׁעִים בַּיַּד עוֹשֵׂי תֹּרְתָּן. וְעַשְׁיָת לְ
שָׁם גָדוֹל בְּעוֹלָמָךְ, וְלִעְמָךְ יִשְׂרָאֵל עַשְׁיָת
פֶּלֶא וְנִסִים. כִּיּוֹם שְׁעָשִׂית עָמָהָם נִסִים

<p>עַמְּחָנוּ פֶּלֶא וְנִסִּים, כֵּן עֲשָׂה עַמְּנוּ נִסִּים וְגִבְּרוֹת, נִסִּים וְגִבְּרוֹת, בְּעֵית וּבְעֵונָה הַזֹּאת. תִּמְשִׁיךְ בַּיְהוּבָב כִּי לֹא...."</p>	<p>וְגִבְּרוֹת, כֵּן עֲשָׂה עַמְּנוּ נִסִּים וְגִבְּרוֹת, בְּעֵית וּבְעֵונָה הַזֹּאת. תִּמְשִׁיךְ בַּיְהוּבָב כִּי לֹא...."</p>
--	---

ערֶב וּבְקָר וְאֶחָרִים. הטוב כי לא כלו רְחִמִּיךְ, המרכזם כי לא תמו
חֲסִידִיךְ. כל המינים יְהִלְלוּ אֶת שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל, כי טוב הָאֵל הַטּוֹב.
ברוך אתה יי' הטוב שְׁמֵךְ וְלֹךְ נָאָה להוזות.

בימים תענית, אם יש כהנים לציבור (יותר מאחד), הש"ץ אומר לפני הברכה:

פּוֹהֲנִים!

הש"ץ מקרא אוטם מילה, והם עוניין, עד שמשלימין כל פסוק ופסוק :

יבְּרַכְךָ יי' וַיְשִׁמְךָ. (הציבור עוניין "אמנו")

יאָר יי' פְּנֵינוּ אֱלֵיךְ וַיְחִנֵּךְ. (הציבור עוניין "אמנו")

יִשְׁאָה יי' פְּנֵינוּ אֱלֵיךְ וַיִּשְׁמַע לְךָ שָׁלוֹם. (הציבור עוניין "אמנו")

אם אין כהן לציבור בימים תענית, הש"ץ אומר:
**אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, בָּרַכְנוּ בְּבָרְכָה הַמְּשֻׁלָּשָׁת בְּתוֹרָה, הָאָמוֹרָה
לְאַהֲרֹן וְלְבָנָיו כּוֹהֲנִים עַם קְדוּשָׁיךְ,** בְּאָמֹר, **"יִבְרַכְךָ יי' וַיְשִׁמְךָ. יִאָר יי'
פְּנֵינוּ אֱלֵיךְ וַיְחִנֵּךְ. יִשְׁאָה יי' פְּנֵינוּ אֱלֵיךְ וַיִּשְׁמַע לְךָ שָׁלוֹם. וְשָׁמוֹ אֶת שְׁמֵיכְיָה, עַל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאַנְיָ אַבְרָהָם."**

שים שָׁלוֹם, טוֹבָה, וּבָרְכָה, תּוֹן וְחִסְד, וּרְחִמִּים, עַלְינָנוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ. וּבָרַכְנוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד, מִמְּאוֹר פְּנֵיךְ. כי מִמְּאוֹר פְּנֵיךְ גַּתָּת
לְנוּ יי' אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחִיִּים, אֲהָבָה וְחִסְד, צְדָקָה וְשָׁלוֹם.
וּטוֹב בְּעִינֵיךְ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עַת בְּשָׁלוֹם. בָּרוּךְ
אתָה יי', הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

יהִיו לְרַצְוֹן אָמְרֵי פִי וְהִגְיֹון לְבִי לְפָנֵיךְ, יי' צוֹרִי וְגָאַלִי.

כשוגמר התפילה, כורע ופוסע שלוש פסיונות לאחריו כשהוא כורע; ונוטן שלום
משמאלו עצמו, ואחר כך מימיין עצמו:

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמַרְומָיו, הוּא בְּנַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עַל בָּל יִשְׂרָאֵל.

אחר כך מגביה בראשו מן הכרעה.

ואחר כך מתחילה הש"ץ ומתרפפל (בקול רם) מתחילה הברכות, להוציא את מי שלא
התפלל. כל הציבור עומדים ושותעים, ועוניין "אמנו" אחר כל ברכה וברכה.

דברי תחנונים של היחיד

אחר תפילה, המתפלל עושה נפילת פנים בקידה או בהשתחויה (אבל אסור לעשות השתחויה על אבניים בימינו). מותר לאדם להתפלל במקום זה, ולנפול על פניו במקום אחר. מנהג פשוט בכל ישראל שאין נפילת פנים בשבות, ובמועדות, ובראש השנה, ובראשי חודשים, וחנוכה, ופורים, ולא במנחה של ערב שבתות וימים טובים, ולא בערבית שבכל יום. הנהנו להתרחן בפסוקים אלו:

לפניך אני כורע ומשתחווה ומתקנן - אדון העולם, אלهي האלים, ואדוני האדונים. כי לא על צדקהינו אנחנו מפליים תחנונינו לפניך, כי על רחמיך הרבהים. מה נאמר ליהוה? מה נדבר, ומה נצטדק? חטאנו, ועוינו, והרשענו, ומרדנו. וسور ממצותך, ומפשפטיך. לך אדני האדקה, ולו בשת הפנים. השקרו לנו מפני אשמתנו, ונכפפה קומתנו מפני עונונתינו. אין לנו פה להшиб, ולא מצח להרים ראש. אלהי, בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני, אליך. כי עונונתינו רבו למעלה הראש, ואשمتנו גדלה עד לשדים; אין לנו מעשים. עשה עמו צדקה למען שמד, כמו שהבטחתנו על ידי נביאיך, למעןשמי אאריך אפי, ותહלתי אחיטם לך, לבلتך הכריתך. לא למעןכם אני עשה, בית ישראל, כי אם לשם קדשי. לא לנו יי, לא לנו, כי לשמד, תנו בבוד, על מסך, על אמרתך. למה, יאמרו הגויים, איך נא אלהייהם? أنا יי, אל תפן, אל קשי העם הזה, ואל רשעו ואל חטאתו. סלח נא לעוז העם הזה, בגדי מסך, וכאשר נשאטה לעם הזה, ממצרים ועד הנה. למען שמד יי, וסלחת לעוני כי רב הוא. אדני שמעה, אדני סלחה, אדני הקשيبة ועשה, אל תאחר. למעןך אלהי, כי שמד נקרה על עירך ועל עמד.

כשגביה פניו מן הקרקע, הנה העם להתרחן בפסוקים אלו: **וأنחנו לא נדע מה נעשה, כי עלייך עיניינו.** זכר רחמייך יי, וחסיך, כי העולם היפה. אל תזכיר לנו עונת ראשנים. מהר, יקדמוני, רחמייך, כי דלונו מאך. קומחה, עזרתך לנו - ופָדוּ, למען מסך. יהי מסך יי עליינו, כאשר ימלנו לך. אם עונות תשמר ייה, אדני מי יעמוד? כי עמד השליחה, למען, תורא. יי הושיעה - המלך, יעננו ביום קראנו! כי הוא ידע יצרנו, זכור, כי עפר אנחנו. עזרנו, אלהי ישענו, על דבר בבוד שמד. והצילנו וכפר על חטאינו, למען שמד.

וְתַגְדֵל וְוִתְקַדֵש שְׁמֵיה רְבָא. הציבור עוני: אמן. **בָּעַלְמָא דִ בָּרָא**

ברעוטיה, וימליך מלכותיה, וצמיח פרקניה, ויקרב משייחיה,
ויפרך עמייה, במלחיכון ובזומיכון ובתהייהון דכל בית ישראל,
בעגלא ובזמן קרב; ואמרו אמן. הציבור עוני: אמו יהא שמייה רבא מברך
לעלמא ולעלמי עלמי. יהא שמייה רבא מברך לעלמא ולעלמי עלמי.
יתברך. הציבור עוני: אמו. ישתחבח יתפאר, יתרוםם יתعلاה, יתנזר
יתחלל, ויתנישא שמייה דקדשא בריך הוא. הציבור עוני: אמו. לעילא
לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחמתא, דאמינו
בעלמא; ואמרו אמן. הציבור עוני: אמו. מתתקבל צלותכון ותתעביד
בעויתכון וצלותהון ובעויתהון דכל בית ישראל, קדם אבוחון די
בשמייא. יהא שלמא רבא משמייא וסיעתא ופרקנא עלייכון ועלנא,
ועל כל קהלהון דישראל. ואמרו אמן. הציבור עוני: אמו. עושה שלום
במרומיו, הוא ברחמייו יעשה שלום על כל ישראל.

ערבית לחול

ברכת קריית שמע וקרית שמע

אם עשר אנשים, כל הציבור יושבין ושליח ציבור יורד לפני התיבה ועומד במאצע הציבור, ואומר:

וְהוּא נָחֹם, יִכְפֶּר עָזָן, וְלֹא יִשְׁחַת, וְהַרְבָּה לְהַשִּׁיב אֲפֹן, וְלֹא
יַעֲיר בְּלִתְמָתוֹ.

ברכו את יי' המברך!
הציבור עוניין: ברוך יי' המברך לעולים ועד!

מתחל הש"ץ ופורס על שמע בקהל רם, והן עוניין "אמנו" אחר כל ברכה וברכה. היודע לברך ולקרות קורא עימו עד שמברך המולך בכבוזו.

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר בדבריו מעריב ערבים,
בחקמה פותח שערים, בתבונה משנה עתים, מפליג את הזמנים,
מסידר את הכוכבים במשמרותיהם בركיע פרצונו. בורא יום
ולילה, גובל אור מפני חשך וחשך מפני אור, מעביר יום ומביא
לילה, מבידיל בין יום ללילה. יי' צבאות שמו, קדוש ישראל. ברוך
אתה יי', המעריב ערבים.

אהבת עולם, ישראל עמוק אהבת. תורה ומצוות וחקים
ומשפטים, אותם למדת. על כן יי' אלהינו, בשכניו ובគומנו נשיח
במקי רצונך, ונשמח ונעלז בדברי תורה, לעולם ועד. כי הם
מיינו וארכ ימיינו, ובهم נהגה יום ולילה. ואהבתך לא מסור
מפני לעולם ועד, כי היא עטרת ראשנו. ברוך אתה יי', אוהב את
עמו ישראל לך.

שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד!

בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ואהבת את יי' אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מאך.
והיה הדברים האלה אשר אני מצוך ביום על לבך.
וישגנתם לבניך ודברתם בסבבך בביתך ובלכתך בקדך
ובשבבך ובគומך. ויקשרתם לאות על יך והיה לטעפת בין
עיניך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך.

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אני מצוה אתכם

היום - לאחבה את יי' אל-היכם ולבבכם, בכל לבבכם ובכל נפשכם. וננתתי מטר ארצכם בעתו, יורה ומלךווש ואספה דגנן ותירשך ויצחך. וננתתי עשב בשרך לבהמתך ואכלת ושבעתה השמרו לכם פן יפתח לבבכם וטרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם. וחרה אף י' בכם ועצר את השמים ולא ייה מטר והאדמה לא תתן את יבולה נאבדתם מהרעה מעל הארץ אשר י' נתן לכם. ונשמדתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקדחתם אתם לאות על ידכם והי לטופת בין עיניכם. ולמדתם את בניכם לדברם בשפטך בbijtan ובבלכתך בהרד ובשקבך ובקומך. וכתבתם על מזאות ביטך ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימין בנייכם על האדמה אשר נשבע י' לאבותיכם לחתת להם כימי השמים על-הארץ.

וניאמר יי' אל משה לאמר. דבר אלبني ישראאל ואמרת אליהם ועשה להם ציאת על פנפי בגדייהם לדרכם ונתני על ציאת הכהן פטיל תכלת. והיה לכם לציאת וראיתם אותו זכרתם את כל מצות יי' ועשיתם אותם ולא תתורו אחורי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחורייהם. למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם. אני יי' אל-היכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים. אני יי' אל-היכם.

אמת אמונה כל זאת קים עליינו, כי הוא יי' אל-הינו ונאנחנו ישראאל עמו. אמת מלכנו, ואפס זולתו. הפוזנו מיד מלכים, הגואלנו מ春晚 עריcis, האל הנברע לנו מצרינו, המשלים גמול לכל אויבינו נפשנו, השם נפשנו בחיים ולא נתנו למות רגلينו, המדריכנו על במות אויבינו, וירם קרינו על כל שונאיםו. העוצה לנו נקמה בפרעה, אותות ומופתים באדמות בני חם, המפה בעברתו כל בכורי מצרים, ויוצא את ישראל מתוכם לחרות עולם. המעביר בינו בין גורי ים סוף, ואת רודפייהם ואת שונאיםם בתהומות טבע. ראו בנים את גבורתו, והוזדו ושבחו לשם. ומלכותו ברצון קבלו עלייהם, וענו כלם בשמה כבה ואמרו, "מי באה באלים יי', מי באה נאדר בקץ, נורא תהלה, עשה פלא. ימלך לעלם ועד!" ונאמר, גאלנו, יכבות שמו,

קדוש ישראל. ברוך אתה יי', גאל ישראל.

השפיכנו " אלינו לשלום, והעמידנו לחיים ולשלום, ופרש עליינו ספת שלום, ותקינו בעצה טוביה מלפניך. והגן בעדנו ושמרנו, והצילנו מכל דבר רע ומפחיד לילה, ושבך השטו מלפניינו ומאחוריינו, ושמך צאתנו ובואנו. כי שומרנו ומצילנו אתה. ובצל כנפיך מסתירנו, בדבר שנאכר, הינה לא ינום, ולא ישון, שומר, ישראל. ברוך שומר עמו ישראל לעד. ברוך לعالם, אמן ואמן. מלך " לעולם, אמן ואמן. וירא כל הארץ, ויפלו על-פניהם, ויאמרו, " הוא האלוהים, " הוא האלוהים. ברוך שם כבודו לעולם. וימלא כבוד " את כל הארץ. ברוך " ביום, ברוך " בלילה, ברוך " בבוקר, ברוך " בערב. ברוך " בשכוננו, ברוך " בקומנו. האל אשר בידו נפשות החסדים והמתים, אשר בידו נפש כל-חי, ורוחם כל בשר איש. בידך אפקיד רוחי. פDIST אותי יי', אל אמרת. יראו עינינו ונישמה לבנו ונגלו נפשנו בישועתך, באמר לנצח, מלך אליהיך. " מלך, " מלך, יי' מלך לעולם ועד. ברוך אתה יי', המולך כבודו מי וקם תמיד ימלך לעולם ועד.

יתגדל ויתקדש שמייה רבא. הציבור עוני: אמן. בעלמא די ברא כרעותיה, וימליך מלכותיה, ויצמח פרקניה, ויקרב משיחיה, ויפרך עמייה, בתייכון ובזומיכון ובמייהון דכל בית ישראל, בעגלה ובזמן קרב; ואמרו אמן. הציבור עוני: אמן יהא שמייה רבא מביד לעלמא ולעלמי עולם. יהא שמייה רבא מברך לעלמא ולעלמי עולם.

יתברך. הציבור עוני: אמן. ישתחח יתפאר, יתרום ותעללה, יתחדך יתહלל, ויתנשא שמייה דקדשא בריך הוא. הציבור עוני: אמן. לעילא מפל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחתמתא, דאמינו בעלמא; ואמרו אמן. הציבור עוני: אמן.

תפילת העמידה

המתפלל כורע ארבע פעמים: בברכה ראשונה ("אבות") בתחילת ובסוף, ובהודיה ("מודים") בתחילת ובסוף. וכשהוא כורע, כורע בברוך; וכשהוא זוקף, זוקף בשם.

אדני, שפטינו תפחה, ופי, גיגיד תהלהך.
ברוך אתה יי', אלינו ואלהי אבותינו, אלהי אברחים אלהי
צחק ואלהי יעקב. האל הגוזל הגיבור והנורא, אל עליון.
gomel chasdim tovim vekonia hafl. וזכור חסדי אבות ומבייא

גּוֹאֵל לְבָנִי בְּנֵיכֶם. מֶלֶךְ כְּמַנוּ מְוֹשִׁיעַ וְמַגָּן. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.

אַתָּה גּוֹדֵר לְעוֹלָם אֲדוֹן, מְחִילָה מִתְּמִימָה אַתָּה נָבֵל לְהֽוֹשִׁיעַ. מְשִׁיב
חֶרְיוֹת וּמוֹרִיד הַגָּשָׁס (בִּימוֹת הַחֲמָה: וּמוֹרִיד הַטֵּל) מִכְלָכֵל חַיִם
בַּחֲסֵד. מְחִילָה מִתְּמִימָה בְּרַחֲמִים בְּבָים, רֹפֵא חֹלִים, וּסְזֻמֵּד
נוֹפְלִים, וּמְתִיר אָסּוּרִים, וּמְקִים אָמוֹנָתוּ לִישְׁנֵי עַפְרָה. מֵי
כְּמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמֵי דָׁמָה לְךָ, מִמְּתִית וּמְחִילָה? וּנְאָמַן אַתָּה,
לְמִתְּמִימָה מִתְּמִימָה. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.

אַתָּה קָדוֹשׁ, וּשְׁמַךְ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלִיךְ, סְלָה. בָּרוּךְ
אַתָּה ייְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.

אַתָּה חֹגֵן לְאָדָם דָּעַת, וּמְלֵמָד לְאָנוֹשׁ בִּינָה. חֹגֵן מַאֲתָךְ דָּעַת,
וּבִינָה, וּמְשֻׁפֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה יְהוָה חֹגֵן הַדָּעַת.

הַשִּׁיבָנוּ אָבִינוּ לְתוֹרַתְךָ, וּקְרַבָנוּ מַלְכָנוּ לְעַבּוֹדָתְךָ, וּמַחְזִירָנוּ
בְּתִשׁוּבָה שֶׁלְמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה יְהוָה הַרְוֹצָה בְּתִשׁוּבָה.

סְלָחْ לְנוּ אָבִינוּ כִּי חִטְאָנוּ, וּמְחַלֵּל לְנוּ מַלְכָנוּ כִּי פְשָׁעָנוּ, כִּי אֵל טֻוב
וּסְלָחْ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה יְהוָה, חִנּוּן וּמְרַבָּה לְסָלָחָה.

רָאָה בְּעַנְנֵנוּ, וּרְיָבָה רִיבָנוּ, וּמִהָרָ לְגַאֲלֵנוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ גּוֹאֵל פְּזָקָק
אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

רְפָאָנוּ ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּנְרִפְאָא, הַוְשִׁיעָנוּ וּנְנִשְׁעָה. וְהַעֲלָה רְפּוֹאָה שֶׁלְמָה
לְכָל תְּחִלּוֹאֵינוּ, כִּי אֵל רֹפֵא כְּמַנוּ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה יְהוָה,
רֹפֵא חֹלֵי עַמּוּד יִשְׂרָאֵל.

בָּרְכָנוּ ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מִعְשָׁה יְדֵינוּ, וּבָרְךָ אַתָּה שְׁנָתֵנוּ. וְתָנוּ טַל
וּמְטָר עַל פְּנֵי הַאֲדָמָה, וּשְׁבַע אַתָּה עַל הָעוֹלָם כָּלּוּ מְטוּבָךְ, וּרוּחָה
פְּנֵי תְּבִלָּתְךָ מְעָשָׂר מִתְּנוֹת יְדֵיךָ. וּשְׁמַרְתָּה וּמַצִּילָה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה
הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאַתָּה כָּל מִינִי תְּבִיא אַתָּה, מִכְלָל מִינִי מִשְׁחִית
וּמִכְלָל מִינִי פּוֹרָעָנוֹת. וְתָנוּ לְהָ אָמְרִית וּמִתְּקוֹנָה שְׁבַע וּשְׁלוֹם
וּבָרָכה, פְּשָׁנִים הַטוֹּבּוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה יְהוָה, מַבָּרְךָ הַשָּׁנִים.

^ט בעשרת ימי תשובה אומר: כֹּאָמוּר, נִיגְבָּה ייְהוָה יְהוָה צְבָאות בְּמִשְׁפָּט, וְהַלְּקָדְשׁוּ נִקְדָּשׁ
בְּצָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה יְהוָה קָדוֹשׁ.

^ט ביוםות החמה: בָּרְכָנוּ ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מִعְשָׁה יְדֵינוּ, וּבָרְךָ אַתָּה שְׁנָתֵנוּ בְּטַלְלִי רְצֹן בָּרָכה
וּנְדָבָה, פְּשָׁנִים הַטוֹּבּוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה יְהוָה, מַבָּרְךָ הַשָּׁנִים.

תקע בשופר גדוֹל לחרוּתנו. ושה נס לקבץ את כל גליותינו מאربע בנות הארץ לארכנו. ברוך אתה יי', משבץ נדחי עמו ישראל.

השכלה שופטינו כבראשונה, ויוציאינו כבתחלה. והסר ממנה יגון ונאה, ומך עליינו אתה לבך, ברכמים, בצדקה, ובמשפט. ברוך אתה יי', מלך אוהב צדקה ומשפט.

לפישמדים אל תהי תקוה. כל המינים ברגע יאבדו, ומלכות זדון מעקר ותשבר, מהרה בימינו! ברוך אתה יי', שומר אויבים ומניע זדים.

על האדיקים ועל החסידים ועל גרי הצדקה, ועל שאירת עמק בית ישראל, יחמו רחמייך יי' אלהינו. ותן שכיר טוב לכל הבוטחים בשמק באמת, ושים חלקנו עמם. לעולם לא נבוש, כי בשמק בתרנו, ולישועתך נשענו. ברוך אתה יי', משען וمبטח לצדיקים.

תשפָן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עֵירֶךְ בְּאָשֶׁר דָּבַרְתָּ, וּבְנָה אֹתָה בְּנֵינו עַולָּם,
בְּמַהְרָה בִּימֵינו! ברוך אתה יי', בונה ירושלים.

את צמח דוד, מהרה תצמיח! וקרנו, מרים בישועתך. ברוך אתה יי', מצמיח קרון ישועה.

שמע קולנו יי' אלהינו, וחוס וرحم עליינו, וקבל ברכמים ורצון את תפלהנו. מלפניך מלכנו, ריקם אל תשיבנו, כי אתה שומע תפלה כל פה. ברוך אתה יי', שומע תפלה.

רצה יי' אלהינו בעמק ישראל ולתפלהם שעיה, והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלהם מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודה ישראל עמק.

אלהיינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבוא יגיע יראה ירצה ישמע יפקד יזכור לפניו זכרינו, זכרו אבותינו, זכרו ירושלים עירך, זכרו מ收拾 בון דוד עבדך, זכרו כל עמק בית ישראל, לפניך לפלה לטובה לךו לחסן ולרכמים

בפסח: ביום מקרא קדש זהה, ביום מועד חג המצות זהה...

בסוכות: ביום מקרא קדש זהה, ביום מועד חג הסוכות זהה...

בראש חודש: ביום ראש השנה...

רחם בו עליינו ולהושענו. זכרנו יי' אלהינו בו לטובה, פקדנו בו לברכה, הושיענו בו לחיים, בדבר ישועה ורכמים, חוס וagnetנו וرحم עליינו, ומלטנו

בו מצל ארה ויגו, ושמחנו בו שמחה שלמה.
ותרצנו, ותחזינה עינינו בשובך לנו, לציון ברכמים כמו זו.
ברוך אתה יי' המחזיר שכנותו לציון.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי' אלהינו. צור חיינו מגן ישענו,
אתה הוא לדור ודור. נזקה לך ונספר תהלתן, על חיינו
המסורין בידיך, על נשמותינו הפקדות לך, על נסיך ונפלאותיך
שבכל עת ועת...

בפורים: על הנסים, ועל הגבורות,
ועל התשועות, שעשית עמו ועם
אבותינו, בימים ההם בזמן הזה.
בימי מרדכי ואסתר, כשהעמד המן
הרע על עפק בית ישראל, ובקש
להشمיד להרג ולאבד את כל
היהודים, מנער ועד זקן, טר ונשים
ביום אחד, ושללים לבוז. ואתה
בנימין רביכם עמדת להם בעת
ארתם, ודנת את דינם, וכבת את
ריbum, ונקמת את נקמתם. והפרת
את עצתו, וקללת את מחסבתו,
והשבות לו גמולו בראשו, ותלו
אותו ואת בניו על העץ. ועשית לך
שם גדול בעולמך, ולעמן ישראל
עשית פלא ונסים. קשם שעשית
עמו פלא ונסים, כך עשה עמו
נסים וגבורות, בעת ובעוונה הזאת.
תמשיך ב" הטוב כי לא..."

בחנוכה: על הנסים, ועל הגבורות, ועל
המלחמות, ועל התשועות, ועל הפלדות,
ועל הפרקן, שעשית עמו ועם אבותינו,
בימים ההם בזמן הזה. ביום מתתיה בן
יוחנן כהן גדול שחטנא ובניו,
בשעמזה מלכות יי' הרשעה על עמד
בבית ישראל, לבטלים מתורתך,
ולהעירים מתקי רצונך. ואתה ברכמיך
הרביכם עמדת להם בעת ארתם, ודנת
את דינם, וכבת את ריבם, ונקמת את
נקמתם. ומסרת גבורים בידי חלשים,
ורביכם בידי מעתים, וטמאים בידי
טהורים, ורשיים בידי צדיקים,
ופושעים בידי עושי תוכתך. ועשית לך
שם גדול בעולמך, ולעמן ישראל עשות
פלא ונסים. קשם שעשית עמהם נסים
וגבורות, כך עשה עמו נסים וגבורות,
בעת ובעוונה הזאת.

תמשיך ב" הטוב כי לא..."

ערב ובקר ואחרים. הטוב כי לא כלו רחמים, המרחים כי לא תמו
חסידך. כל חמיכם יהללו את שמק הגדול, כי טוב האל הטוב.
ברוך אתה יי' הטוב שמן לך נאה להודות.

שים שלום, טוביה, וברכה, חנו וחסד, ורחמים, עלינו ועל ישראל
עמך. וברכנו בלבנו באחד, ממאור פניך. כי מפאר פניך נתת
לנו יי' אלהינו, תורה ומיעים, אהבה וחסד, צדקה ושלום.
וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת בשלום. ברוך
אתה יי' המברך את עמו ישראל בשלום.

יהיו לך אמרי פי והגיוں לבוי לפניך, יי' צורי וגAli.

כשוגמר התפילה, כורע ופושע שלוש פסיעות לאחרורי כשהוא כורע; ונותן שלום
משמאלו עצמו, ואחר כך מימין עצמו:

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרְוּמִיוֹ, הוּא בְּרַחֲמֵיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.
אחר כך מגביה ראשו מן הכרעה.

יַתְגַּדֵּל וַיַּתְקַדֵּשׁ שָׁמֵיהָ רְבָא. הַצִּבּוֹר עֲנוֹן: אָמֹן. בְּעַלְמָא דִי בָּרָא
כְּרוּעָתִיהָ, וַיִּמְלֹךְ מֶלֶכְוֹתִיהָ, וַיַּצְמַח פְּרִקְנִיהָ, וַיִּקְרַב מִשְׁיחִיהָ,
וַיִּפְרַק עַמִּיהָ, בְּתִיכְוֹן וּבְיוֹמִיכְוֹן וּבְתִיכְיוֹן דָּכֵל בֵּית יִשְׂרָאֵל,
בְּעַגְלָא וּבְזָמָנוֹ קָרִיב; וַאֲמַרְוּ אָמֹן. הַצִּבּוֹר עֲנוֹן: אָמֹן יְהָא שָׁמֵיהָ רְבָא מִבָּרְד
לְעַלְמָא וּלְעַלְמִי עַלְמִיא. יְהָא שָׁמֵיהָ רְבָא מִבָּרְךָ לְעַלְמָא וּלְעַלְמִי עַלְמִיא.
יַתְבָּרֵךְ. הַצִּבּוֹר עֲנוֹן: אָמֹן. יְשַׁתְּבַח יַתְפָּאֵר, יַתְרַומֵּס יַתְעַלֵּה, יַתְהַדֵּר
יַתְהַלֵּל, וַיַּתְנִישָׁא שָׁמֵיהָ דָקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הַצִּבּוֹר עֲנוֹן: אָמֹן. לְעַילָּא
לְעַילָּא מִפְּלָבְרַכְתָּא שִׁירְכָּתָא וְתִשְׁבְּחַתָּא וְנִחְמַתָּא, דָאַמְּרַנוּ
בְּעַלְמָא; וַאֲמַרְוּ אָמֹן. הַצִּבּוֹר עֲנוֹן: אָמֹן. גַּתְתַּקְבֵּל צְלָוֹתְכָו וְתִתְעַבֵּיד
בְּעַוִּתְכָו וְצְלָוֹתְהָו וּבְעַוִּתְהָו דָכֵל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדֵם אֶבֶוּהוֹן דִי
בְּשִׁמְיאָ. יְהָא שָׁלָמָא רְבָא מִשְׁמִיאָ וְסִיעַתָּא וּפְרִקְנָא עַלְיכָו וּעַלְנָא,
וְעַל כָּל קְהָלָהּוֹן דִי שְׂרָאֵל. וַאֲמַרְוּ אָמֹן. הַצִּבּוֹר עֲנוֹן: אָמֹן. עוֹשֶׂה שָׁלוֹם
בְּמִרְוּמִיוֹ, הוּא בְּרַחֲמֵיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

ברכת הלבנה

הרופא לבנה בחידושה מביך:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר במאמרך ברא שחקים,
וברווח פיו כל צבאים, חק וזמן נתנו להם שלא ישנו את
פקידתם, שלשים ושמשים לעשונות רצון קונויהם, פועלי
אמות שפעלתם אמות. וללבנה אמר ששתתקדש להיות עטרת
תפארת לעמומי בוטו, שהם עתידיין להתחדש במותה,
ולפhaar ליוציאם על כבוד מלכותו. ברוך אתה יי', ממדש
חדשים.

נדרך לברך ברכה זו מעומד, שכל המברך על החודש בזמנו כאילו הקבילפני שכינה.
ואם לא בירך עליו בלילה הראשון, יש לו לברך עליו עד שישה-עשר יום בחודש (עד
שתימלא פגימתו).

קרית שמע על המיטה

כשייכנס אדם למיטהו לישן בלילה מביך:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, המפפיל חבלו שינה על עיני,
וממאייר לאישון בת עין; יהי רצון מלפניך יי' אלהי, שטאילני
מייצר רע, ומפגע רע, ואל יבהלוני חלומות רעות ולא

הרהורים רעים, ותהייה מטהי שלמה לפניך, ותעמידני
מפניו לחיים ולשלום, והאירה עיני פן אישון הפניות; ברוך
אתה יי', המAIR לכל העולם.

וקורא פרשה ראשונה מקראית שמע:

שמע ישראל יי' אל-הינו יי' אחד!

בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ואהבת את יי' אל-היך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מאדך.
והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבך.
ושננתם לבניך ודברת בהם בשכחת בכיתך ובלבך בךך
ובשבך ובគומך. וקשותם אותה על ידך והיו לטפת בין
עיניך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך.

אם אנטנו شيئا, קורא אפילו פסוק ראשון או פסוקיرحمים, ואחר כך יישן.

ערבית לשבת

ברכת קריית שמע וקרית שמע

אם עשר אנשים, כל הציבור יושבין ושליח ציבור יורד לפני התיבה ועומד במאצע הציבור, ואומר:

ברוך אתה יי' מברך!

הציבור עונין: **ברוך יי' מברך לעולם ועד!**

מתחילה הש"ץ ופורס על שמע בקהל רם, והן עוניין "אמנו" אחר כל ברכה וברכה. היודע לברך ולקרות קורא עימיו עד שמברך המולך בכבוזו.

ברוך אתה יי' אלヒינו מלך העולם, אשר בדברו מעריב ערבים, בחכמה פותח שערים, בתבונה משנה עתים, מפליג את הזרים, מסדר את הכוכבים בשמורתיהם ברקיע הארץ. בזאת יומם ולילה, גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור, מעביר יום ומביא לילה, מבידיל בין יום ללילה. יי' צבאות שמו, קדוש ישראל. ברוך אתה יי', המעריב ערבים.

אהבת עולם, ישראל עמוק אהבת. תורה ומצוות וחקים ומשפטים, אוטם לממדת. על כן יי' אלヒינו, בשכינו ובכנו נשיח בתקי רצוך, ונשמח ונעלז בדברי תורהך, לעולם ועד. כי הם מיינו ואיך ימיינו, ובהם נחאה יומם ולילה. ואהבתך לא מסור מפנוי לעולם ועד, כי היא עטרת ראשנו. ברוך אתה יי', אוהב את עמו ישראל לעד.

שמע ישראל יי' אלヒינו יי' אחד!

בלחש: **ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.**

ואהבת את יי' אלהייך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מאך. ויהיו הדברים האלה אשר אני מצוך ביום על לבך. ושננתם לבניך ודברתם בשם שכנתם ביכתך ובלכתך בך ובסכובך ובכנו. וקשרתם לאות על ידן והוא לטעפת בין עיניך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך.

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אני מצוה אתכם ביום - לאהבה את יי' אלהייכם ולבדו, בכל לבבכם ובכל נפשכם. ונתתי מטר ארצכם בעתו, תורה ומלוכה ואספת דגון ותירשם ויצחק. ונתתי עשב בשדיך לבהמתך ואכלת

ושבעת השםרו לכם פן יפּה ללבכם וטרתם ועבדתם אליהם אחרים והשתחווים להם. וחרה אף י' בכם ועצר את השמים ולא יהיה מطر והארמה לא תתן את יבולה נבדתם מהבה מעל הארץ הטה אשר י' נתן לכם. ושמתם את דברי אלה על לבכם ועל נפשכם וקורתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם. ולמתקתם אתם את בנייכם לדבר בהם בשפטך בכתך ובכתרך ובשכבר ובקומך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. למען ירבו ימיכם ויממי בנייכם על הארץ אשר נשבע י' לאבותיכם לחתם להם ביום השמים על הארץ.

ויאמר י' אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם יצאת על בנפי בגדיהם לדרכם ונתחנו על יצאת הבנף פטיל פגלה. ויהיה לכם יצאת וראיתם אותו זכרתם את כל מצות י' ועשיתם אותם ולא תתוור אחריהם לבבכם ואחריהם עינייכם אשר אפס זנים אחריהם. למען תזכירו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיהם. אני י' אלהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים. אני י' אלהים.

אמת אמונה כל זאת קים علينا, כי הוא י' אלהינו ונאנחנו ישראל עמו. אמת מלכנו, ואפס זולתו. הפוזנו מיד מלכים, הגואלנו מ春晚 עריצים, האל הנפרע לנו מארינו, המשלים גמול לכל אויבי נפשנו, השם נפשנו בחימים ולא נתנו למוט רגליו, המדריכנו על במות אויבינו, וירם קרנו על כל שונאיינו. העושה לנו נקמה בפרעה, אותות ומופתים באדמה בני חם, המפה בעברתו כל בכורי מצרים, ויוצא את ישראל מתוקם לחרות עולם. המעביר בינו בין גורי ים סוף, ואת רוזיפחים ואת שונאייהם בתהומות טבע. ראו בנים את גבורתו, והוזו ושבחו לשם. ומלכותו ברצון קיבלו עלייהם, וענו כלם בשמה רביה ואמרו, "מי כמוה באלים י", מי כמוה נאדר בקדש, נורא תהלה, עשה פלא. י מלך לעלם ועד"ו ונאמר, גאלנו, י' צבאות שמנו, קדוש ישראל. ברוך אתה י', גאל ישראל.

השיבו לנו י' אלהינו לשлом, והעמידנו לחים ולשלום, ופרס לנו ספת שלום, ותקינו בעצה טובה מלפניך. והגנו בעדנו

ושמרנו, והצילנו מכל דבר רע ומפחיד לילה, ושבך השטן מלפנינו ומѧחרינו, ושמר צאתנו ובואנו. כי שומרנו ומצילנו אתה. ובצל כניך מסתירנו, בדבר שנאמר, היה לא ינום, ולא ישו, שומר, ישראל. ברוך שומר עמו ישראל לעד. ברוך יי' לעולם, אמן ואמן. ימלך יי' לעולם, אמן ואמן. וירא כל העם, נפלו על-פניהם, ויאמרו, יי' הוא האללים, יי' הוא האללים. ברוך שם כבודו לעולם. וימלא כבוד יי' את כל הארץ. ברוך יי' ביום, ברוך יי' בלילה, ברוך יי' בבקר, ברוך יי' בערב. ברוך יי' בשכוננו, ברוך יי' בקומנו. האל אשר בידו נפשות החסדים והמתים, אשר בידו נפש כל-חי, ורוחם כל בשר איש. בידך אפקיד רוחינו. פDIST אוטי יי', אל אמר. יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך, באמר לאיון, מלך אלהין. ימלך יי' מלך לעולם ועד. ברוך אתה יי', המולך בכבודו מי וקיים תמיד ימלך לעולם ועד.

יתגדל ויתקדש שםיה רבא. הציבור עוני: אמן. בעלה מא די ברא ברעותה, ימלך מלכותה, ויצמח פרקניה, ויקרב משיחיה, ויפרך עמיה, בתייכו וביומיכו ובתייהו דכל בית ישראל, בעגלה ובזמנן קרב; ואמרו אמן. הציבור עוני: אמן יהא שםיה רבא מברך לעלה מא ולעלמי עלייה. יהא שםיה רבא מברך לעלה מא ולעלמי עלייה. יתברך. הציבור עוני: אמן. ישתחח יתפאר, יתרומים יתעללה, יתחדר יתחלל, ויתנשא שםיה דקדשא בריך הוא. הציבור עוני: אמן. לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחמתא, דאמינו בעלה מא; ואמרו אמן. הציבור עוני: אמן.

תפילת העמידה

המתפלל כורע ארבע פעמים: בברכה ראשונה ("אבות") בתחילת ובסוף, ובהודיה ("מודים") בתחילת ובסוף. וכשהוא כורע, כורע בברוך; וכשהוא זוקף, זוקף בשם.

אדני, שפטינו תפחה, ופי, גגיד תהלהך.
ברוך אתה יי', אלהינו ואلهי אבותינו, אלהי אברךם אלהי יצחק ואلهי יעקב. האל הגדול המבור והנורא, אל עליון. גומל חסדים טובים וקונה חכל. וזוכר מסדי אבות ו מביא גואל לבני בנייהם. מלך רחמו מושיע ומגן. ברוך אתה יי', מגנו אברךם.

אתה גיבור לעולם אדני, מHIGH מתים אתה רב להושיע. מшиб

הרווח ומוריד הגשם (בימות החמה : ומוריד הTEL מכלכל חיים ביחס). מתייה מתים ברכמים לבים, רופא חולים, וסומך נופלים, ומטייר אסורים, ומקרים אמוניתו ליישי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך, ממית ומחייה? ונאנו אתה, להחיות מתים. ברוך אתה יי', מתיה המתים.

אתה קדוש, ושmarkt קדוש, וקדושים בכל יום ימלוך, סלה. ברוך אתה יי', האל הקדוש.

אתה קדשך את יום השבעה לשמן, תכליות מעשה שמים ואראז. וברכתו מכל הימים, וקדשתו מכל הזמן. פאמור, "ויברך אלהים את יום השבעה, ויקדש אותו, כי בו שבת מכל מלאמתו, אשר ברא אלהים לעשותה". אלהינו ואلهינו אבותינו, ראה נא במנוחתנו. וקדשנו במצוותך, ותנו חלקנו בתורתך, ושמח נפשנו בישועתך, ושבענו מטויך, וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחלתנו באהבה וברצון שבנותך קדשך, וינוחו בם כל ישראל אהבי שמן. ברוך אתה יי', מקדש השבת.

רצה יי' אלהינו בעמך ישראל ולתפלתך שעה, והשב העבודה לך ביר בירתך. ואשיישראל ותפלתך מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבדך ישראל עטן.

אלינו ואלהי אבותינו, עליה ויבוא יגיא יראה ירצה ישמע יפקד זכר לפניך זכרנו, זכרו אבותינו, זכרון ירושלים עירך, זכרון משליחך בנו דוד עבדך, זכרון כל עטך בית ישראל, לפניך לפולחה לטובה לחנו לחסד ולרכמים...

בפסח: ביום מקרא קדש זהה, ביום מועד חג המצות זהה...
בסוכות: ביום מקרא קדש זהה, ביום מועד חג הסוכות זהה...
בראש חודש: ביום ראש החודש זהה...

רחים בו עליינו ולהושיענו. זכרנו יי' אלהינו בו לטובה, פקדנו בו לברכה, הושיענו בו לחיים, בדבר ישועה ורכמים, חוס וחגנו ונחם עליינו, ומלאינו בו מכל צרכה וינו, ושמחנו בו שמחה שלמה.

وترצנו, ותחזינה עיניינו בשובך לנו, לציון ברכמים כמאז.
 ברוך אתה יי', מהচיר שכינתו לציון.

מודים אנחנו לך שאתך הוא יי' אלהינו. צור חיינו מגן ישענו, אתה הוא לדור נדור. נודה לך ונספר תהלחתך, על חיינו המסוריין

^ט בעשרת ימי תשובה אומר: כאמור, ניגבה יי' צבאות במשפט, והאל הקדוש נקדש בצדקה. ברוך אתה יי', המלך הקדוש.

**בִּידֵךְ, עַל נְשָׂמֹתִינוּ הַפְּקוּדֹת לְךָ, עַל נֶסֶיךְ וּנְפָלָאָתִיךְ שֶׁבְּכָל עַת
וְעַת...**

בפורים: על הנשים, ועל הגברות, ועל התשועות, שעשית עמנו עם אבותינו, בימים ההם בזמן זהה. בימי מרדכי ואסתר, שעמד המן הרע על עמק בית ישראל, ובקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טר ונשים ביום אחד, ושללים לבוז. ואתה ברחמייך קרביהם עמדת להם בעית צרכם, ודנת את דינם, וכבת את ריבם, ונקמת את נקמותם. והפרת את עצמו, וקללת את מחותבו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ. ועשית לך שם גдол בעולמך, ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמך פלא ונסים, כך עשה עמנו נסים ונברות, בעית ובעוינה הזאת. תמשיך ב"הטוב כי לא..."

בחנווה: על הנשים, ועל הגברות, ועל המלחמות, ועל התשועות, ועל הפלות, ועל הפרקון, שעשית עמנו עם אבותינו, בימים ההם בזמן זהה. בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו, שעמלה מלכות יונו הרשעה על עמד בית ישראל, לבטלים מתוכנן, ולהעבירם מחקי רצון. ואתה ברחמייך הרים עמדת להם בעית צרכם, ודנת את דינם, וכבת את ריבם, ונקמת את נקמותם. ומסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשיים ביד צדיקים, ופושעים ביד עושי תורתקן. ועשית לך שם גдол בעולמך, ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עםם נסים וגבורות, כך עשה עמנו נסים וגבורות, בעית ובעוינה הזאת. תמשיך ב"הטוב כי לא..."

**עֲרָב וּבְקָר וְאַחֲרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא בָּלִי כְּמַמְיךָ, הַמְנַחַם כִּי לֹא תָמו
חָסְדִיךְ. כָּל הַמִּים יְהַלֵּי אֶת שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל, כִּי טּוֹב הַאל הַטּוֹב.
בָּרוּךְ אַתָּה יי', הַטּוֹב שְׁמֵךְ וְלֹךְ נָאָה לְהֻזּוֹת.**

שים שלום, טובה, וברכה, חנו וחסד, וرحمמים, עלינו ועל ישראל עמוק. וברכנו בלבנו באחד, ממואר פניך. כי ממואר פניך נתת לנו " אלהינו, תוקה וחיים, אהבה וחסד, צדקה ושלום. וטוב בעיניך לבך את עמק ישראל בכל עת בשלום. ברוך אתה יי', המברך את עמו ישראל בשלום.

יהיו לרצון אמרינו פי והגיוון לבני לפניך, " צורי וגAli.

שגמר התפילה, כורע ופושע שלוש פסיעות לאחרוריו כשהוא כורע; ונותן שלום משמאל עצמו, ואחר כך מימין עצמו:

עוֹשֶׂה שְׁלֹום בָּמְרוּמִיו, הוּא בְּרַחֲמֵיו יַעֲשֶׂה שְׁלֹום עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

אחר כך מגביה ראשו מן הכרעה.

ברכה מעין השבע

בלייל שבותות הש"ץ חזר ומתפלל (בקול רם) ברכה אחת מעין שבע:
ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֶבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הִאְלֹהֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֶל עָלָיוֹן. קונה ברוחמי שמים וארץ, גומל חסדים טובים וקונה הכל. מגן אבות בדברו, מתחיה מתים במאמרו, המליך הקדוש שאין כמווהו. הפנית לעמו בשבת קדשו, כי אם רצה להנימם להם. לפניו נعبد ביראה ופחד, ונודה לשמו בכל יום תמיד, מעוז הברכות. אדוֹן השלום, מברך השבעיע, ומקדש השבת, ומנית בקדשה לעם מדשני ענג, זכר למעשה בראשית. אלינו ואל הי אבותינו, רצה נא במנוחתנו. וקדשנו במצוותיך, ותנו חלקנו בתורתך, ושמיח נפשנו בישועתך, ושבינו מטוּבך, וטהר לבנו לעבדך באמת. והניח לנו באהבה ובברצון שבותות קדשך, וינויו בם כל ישראל אוהבי שמדך.
ברוך אתה ייְהוָה מקדש השבת.

יתגדל ויתקדש שםיה רבא. הציבור עוני: אמן. בעלמא די ברא ברעותיה, וימליך מלכותיה, ויצמה פרקניה, ויקרב משליחיה, ויפרך עמייה, בתייכון ובזומיכון ובחייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזקו קרב; ואמרו אמן. הציבור עוני: אמן יהא שםיה רבא מברך בעלמא ולעלמי עלמי. יהא שםיה רבא מברך לעלמא ולעלמי עלמי. יתרברך. הציבור עוני: אמן. ישתחבך יתפאר, יתרוםס יתعلاה, יתנזר יתחלל, ויתנישא שםיה דקדשא בריך הוא. הציבור עוני: אמן. לעילא לעילא מכל ברכתא שירכתא ותשבחתא ונחמתא, דאמירנו בעלמא; ואמרו אמן. הציבור עוני: אמן. תתקבל צלותכון ותתעביד בעויתכון וצלותהון ובעויתהון דכל בית ישראל, קדם אבוחון די בשמייה. יהא שלמא רבא משמייה וסיעתא ופרקנא עלייכון ועלנא, ועל כל קהלהון דישראל. ואמרו אמן. הציבור עוני: אמן. עוזה שלום במורומים, הוא ברוחמי יעשה שלום על כל ישראל.

סדר הקידוש ללילה שבת וימים טובים

בשבת, מנהג פשוט בכל ישראל לברות בתחילת:

וינכלו השמי ויהארץ וכל צבאים. ויכל אליהם ביום השבעה מלאתו אשר עשה, נישבת ביום השבעה מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך אליהם את יום השבעה ניקדש אותו, כי בו שבת מכל מלאכתו אשר בראש אליהם לעשות.

ואחר כך מביך:

ברוך אתה ייְהוָה מלך העולם, בורא פרי האון.

ואחר כך מקדש:

ברוך אתה ייְהוָה מלך העולם, אשר קדשו במצותו ורצה בנו. ושבת קדשו באהבה וברצונו הנחילנו, זכרו למעשה בראשית. תחלה למקראי קדש, זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואתנו קדשת מכל העמים. ושבת קדש באהבה וברצון הנחלתנו. ברוך אתה ייְהוָה מקדש השבת.

בימים טוב מקדש:

ברוך אתה ייְהוָה מלך העולם, אשר קדשו מכל עם, ורוממו מכל לשון, בחר בנו וניגדנו, ראה בנו וייפארנו; ותתן לנו ייְהוָה (שבת: שבת קדשו באהבה, מועדים לשמחה חגיהם וזמןיהם לשzon, את يوم טוב מקראי קדש זהה, את يوم...

בפסח: חג המצות זהה, זמן חורי לנו...

שבועות: חג השבעות, זמן מפטן תורתנו...

בסוכות ושביע: חג הסוכות, זמן שמחתנו...

... באהבה, זכר ליציאת מצרים: כי בנו בחרת ואתנו קדשת מכל העמים, ומועדי קדש בשמחה ובלשון הנחלתנו. **ברוך אתה ייְהוָה מקדש** (שבת: השבת וישראל והזמנים).

שוויה מלאה לוגמיין, ומשקה כל בני חברה אחר כך נוטל ידיין, וمبرך המוציא ואוכל.

שחרית לשבת

שירי זמרה

קודם שיתחילו פסוקי הזמירות, נהגו העם לקרוות מזמור זו: מזמור שיר ליום השבת. טוב להזות ליהנה, ולזמר לשמנן עליזון. להגיד בברך מסך, ואמוניתך בלילות. עלי עשור ועלי נבל, עלי הגיוון בכנו. כי שפתחני יי' בפעלך, במעשייך ארכנו. מה גדלו מעשייך יי', מאד עמוקו מחשבתיך. איש בער לא ידע, וכסיל לא יבין את זאת. בפרחת רשיעים כמו עשב ניצחו כל פעילי אונו, להשמדם עדי עד. ואותה מרום לעלם יי'. כי הניה איביך יי' כי הניה איביך יאבדו, יתפרקו כל פעילי אונו. ותרם בראשים קרני, בלתי בשםנו רענו. ותבט עיני בשורי, בקמים עלי מרים תשמענה אconi. צדיק פתרמר יפרח, פארו בלבנון ישגה. שתולים בבית יי', בחצרות אל הינו יפריחו. עוד ינובוں בשיבחה, דשנים ורעננים יהיו. להגיד כי ישר יי', צורי ולא עולתה בו.

ברוך שאמר, והיה העולם - ברוך הוא.

ברוך אומר וועשה.

ברוך גוזר ומקיים.

ברוך מರחים על הארץ.

ברוך מרחם על הבריות.

ברוך מעביר אפליה וمبיא אורחה.

ברוך משלים שכר טוב ליראיו.

ברוך שאין לפניו, לא עולה ולא שכחה, לא כזב ולא מרמה, לא משוא פניהם ולא מקהש שחד.

ברוך אל מי לעד, וקיט לנצח.

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, האל המהכל בפי עמו, משבח ומפאר בלשונו כל חסידיו ועבדיו. ובשירי דויד בן ישע עבדך משיחך מהלך יי' אלהינו בשבחו ובזמרו, נודך נשבחך נפארך נרומך נמליך נזפיר שמאך מלפני אלהינו יחד. ייחיד מי העולם, משבח ומפאר עד שמו.

ברוך אתה יי', מלך המהכל בתשבחות.

יהי כבוד יי' לעולם, ישמח יי' במעשייו. יהיו שם יי' מברך, מעטה ועד עולם. ממזרת שמש עד מבואו, מהלך שם יי'. רם על כל גוים

י, על השמיים כבוזו. י שמן לעולם, י זכרך לדור ודור. י בשמיים הchein כסאו, וממלכותו בכל משללה. ישמחו השמיים ותגל הארץ, ויאמרו בגויים י מלך. י מלך, לעולם ועד. י מלך עולם ועד, אבדו גויים מארצו. י הפיר עצת גויים, הניא מוחשבות עמים. עצה עאה ותפר, דבריו דבר ולא יקום - כי עמו אל. רבות מוחשבות בלב איש, עצת י היא תקים. עצת י לעולם תעמד, מוחשבות לבו לדור ודור. כי הוא אמר וניה, הוא צוה ויעמד. כי בחר י באיזון, אנה למושב לו. כי יעקב בתר לו יה, ישראל ל Sangaltos. כי לא יטש י עמו, ונחלתו לא יעוז. והוא רחום, יכפר עון, ולא ישתיית. והרבה לחשיב אפו, ולא עיר כל חמותו. י חזיעיה - המלך יעננו ביום קראנו. אשרי יושבי ביתך, עוד ימליך שלה. אשרי העם שזכה לו, אשרי העם שי אליהם.

מהלה לדוד :

ארומך אלוהי המלך, ואברכה שמן לעולם ועד.
בכל יום אברך, ואהלה שמן לעולם ועד.
גדול י ומלל מאד, ולגאלתו אין חקר.
דור לדור ישבח מעשיך, וגבורתיך יגידו.
הדור כבוד הויך, ודבורי נפלאותיך אשיכחה.
ועוזו נוראותיך יאמרו, וגאלתך אספRNA.
זכר רב טובך יביעו, וצדקהך ירינו.
חנון ורחום י, ארך אפים וגדל חסד.
טוב י לפל, ורחמי על כל מעשיו.
יודוך י כל מעשיך, וחסידיך יברכינה.
כבוד מלכותך יאמרו, וגבורתך ידברו.
להזדיע לבני האדים גבירותיו, וכבוד הדור מלכותו.
מלכותך מלכות כל עלים, וממשלתך בכל דור ודור.
סמן י לכל הנפלים, וזקף לכל הקפופים.
עיני כל אלק ישברי, ואתה נתנו להם את אכם בעתו.
פותח את ייך, ומשביע לכל תי רצון.
צדיק י בכל דרכיו, וחסיד בכל מעשיו.
קרוב י לכל קראי, לכל אשר יקרהו באמת.
רצון יראי יעשה, ואת שונעתם ישמע ויושיעם.
שומר י את כל אהבו, ואת כל הרשעים ישמיד.
מהלה י ידבר פי, ויברך כלبشر שם קדשו, לעולם ועד.

הַלְלוִיָּה! הַלְלֵי נִפְשִׁי אֶת "י". אֲמָלֵלה " בָּמִי, אַזְמָרָה לְאֱלֹהִי בָּעוֹדִי. אֶל תִּבְטְּחוּ בְּנִדְיבִּים, בְּבוֹן אָדָם שָׁאוֹן לוֹ תְּשׁוּעָה. תִּצְאָ רֹוחָו יָשַׁב לְאַדְמָתוֹ, בַּיּוֹם הַהִיא אָבְדוּ עַשְׁתָּנָתָיו. אֲשֶׁרִי שָׁאל יַעֲקֹב בְּעַזְרוֹ, שָׁבָרוֹ עַל "יְאֱלֹהִי. עָשָׂה שְׁמָיִם וְאָרֶץ, אֶת הַיּוֹם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם - הַשְׁמָר אֶתְמָת לְעוֹלָם. עָשָׂה מִשְׁפָּט לְעַשְׂוֹקִים, נִתְּנוּ לִחְם לְרֻעָבִים - "יְמָתֵּיר אֲסּוּרִים. "יְפָקֵחַ עֲוֹרִים, "יְזַקֵּף כְּפֻופִים, "יְאַהֲבֵ צְדִיקִים. "יְשִׁמְרֵ אֶת גָּרִים, יְתוּם וְאֶלְמָנָה יְעוֹזֵד - וְדַרְךָ רְשָׁעִים יְעוֹת. יְמָלֵךְ "יְלֻוּלָם, אֱלֹהִיךְ צִיוֹן לְדָרְךָ וְדָרָ. הַלְלוִיָּה!

הַלְלוִיָּה! כִּי טֹב זָמָרָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי נָעוּם נָאוֹה תְּהִלָּה. בּוֹנָה יְרוֹשָׁלָם "י, נְדָחֵי יְשָׁרָאֵל יְכִינֵס. הַרְפָּא לְשָׁבוּרֵי לְבָב, וּמִחְבָּשׁ לְעַצְבּוֹתָם. מָנוֹה מִסְּפָּר לְפּוֹכְבִּים, לְכָלָם שְׁמוֹת יְקָרָא. גָּדוֹל אֱדוֹנֵינוּ וּרְבָּ כַּת לְתִבְונָתוֹ אֵין מִסְּפָּר. מְעוֹזֵד עֲנוֹוִים "יְמִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַדְיָאָרֶץ. עָנוּ לְיהוָה בְּתוֹךְהָאָרֶץ, זָמְרוּ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכָנָור. הַמִּכְסָה שְׁמָיִם בְּעַבִּים, הַמִּכְבֵּין לְאָרֶץ מַטָּר, הַמִּצְמִימָת הַרִּים חָצֵיר. נִזְטוּ לְבָהָמָה לְחַמָּה, לְבָנִי עַרְבָּ אֲשֶׁר יְקָרָאוּ. לֹא בְגָבוֹרָת הַסּוֹס יְחַפֵּץ, לֹא בְשָׂוקֵי הָאִישׁ יְרַצֵּחַ. רֹצֶחֶת "י אֶת יְרָאֵי, אֶת הַמִּיחָלִים לְמַסְדוֹ. שְׁבָחֵי יְרוֹשָׁלָם אֶת "י, הַלְלֵי אֱלֹהִיךְ צִיוֹן. כִּי חַזְקֵ בְּרִיחֵי שָׁעֵרִיךְ, בְּרַךְ בְּנֵיךְ בְּקָרְבֵּךְ. הַשָּׁם גְּבוֹלָךְ שְׁלוֹם, חַלֵּב חַטִּים יְשִׁבְיָעֵךְ. הַשְׁלָחָ אַמְּרָתָו אָרֶץ, עַד מְהֻרָה יְרוֹאֵז דָבָרוֹ. הַנִּתְּנוּ שָׁלָג בָּצָמָר, כְּפֹור פְּאָפָר יְפֹזֵר. מִשְׁלִיךְ קָרְחוּ בְּפִתְּים, לְפִנֵּי קָרְתָּוּ מֵי יְעַמֵּד. יְשַׁלֵּחַ דָבָרוֹ וַיְמַסֵּס, יְשַׁבֵּר רֹוחָו יְזַלֵּוּ מִיםָּס. מַגִּיד דָבָרוֹ לִיעֲקֹב, חַקְיוֹ וּמִשְׁפָּטָיו לִיְשָׁרָאֵל. לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי, וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי יְדָעָם. הַלְלוִיָּה!

הַלְלוִיָּה! הַלְלוּ אֶת "יְמָנוֹ הַשְׁמִים, הַלְלוָהוּ בְּמִרוּמִים. הַלְלוָהוּ כָּל מְלָאָכִיו, הַלְלוָהוּ כָּל צְבָאוֹ. הַלְלוָהוּ שְׁמֵשׁ וִירָתָ, הַלְלוָהוּ כָּל פּוֹכְבִּי אֹזֶר. הַלְלוָהוּ שְׁמֵי הַשְׁמִים, וּהַפִּים אֲשֶׁר מַעַל הַשְׁמִים. יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם "יְ, כִּי הוּא צָוָה וְנִבְרָאוֹ. וּיְעַמֵּדים לְעַד לְעוֹלָם, פָּקֵד נִתְּנוּ וְלֹא יַעֲבֹר. הַלְלוּ אֶת "יְמָנוֹ הָאָרֶץ, תְּגִינִים וְכָל תְּהִמּוֹת. אַשׁ וּבָרְךָ שָׁלָג וּקִיטָור, רֹית סְעָרָה עָשָׂה דָבָרוֹ. הַקְרִים וְכָל גְּבֻעוֹת, עַז פָּרִי וְכָל אֶרְזִים. הַתִּחְיָה וְכָל בְּהִמְהָה, רַמֵּשׁ וְצִפּוּר בָּנָף. מְלָכִי אָרֶץ וְכָל לְאָמִים, שָׁרִים

וְכֹל שָׁפְטֵי אֶרֶץ. בְּחֹרִים וְגַם בְּתוּלוֹת, זָקְנִים עַם נָעֲרִים.
יְהִלְלוּ אֶת שְׁם יי', כִּי נְשָׁגֵב שְׁמוֹ לְבָדוֹ - הַזְׂדוֹ עַל אֶרֶץ
וְשָׁמְםִים. וַיָּרַם קָרְנוֹ לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חָסִידִיו, לְבָנִי יִשְׂרָאֵל
עַם קָרְבוֹ. הַלְלוִיה!

הַלְלוִיה! שִׁירוּ לִיהְנוּ שִׁיר חֲדָשׁ, תְּהִלָּתוּ בְּקָהָל חָסִידִים. יְשַׁמְּחָה
יִשְׂרָאֵל בְּעִשְׂיוֹן, בְּנֵי צִיּוֹן יִגְלְוּ בְּמֶלֶכֶם. יְהִלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחְוָל,
בְּתִתְנִיף וּבְנִורָה יִזְמְרוּ לוֹ. כִּי רֹצֶחָה יי' בְּעַמּוֹ, יִפְאַר עֲנוּיִם
בִּישׁוּעָה. יַעֲלֹזוּ חָסִידִים בְּכָבֹוד, יַרְגְּנוּ עַל מְשֻׁכְבֹּתָם.
רֹומְמֹות אֶל בָּגְרוֹנִים, וְחַרְבָּ פִּיפִוֹת בְּיָדָם. לְעַשּׂוֹת נִקְמָה
בְּגֹויִם, תּוֹכְחוֹת בְּלָאָמִים. לְאַסְרָ מֶלֶכִיָּהּ בְּזָקִים,
וְנִכְבְּדִיָּהּ בְּכָבְלִי בְּרֹזֶל. לְעַשּׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפְּט בְּתוֹב, הַדָּר
הַוָּא לְכָל חָסִידִיו. הַלְלוִיה!

הַלְלוִיה! הַלְלוּ אֶל בְּקָדְשׂו, הַלְלוּהוּ בְּרַקְיעַ עָזָז.

הַלְלוִיהוּ בְּגָבוֹרְתֵּיו, הַלְלוִיהוּ בְּרַב גָּדוֹלָו.

הַלְלוִיהוּ בְּתִתְנִיף וּמַחְוָל, הַלְלוִיהוּ בְּגַבְלָן וּבְנִורָה.

הַלְלוִיהוּ בְּתִתְנִיף וּמַחְוָל, הַלְלוִיהוּ בְּמַגִּינִים וּעֲגָבָה.

הַלְלוִיהוּ בְּצָלָצְלִי שְׁמָעָה, הַלְלוִיהוּ בְּצָלָצְלִי תְּרוּעָה.

פָּל הַנְּשָׁמָה תְּהִלָּל יָה. הַלְלוִיה!

בָּרוּךְ יי' לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.

יִמְלָךְ יי' לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יי' לְעַנִּי כָּל מִקְּהָל, וַיֹּאמֶר דָּוִיד: בָּרוּךְ אַתָּה יי'
אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ, מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם. לְךָ יי' הַגְּדָלָה וְהַגְּבוּרָה
וְהַתְּפִאָרָת וְהַנִּיצָחָה וְהַזָּהָד, כִּי כָל בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ. לְךָ יי' הַמְּמַלְכָה,
וְהַמְּתַנְשָׂא לְכָל לְרָאשׁ. וְהַעֲשָׂר וְהַכְּבֹוד מִלְפְנֵיךְ, וְאַתָּה מוֹשֵׁל
בְּכָל. וּבִדְךָ כַּח וְגַבוּרָה, וּבִדְךָ גָּדוֹל וְלִמְצָיק לְפָל. וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ
מוֹדִים אַנְחָנוּ לְךָ, וּמְהַלְלִים לִשְׁמָם תְּפִאָרָתְךָ. וַיְבָרֶכוּ שָׁם כְּבָדָד,
וּמְרוֹםָס עַל כָּל בְּרָכָה וְתְהִלָּה.

נְשָׁמָת כָּל מִתְבָּרֶךְ אֶת שְׁמֵךְ, יי' אֱלֹהֵינוּ. וְרוֹתָחָת כָּל בָּשָׁר לְךָ תְּפָאָר,
וּתְרוֹמָס אֶת זָכָרָךְ מִלְפְנֵינוּ תְּמִיד. לְדוֹר וְדוֹר מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם,
אַתָּה הוּא הָאל וּמְבָלָעָדָךְ אֵין אֱלֹהִים, וְאֵינוּ לְנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
וּמוֹשִׁיעָה בְּכָל עַת צָרָה וְצֹוקָה אֶלָּא אַתָּה. פּוֹדֵה וּמְאֵיל וּמְפָרְנִיס
וּמְרִחָם, אֶלָּוּהָ עַל כָּל הַבְּרִיות. אָדוֹן מִתּוֹלְדוֹת הַמְּהֻלָּל בְּתִשְׁבָחוֹת,
הַמְּגִנָּה יָגַע עַזְלָמוֹ בְּחִסְד וּבְרִוּתָיו בְּרַחְמִים רַבִּים. וַיְהִי אֱלֹהִים

אמת, לא ינום ולא יישן. המעוורר ישנים המקיז רדומים, סומך נופלים ורופה חולמים ומטייר אסורים, אך אנחנו מודים. ואלו פינו מלא שירה כים, ולשונו רנה בהמו גליו, ושפטותינו שבח במרחבי הרקיע ועינינו מAIRות פSM וכירח, וידינו פרוסות בנסרי שמים, ורגלינו קלות כאילות - אין לנו מספיקין להזות אך "אליהינו", וברוך את שמך מלפניו, על אתה מאלף אלפי אלפיים, ורוב רבבי רבות, פעמים הטובות שעשית עמנוי עם אבותינו, מלפנים ועד הנה. ממצאים גאלתו "אליהינו", מבית עבדים פדיינו. ברעב צונתו, ובשבע כלכלתו, ומחרב האלתנו, מדבר מלטתו, ומלחאים רעים נבים דליינו. ועד הנה עזינו רחמייך, ולא עזובנו חסידיך. על בון אברים שפלגת בנו, ורות ונשמה שנכחת באינו, ולשון אשר שמך בינו - הוא קנו יוד זיברכו את שמך "אליהינו", על רב נשי פלאיך. כי כל פה אך יוד, וכל לשון אך תשבח, וכל עין אך תצפה, וכל בך אך תכרע, וכל קומה לפניך תשתחוה, וכל הלבבות ייראך, ומהרבים מהכליות יזרעו לשמך. בדבר שנאמר, "כל עצמותי תאמרנה", "מי במון". מציל עני מחזק מכנו, עני ואביו מגזלו. ונאמר, "רנו צדיקים ביהוה, לישרים נאוה תורה". בפי ישראל תתרומות, ובדברי צדיקים תתברך, ובשzon כל מסידים תפתקדש, ובקרב קדושים תפחהל. ובמקהlot רבות עמק כל בית ישראל, תפאר שמך "אליהינו". שכן חובה כל היצורים לפניך "אליהינו", להזות, להלל, לשבח, לפאר, לרומים, לנצל, ולהדר על כל דברי זמירות, שירות, תשבחות דודך בוןishi עבדך ממשיך.

ישתבח שמך לעד מלפניו, המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ. כי אך נאה "אליהינו", שיר ושבח, מל וזרחה, ברכות והזיות; גדלה תורה ותפארת, עז מלכות וממשלה, נצח וגבורה, מעטה ועד עולם. ברוך אתה "אליהינו מלך העולם", מלך גודל התשבחות, אל ההזיות, אדוון כל המעשים, הבוחר בשירי זמרה, חי העולמים.

ברכת קריית שמע וקרית שמע

אם עשר אנשים, כל הציבור יושבין ושליח ציבור יורד לפני התיבה ועומד במאוץ הציבור, ואומר:

ויתגדל ויתקדש שםיה רבא. הציבור עוני: אמו. בעלמא די ברא

בריאותה, וימליך מלכותיה, ויצמח פרקניה, ויקרב משיחיה, ויפריך עמייה, בתייכון וביויכון ובתייכוֹן דכל בית ישראל, בעגלא ובזמו קרב; ואמרו אמן. הציבור עוני: אמו יאה שם רבא מברך לעלמא ולעלמי עולם. יהא שם רבא מברך לעלמא ולעלמי עולם. תברך. הציבור עוני: אמו. ישתחח יתפאר, יתרוםס יתעללה, יתחדר יתחלל, ויתנשא שם דקדשה בריך הוא. הציבור עוני: אמו. לעילא מצל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחתתא, דאמינו בועלמא; ואמרו אמן. הציבור עוני: אמו.

הש"ץ אומר:

ברכו את יי המברך!
הציבור עוני: ברוך יי המברך לעולם ועד!

מתחל הש"ץ ופורס על שמע בקהל רם, והן עוני "אמנו" אחר כל ברכה וברכה. היודע לברך ולקרות קורא עימו עד שמברך גאל ישראל.

בריך אתה יי אלהינו מלך העולם, יוצר אור ובורא חשך עוזה שלום ובורא את הכל. המPAIR לאָרֶץ ולדְרִין עלייה, המחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית. מה רבו מעשיך יי, כלם בחקמה עשית מלאה הארץ קנייניך. המלך המרום שמו לבדו מאז, המשבח המפאר המתנשא וטוב מימות עולם. אלהי עולם מלכנו, ברחמים הנבאים רחים עליינו, אדוֹן עזנו צור משגבנו, מגנו ישענו משגב בעדנו. אל ברוך גדול דעה התקין ובעל זהריה חפה, טוב יצר קבוע לשמו, מאורות ננתן סביבות עוזו, פנות צבאות קדושים רומנים שדי תמיד יספרו לאל קדשו. תתברך יי אלהינו, בשמיים ממועל ועל הארץ מתחת, ועל כל שבך מעשה ידיך, ומאורות אשר יצרת - הם יפארוך, סלה! תתברך לעד כורנו, מלכנו, גואלנו, בורא קדושים. ישתחח שמק לעד מלכנו, יוצר משרתים, אשר משרתיו עומדים ברום עולם, משמעים את קולם יחד בדברי אלהים חיים וממלך עולם. כלם אהובים, כלם בראים, כלם גבורים, עוזים באימה רצון קוגיהם באימה. וכלם מקבלים עלייהם על מלכות שמיים זה מזה, ונוננים רשות זה לזה להקדיש לצורם בנחת רוח בשפה ברורה, ובנעימה טהורה. כלם כאחד עונים ביראה, ואומרים, "קדוש קדוש קדוש יי צבאות, מלך הארץ קבועו!" וה敖פינים ומויות הקדש, ייחד מתנשאים לעפתם. משבחים ואומרים, "ברוך קבוע יי מקומו!" לאל ברוך נעימות יתנו, לממלך אל מי וקיים זמירות

יאמרו ותשבחות ישמעיו, כי הוא לבדו פועל גבורות עוזה חדשות זורע צדקות מצמיח ישועות, אדון נפלאות מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית. כאמור, לעשה, אורחים גדלים, כי לעוזם מסדו, התקנות מאורות לשם עולם. ברוך אתה יי', יוצר המאורות.

אהבת עולם אהבתנו, יי' אלהינו. חמלת גדולה יתרה, חמלת עלינו. אבינו מלכנו, בעבר שמק וב עבר אבותינו אשר בטחו בך, ותלמידנו חוקי חיים, כו' תחננו אבינו אב הרחמן. המרחים רחם נא علينا, ותו בלבינו להבין להשபיל לשם למד ולמד לשמר ולבשות וילקיס את כל דברי תלמוד תורהך באהבה. וקהאר עינינו במצוותיך ודבק בלבינו יראתך, ויחד לבבנו לאהבה את שמק. ומלך עליינו מהרה אתה לביך, כי שם קדשך באמת נקרא علينا, ובעבר שמק האל הגדול הגיבור והנורא, מהרה באהבה תרים קרינו ותושיענו למען שמק. בך בתרנו לא גבוש, ובשםך חסינו לא נקלם ולא נכשל עד עולם עיד - כי אבינו מלכנו אטה, נגילה ונשמחה בישועתך. רחמייך יי' אלהינו וחסדייך, אל יעזינו נצח סלה ועד. והבא علينا ברכה ושלום מרבע בנפות הארץ, והוליכנו מהרה קוממיות לארכנו. כי בנו בחרת מכל עם ולשון, וCKERתנו לשמק הגדול, להודאות לך וליחיך ולרומך, ולאהבה את שמק. ברוך אתה יי', הבוחר בעמו ישראל באהבה.

שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד!

בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ונאהבת את יי' אלהין בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאנך. והיה הדברים האלה אשר אנחנו מצוקה היום על לבך. ושננתם לבניך ודברת בם בשבחך בגביהך ובלכתחך בךך ובשכברך ובקומך. וקשורתם לאות על ידך והיה לטפת בין עיניך. כתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך.

והיה אם שם עת שמעו אל מצותי אשר אנחנו מצוה אתכם היום - לאהבה את יי' אלהיכם ולבדו, בכל לבבכם ובכל נפשכם. וננתני מטר ארצכם בעטו, יורה ומלקווש ואספה דגונך ותירשך ויצחך. וננתני עשב בשדה לבקחת ואכלת ושבעתה. השמרו לכם פן יפה לבבכם וסרתם ועבדתם אליהם אחרים

והשתחוויתם להם. וחרה אף יי' בכם ועכרא את השמים ולא יהיה מטר והארמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעלה הארץ הטבה אשר יי' נתן לכם. ושםם את דברי אלה על לבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם. ולמדתם אותם את בנייכם לדברם בשבטך ביבתן ובכלכתך בדרכך ובשכברך ובគומך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי בנייכם על הארץ אשר נשבע יי' לאבותיכם לחתת להם כי מי השמים על הארץ.

ונאמר יי' אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם יצאת על פנוי בגדייהם לדרכם ונתנו על יצאת הכהן פטיל תכלת. והיה לכם יצאת וראיתם אותו זכרתם את כל מצות יי' ועשיתם אותם ולא תתוור אחריו ללבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם. למען תזכור ועשיתם את כל מצותי והייתה קדשים לאלהיכם. אני יי' אל הייכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים לחיות לכם לאלהים. אני יי' אלהיכם.

אמת וניציב, נכון וקיים, ישר ונאמנו, אהוב וمحיב, נחמד ונעים, נורא ואדיר, מתקו ומקביל, טוב ונפה מזכר זהה עליינו, לעולם ועד.

אמת אלהי עולם מלפני, צור יעקב מגן ישענו. לדור ודור היה קיים ושמו קיים, וכסאו נכון ומלכותו ואמונהו קימת. ודבריו חיים ונאמנים לעד, ילעלמי עולם. עליינו ועל אבותינו, על בניינו ועל כל דורינו, ועל כל דורות צרע ישראל עבדיך, על בראשונים, ועל האחרונים - דבר טוב וקיים באמת, חק ולא עבר.

אמת שאתה הוא יי' אלהינו ואהיה אבותינו, מלפני ומך אבותינו, גואלנו וגואל אבותינו, יוצרנו וצור ישועתנו, פודנו ומצילנו מעולם הוא שמן, ואין לנו אלהים עוד זולתך. עזرت אבותינו אתה הוא מעולם, מגן ומושיע לבנייהם אחראיהם, בכל דור ודור. ברום עולם מושבך, ומשפטיך וצדקהך עד אפסי הארץ.

אממת אשרי איש אשר ישמע מצוותיך, ותורתך ודברך ישים על לבו.

אממת אתה הוא אדוֹן לעמך, ומלך גבור לריב ריבם לאבות ובנים. אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון, ומבלעדך אין לנו מושיע.

אממת ממצרים גאלתנו, "אל הינו, מבית עבדים פדיתנו. וכל בכורי מצרים בקדבר הרגת ובכורך גאלת, וים סוף בקעת, וזרים טבעת, וידדים עברו מים, ויכסו מים ארים עד אחד מהם לא נותר.

ועל זאת שבחו גואלים, ורוממו לאל, וננתנו ידים שרירות זמירות, תשבחות למלך אל חי וקים. רם ונשא, גדול גבור ונורא, משפט גאים, עדי הארץ. מגביה שפלים עדי מרים, מוציא אסירים, ופודה עניים, ועוזר צליים, ועונה לעמו ישראל בעת שיעם אליו. תלהה לאל עליון, ברוך הוא. משה וכל בני ישראל, לך אמרו שירה בשמחה רבה, אמרו כלם, "מי קמכה באלים?", מי קמכה נאדר בקדש, נורא תהלה, עשה פלא. "מלך לעלם ועד!" ונאמר, גאלנו, "צבאות שמו, קדוש ישראל. ברוך אתה יי', גאל ישראל."

תפילת העמידה

המתפלל כורע ארבע פעמים: בברכה ראשונה ("אבות") בתחילת ובסוף, ובחודיה ("מודים") בתחילת ובסוף. וכשהוא כורע, וכשהוא זוקף, זוקף בשם.

אדני, שפטינו תפתח, ופי, נגיד תhalbתך.

ברוך אתה יי', אל הינו ואל היא אבותינו, אל היא אברחים אל היא יצחק ואל היא יעקב. האל הנ哉ל הגבור והנורא, אל עליון. גומל חסדים טובים וקונה הכל. זורך חסדי אבות וmbia גואל לבני בנייהם. מלך רחמן מושיע ומגן. ברוך אתה יי', מגן אברחים.

אתה גבור לעולם אדני, מתייה מתים אתה רב להושיע. משיב הרום ומוריד מהגשם (בימות החמה: ומוריד הטל מכלכל חיים ביחס). מתייה מתים ברחמים רבים, רופא חולמים, וסומך נופלים, ומתייר אסורים, ומקיים אמונה לישני עפר. מי

כמוך בעל גבורות ומי דומה לך, מmight וממחיה? ונאנו אתה,
למחיות מותים. ברוך אתה יי' ממחיה המתים.
אתה קדוש, ושםך קדוש, וקדושים בכל יום יהלום, סלה.
ברוך אתה יי', האל הקדוש.

נקדישך ונעריכך, ונשלש לך קדשה משלשת, בדבר האמור על יד
גביאך, וקרא זה אל זה ואמר ...
כל אומרים: ...קדוש קדוש קדוש "ocabot; מלא כל הארץ, בבוזו!
בבוזו וגדו מלא עולם, ומשרתינו שואלים, איה מקום בבודז?
כל אומרים: משבחים ואומרים, ברוך בבודז "mapakom?
ממקומך מלכנו תופיע ותמליך מלפינו علينا, כי מתקפים אנו לך.
מתי תמלך בציון, בחינו ובימינו הציבור עוני: אמו תשכן פתגאל
ותקדש בתוך ירושלים עירך, לדור ודור ולנצח נצחים. ועינינו
תראהנה במלכות עזך, בדבר האמור בשירך קדשך, על ידי דוד
משיח צדקך ...
כל אומרים: ימלך יי' לעולם, אלמיך ציו לדור ודור - מללויה!
לדור ודור נגיד גדליך, ולנצח נצחיכם קדשתך נקדיש. ושבחך
אליהינו מפניו לא ימוש, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך
אתה יי', האל הקדוש.

ישמח משה במתנית חילקו, כי עבד נאנו קראת לו. כליל תפארת
בראשו נתת בעמדך לפניך על הר סיני, שני לוחות אבניים
הזריך בידו, וב טוב בהן שמירת שבת. וכן כתוב בתורתך,
וישמרו בני ישראל את השבת, לעשות את השבת לדרתם,
ברית עולם. בין ובין בני ישראל, זאת היא לעלם. כי ששת
ימים עשה יי' את השמים ואת הארץ, וביום השביעי שבת
וינפש. ישמו במלכותך שומר שבת וקוראי ענג, עם
מקדשי שבעי. אלהינו ואلهי אבותינו, רצה נא במנוחתנו.
וקדשנו במצוותך, ותנו חלקנו בתורתך, ושמח נפשנו
בישועתך, ושבענו מטובך, וטהר לבנו לעבדך באמת.
ונחילנו באהבה וברצון שבנותך, וינו חוו בם כל
ישראל אוֹהֶב שְׁמֵךְ. ברוך אתה יי', מקדש השבת.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעיה, והשב העבודה

^๐בעשרותימי תשובה אומר: כאמור, ניגבה ייocabot; במשפט, והאל הקדוש נקדש
בצקה. ברוך אתה יי', המלך הקדוש.

לדבר ביתה. ואשי ישראל ותפלתם מהרבה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבדת ישראל עמך.

אלהיינו ואלהי אבותינו, עליה ניבוא גיעז יראה ירצה ישמע יפקד יזכיר לפניך זכרוננו, זכרון אבותינו, זכרון ירושלים עירך, זכרון מושיעך בן דוד עבודה זכרון כל עמך בית ישראל, לפניך לפטלה לטובה לחו לחסן ולרכמים...

בפסח: ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד מג המצות הזה...
בסוכות: ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד מג הסוכות הזה...

בראש חודש: ביום ראש החודש הזה...
רחים בו עליינו ולהושעינו. זכרנו יאלהיינו בו לטובה, פקדנו בו לברכה, הושיענו בו לחיים, בזבר ישועה ורחים, חוס וחגנו ורחים עליינו, ומלאינו בו מכל צרה וניגון, ושמחנו בו שמחה שלמה.

وترצנו, ותחזינה עיניינו בשובך לנוך, לציוון ברכמים כמאז.
ברוך אתה יי' המחיזיר שכנותו לציוון.

בחורת הש"ץ, הציבור עוניין:
מודים אנחנו לך יאלהיינו ואלהי כל
בשר. יוצרנו יוצר בראשית, ברכות
והוזאות לשמן הנadol והקדוש על
שהחמיינו וקימנו, כו תחמיינו
ותחמיינו, ותאסף גליותינו לחצרות
קדשה לשמר חקיק ולבזק ולעשות
רצונך בלבב שלם על שנינו מודים לך

מודים אנחנו לך שאתך הוא יאלהיינו. צור חיינו מגו ישענו,
אתך הוא לדור נדור. נזחה לך
ונספר תהלהך, על חיינו
המסורין בידיך, על נשמותינו
הפקודות לך, על נסיך
ונפלאותיך שככל עת ועת...

בפורים: על הניסים, ועל הגבורות,
ועל התשועות, שעשית עמו ועם
אבותינו, בימים ההם בזמן הזה.
בימי מרדכי ואסתר, כשהעמד המן
הרע על עמך בית ישראל, ובקש
להשמיד להרג ולאבד את כל
היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים
ביום אחד, ושללם לבוז. ואתך
ברחמיין הרבים עמדת להם בעת
ארתס, ודינת את דינם, וכובת את
ריbum, ונקמת את נקמתם. והperfת
את עצתו, וקלקלת את מחשבתו,
והשבות לו גמולו בראשו, ותלו
אותו ואת בניו על העץ. ועשית לך
שם גדול בעולמך, וילעמן ישראל
עשה פלא ונסים. כשם שעשית
עמו פלא ונסים, כך עשה עמו
נסים וגבורות, בעת ובוענה הזאת...

בחנוכה: על הניסים, ועל הגבורות, ועל
המלחמות, ועל התשועות, ועל הפזרות,
ועל הפרקו, שעשית עמו ועם
אבותינו, בימים ההם בזמן הזה. בימי
מתתיה בון יוחנן כזהן גדול חסנאי
ובניו, בשעמידה מלכות יהו קרשעה על
עמך בית ישראל, לבטלים מתורתך,
ולהעבירם מחקי רצונך. ואתך
ברחמיין הרבבים עמדת להם בעת
ארתס, ודינת את דינם, וכובת את
ריbum, ונקמת את נקמתם. ומסרתת
גבורים ביד חלשים, ונגבים ביד
מעטים, וטמאים ביד טהורים,
ורשעים ביד צדיקים, ופושעים ביד
עושי תורהך. ועשית לך שם גדול
בעולמך, וילעמן ישראל עשית פלא
ונסים. כשם שעשית עמו נסים וגבורות,
וגבירות, כך עשה עמו נסים וגבורות,

בעת ובעונה הזאת...

(בשאר הימים: ערב ובקר ואחרים). הטוב כי לא כלו כחמים, המכחים כי לא תפנו חסידך. כל חמימים יהללו את שמק הגדול, כי טוב האל הטוב. ברוך אתה יי', הטוב שמק ולך נאה להודות.

אם יש כהנים לציבור (יותר מחד), הש"ץ אומר לפני הברכה:

כהנים!

הש"ץ מזכיר אותם מילה, והם עוניין, עד شاملימין כל פסוק ופסוק:

ברוך יי' וישראלך. (ה הציבור עוניין "אמנו")

יאר יי' פניו אליך ויחנוך. (ה הציבור עוניין "אמנו")

ישא יי' פניו אליך ויחסם לך שלום. (ה הציבור עוניון "אמנו")

אם אין כהן לציבור, הש"ץ אומר:

אליהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בטורה, האמורה לאהרן ולבניו כהנים עם קדושיך, כאמור, ברוך יי', וישראלך. יאר יי' פניו אליך, ויחנוך. ישא יי' פניו אליך, ויחסם לך שלום. ושםו את שמי, על בני ישראל, ואני אברכם.

שים שלום, טובה, וברכה,תו וחסד, וכחמים, עליינו ועל ישראל עמוק. וברכנו בלבנו באחד, ממאור פניך. כי ממאור פניך נתנת לנו יי' אליהינו, תורה וחיים, אהבה וחסד, צדקה ושלום. וטוב בעיניך לברך את עמק יישראאל בכל עת בשלום. ברוך אתה יי', המברך את עמו ישראל בשלום.

יהיו לך אמרי פי ותגינו לבני לפניך, יי' צורי וגAli.

כשוגמר התפילה, כורע ופושע שלוש פסיעות לאחרורי כשהוא כורע; ונוטן שלום משמאלו עצמו, ואחר כך מימין עצמו:

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמַרְוִאוֹ, הוּא בְּרַחֲמֵיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

אחר כך מגביה ראשו מן הכריעה.

ואחר כך מתחיל הש"ץ ומתפלל (ב科尔 רם) מתחילת הברכות, להוציא את מי שלא התפלל. כל הציבור עומדים ושותעים, ועוניון "אמנו" אחר כל ברכה וברכה.

ויתגadel ויתקdash שםיה רבא. הציבור עוניון: אמו. בעלמא די ברא
ברעותיה, וימליך מלכותיה, וצמץ פרקנינה, ויקרב משיחיה,
ויפרך עמייה, בתייכו ובוייכו ובחייהו דכל בית ישראל,
בעגלא ובזמו קרייב; ואמרו אמן. הציבור עוניון: אמו יהא שםיה נבא מברכ
לעלמא ולעלמי עלייניא. יהא שםיה נבא מביך לעלמא ולעלמי עלייניא.
יתברך. הציבור עוניון: אמו. ישפבח יתפאר, יתרוםס יתעללה, יתהדר
יתחלל, ויתנשא שםיה דקדsha בריך הוא. הציבור עוניון: אמו. לעילא
לעילא מכל ברכתא שירכתא ותשבחתא ונחמתא, דאמירנו
בעלמא; ואמרו אמן. הציבור עוניון: אמו. תתקבל צלותכון ותתעביד
בעויתכון וצלותהון ובעויתהון דכל בית ישראל, קדם אבוחוון די
בשםיא. יהא שלמא רבא משמייא וסיעתא ופרקנא עלייכוヌ וועלנא,
ועל כל קהלהוון דישראל. ואמרו אמן. הציבור עוניון: אמו. עושה שלום
במרומיו, הוא ברקממיו יעשה שלום על כל ישראל.

סדר קריית התורה

אחר גדול שבציבור יאמר לו לקרות, העולה תורה פותח את הספר ו מביט במקומות
שהוא קורא בו. ולאחר כך הוא אומר:

ברכו את יי' מברך!

הציבור עוניון: ברוך יי' מברך לעולם ועד!

העולה מברך :

**ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים וננתן
לנו את תורה. ברוך אתה יי', נתנו התורה.**

אין הקורא רשאי לקרות בתורה, עד שיכלה "אמן" מפי הציבור.

כישלים לקרות, העולה כולל את הספר ו מברכ :

**ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר נתנו לנו תורה אמת, מי
עולם נטעה בתוכנו. ברוך אתה יי', נתנו התורה.**

ARBUAH צריכין להודות בפני עשרה (ושנים מהם חכמים): החולה שמתרפא, החבוש
שיצא מבית האסורים, יורדי הים כשייעלו, והולכי דרכיהם כשיגיעו ליישוב. הוא עומד
בין החכמים ו מברכ :

**ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, הגומל לחביבים טובות שאגמלני
כל טוב.**

וכל השומעין עוניון: שאגמלן טוב, הוא יגמלן, סלה!

המפטיר בנביה מברך לפניה :

ברוך אתה ייְהוָה מלך העולם, אשר בחר בנוּבְנִיאִים טובים, ורָצָה בְדִבְרֵיכֶם, הַנְאָמְרִים בָּאָמָת. ברוך אתה ייְהוָה, הבוחר בתורה, ובמשה עבדו, ובישראל עמו, ובבניאי האמת והצדקה.

ומברך אחריה:

ברוך אתה ייְהוָה מלך העולם, צור כל העולמים הצדיκ בכל הדורות. קאל הנאמנו, האומר ועוֹשֶׂה מדבר ומקרים, אשר כל דבריו האמת והצדקה. נאמנו אתה הוא אלוהינו, ונאמנים דבריך, ודבר מדבריך אחרך לא ישוב ריקם, כי אל נאמנו אתה. ברוך אתה ייְהוָה, קאל הנאמנו בכל דבריו.

רָחֵם על ציון, כי היא בית חיינו, לעגומת נפש תנוקם נקס במחנה בימינו, ותבנה מהרה. ברוך אתה ייְהוָה, בונה ירושלים.

את צמח דוד מהר מצמיח, וסקנו תרום בישועתך. ברוך אתה ייְהוָה, מגן דוד.

על התורה ועל הנבאים, ועל יום המנות הזה שנחתה לנו ייְהוָה לקדשה לכבוד ולתפארת - על הפל, אנו מברכין את שמך (ביום טוב: ועל יום טוב מקרא קדש הזה שנחתה לנו לשונו ולשםחה). ברוך אתה ייְהוָה, מקדש השבת (וישראל והזמנים).

מוסך לשבת

תהילה לדוד

תהלה לדוד : אַרְוֹמָמֶךָ אֱלֹהִ הַפְּלֵךְ, וְאָבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וְעַד.
בְּכָל יוֹם אָבְרָכָךְ, נָאֵלָלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וְעַד. גָּדוֹל יי' וּמְהֻלָּל מָאָד,
וּלְגָדְלָתוֹ אֵין חֲקָר. דָּזָר לְדָזָר יִשְׁבַּח מְעַשְּׂיךָ, וְגַבּוֹרָתְךָ יִגְיָדוּ. הַדָּר
כְּבוֹד הַזָּדָךְ, וְדָבָרִי נְפָלָאָתִיךָ אֲשִׁיחָה. וְעַזּוֹז נֹרְאָתִיךָ יִאמְרוּ,
וּגְדָלָתְךָ אַסְפָּרָנָה. זָכָר רְבָבָךָ יִבְיָעוּ, וְצָדְקָתְךָ יִרְגְּנוּ. חָנוֹן וּרְחוֹם
יי', אָרָךְ אֲפִים וְגָדָל חָסֶד. טָוב יי' לְפָלָל, וְרַחֲמֵינוּ עַל כָּל מְעַשְּׂיוּ. יְזָדוֹן
יי' כָּל מְעַשְּׂיךָ, וְמִסְּדִיךָ יִבְרָכָוֹה. כְּבוֹד מֶלֶכְוֹתְךָ יִאָמְרוּ, וְגַבּוֹרָתְךָ
יִדְבְּרוּ. לְהַזְדִּיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גַּבּוֹרָתְיוּ, וּכְבוֹד הַדָּר מֶלֶכְוֹתְוּ.
מֶלֶכְוֹתְךָ מֶלֶכְוֹת כָּל עַלְמִים, וּמִמְשָׁלָתְךָ בְּכָל דָּזָר וְדָר. סָומָךְ יי'
לְכָל הַנְּפָלִים, וּזְוקָף לְכָל הַקְּפּוֹפִים. עַיִינִי כָּל אֶלְיךָ יִשְׁבָּרוּ, וְאַתָּה
נוֹתֵן לָהֶם אֶת אַכְלָם בְּעֵתָוּ. פֹּוֹתֵחַ אֶת יִצְחָק, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצֹן.
צָדִיק יי' בְּכָל דָּרְכָיו, וְחַסִיד בְּכָל מְעַשְּׂיוּ. קָרוֹב יי' לְכָל קְרָאוֹ, לְכָל
אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֶמֶת. רְצֹן יִרְאָיו יִعָשָׂה, וְאַת שְׁוֹעַטָּם יִשְׁמַע
וּוֹשִׁיעָם. שׁוֹמֵר יי' אֶת כָּל אֲהָבָיו, וְאַת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמַיד. תְּהִלָּת
יִדְבֶּר פִי, וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר שְׁמַם קְדָשׁוֹ, לְעוֹלָם וְעַד.

וַיִּתְגָּדֶל וַיִּתְקָדֶשׁ שְׁמֵיהַ רְבָא. הַצִּבּוֹר עֲוֹנִין : אָמָנו. בְּעַלְמָא דִי בְּרָא
כְּרֻעּוֹתִיהַ, וַיִּמְלָךְ מֶלֶכְוֹתִיהַ, וַיִּצְמַח פְּרִקְנִיהַ, וַיִּקְרַב מִשְׁיחִיהַ,
וַיִּפְרַק עַמִּיהַ, בְּמִיכְוָן וּבְיוּמִיכְוָן וּבְחִיהִיָּהוּן דָּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל,
בְּעַגְלָא וּבְזָמוֹן קָרִיב ; וַיִּאָמְרוּ אָמָנו. הַצִּבּוֹר עֲוֹנִין : אָמָנו יְהָא שְׁמֵיהַ נְבָא מִבְּרָא
לְעַלְמָא וּלְעַלְמִי עַלְמִיא. יְהָא שְׁמֵיהַ רְבָא מִבְּרָא לְעַלְמָא וּלְעַלְמִי עַלְמִיא.
וַיִּתְבָּרֶךְ. הַצִּבּוֹר עֲוֹנִין : אָמָנו. יְשַׁטְּבָח יִתְפָּאָר, יִתְרֹומָס יִתְעַלָּה, יִתְהַדֵּר
וַיִּתְהַלֵּל, וַיִּתְנִישָׁא שְׁמֵיהַ דָּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הַצִּבּוֹר עֲוֹנִין : אָמָנו. לְעַילָא
לְעַילָא מִפְלָא בְּרִכְתָּא שִׁירְתָּא וּמִשְׁבְּחָתָא וּנְחַמְתָּא, דָּאָמִינָא,
בְּעַלְמָא ; וַיִּאָמְרוּ אָמָנו. הַצִּבּוֹר עֲוֹנִין : אָמָנו.

תפילת העמידה

המתפלל כורע ארבע פעמים: בברכה ראשונה ("אבותות") בתחילת ובסוף, ובהודיה ("מודים") בתחילת ובסוף. וכשהוא כורע, כורע בברוך; וכשהוא זוקף, זוקף בשם.

אדני, שפטני תפתח, ופי, גיד תhalbך.
ברוך אתה יי' אלהינו ואלהינו אבوتינו, אלהי אברך אלהי
צחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגיבור והנורא, אל עליון.
גומל חסדים טובים וקינה הפל. וזוכר חסדי אבות ומ比亚
גואל לבני בנייהם. מלך נטמו מושיע ומגן. ברוך אתה יי'
מגן אברך.

אתה גיבור לעולם אדני, מתייה מתים אתה רב להושיע. מшиб
הרות ומוריד הגשם (בימות התהמה: ומוריד הTEL מכלכל חיים
בחסד. מתייה מתים ברכמים רבים, רופא חולמים, וסומך
נופלים, ומתריך אסורים, ומקיים אמונה ליישי עפר. מי
במוח בעל גבורות וכי דומה לך, ממית ומתייה? ונאמנו אתה,
למחיות מותים. ברוך אתה יי', מתייה המתים.
אתה קדוש, ושםך קדוש, וקדושים בכל יום יהלוך, סלה. ברוך
אתה יי', האל הקדוש.

נקדיש ונעריך, ונשלש לך קדשה משלשת, בזכר האמור על יד
نبيיך, וקרא זה אל זה ואמר...
כל אומרים: קדוש קדוש קדוש י' צבאות, מלא כל הארץ, בבו!]
כבודו וגדרו מלא עולם, ומשרתתו שואלים, איה מקום בבודו?
כל אומרים: משבחים ואומרים, ברוך בבוד י' מקומו!
משמעות מלכנוTopics: מלך מלפנו עלינו, כי מתחייבים אנו לך.
מתי תמלך בציון, בחינו וביכינו הציבור עוני: אמר תשכח תהגדל
וთתקדש בתוך ירושלים עירך, לדור ודור ולנצח נצחים. ועיינינו
תראינה במלכות עזך, בזכר האמור בשירך קדשך, על ידי דוד
משיח צדקך...

כל אומרים: מלך י' לעולם, אלהיך ציו לדור ודור - יהלואה!
לדור ודור נגיד גדליך, ולנצח נצח נצח קדשך נקדיש. ושבחך
אליהינו מפינו לא ימוש, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך
אתה יי', האל הקדוש.

⁹ בעשרת ימי תשובה אומר: כאמור, ניגבה י' צבאות במשפט, והאל הקדוש נקדש
בצדקה. ברוך אתה יי', המלך הקדוש.

למְשֶׁה צוִית עַל הָר סִינֵי מִצּוֹת שָׁבָת, זָכָר וְשָׁמֹר. וּבָזְזוּתָנוּ, "אֱלֹהֵינוּ, לְמִקְרֵיב לְكָרְבֵנוּ מִוסֶף כְּרָאוּי. יְהִי רָצֵן מַלְפִנִיךְ" "אֱלֹהֵינוּ, שְׁתַעֲלֵנוּ לְאַרְצֵנוּ וְתַטְעֵנוּ בְגִבּוּלֵנוּ, וְשָׁם נַעֲשֵה לְפָנֶיךְ אֶת קְרֻבָּנוֹת חֹבוֹתֵינוּ; תִּמְדִין כְּסִדְרוֹן, וּמוֹסֵפִין כְּהַלְכָתֵנוּ, וְאֶת מוֹסֵפִי יוֹם הַמִּנוּחָה הַזֶּה, נַעֲשֵה וּמִקְרֵיב לְפָנֶיךְ בְּאַהֲבָה כְמִצּוֹת רָצֵן, כִּמְהָ שְׁכַתְבָת עָלֵינוּ בְתּוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מְשֶׁה עַבְדָךְ לֹא נִתְתַּנוּ, אֱלֹהֵינוּ, לְגֹזֵי הָאָרֶץָת; וְלֹא הַנִּמְלָתָו, מַלְפֵנוּ, לְעוֹבְדֵי פְּסִילִים; גַם בְּמִנוֹחָתוֹ, לֹא יִשְׁכְּנוּ עַרְלִים. לְבִית יִשְׂרָאֵל נִתְתַּנוּ, זָרָע יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּם בְּחִרְתָּה. חִמְדָת יִמְים, אָוֹתוֹ קָרָאת. אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה נָא בְמִנוֹחָתֵנוּ. וְקִדְשָׁנוּ בְמִצּוֹתֵיכְךָ, וְתָנוּ חָלְקָנוּ בְתּוֹרַתְךָ, וְשָׁמָחָ נִפְשְׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ, וְשִׁבְעָנוּ מִטוֹבָךְ, וְטַהַר לִבָּנוּ לְעַבְדָךְ בְּאֶתְמָת. וְהִנְחִילָנוּ בְאַהֲבָה וּבְרָצֵן שְׁבָתוֹת קְדוּשָׁךְ, וְיִנוֹחוּ בָם כָל יִשְׂרָאֵל אָוֹהָבֵי שֵׁמֶךְ. בָּרוּךְ אַתָּה ייָ, מַקְדֵשׁ הַשְּׁבָתָה.

רָצָה ייָ אֱלֹהֵינוּ בְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפְּלַתְּס שָׁעה, וְהִשְׁבֵּת הַעֲבוֹדָה לְדִבְרֵיךְ. וְאָשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלַתְּס מִהְרָה בְאַהֲבָה תִּקְבֵּל בְּרָצֵן. וְתָהִי לְרָצֵן תִּמְדִיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמְךָ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יָעַלה וַיָּבֹא יָגִיעַ יְרָאָה יְרָצָה יִשְׁמַע יְפָקֵד יִזְכֵר לְפָנֵיךְ זָכְרוּנוּ, זָכְרוּ אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרוּ יְרוּשָׁלַם עִירֵךְ, זָכְרוּ מִשְׁיחֵם בָּן דָוִיד עַבְדָךְ זָכְרוּ כָל עַמְךָ בֵית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֵיךְ לְפָלֵטה לְטוֹבָה לְחֹנוּ לְחִסְדָךְ וּלְרַחְמָמִים...

בְּפָסָח: בַיּוֹם מִקְרָא קָדֵשׁ הַזֶּה, בַיּוֹם מִזְעֵד מִגְּמַפְצֹות הַזֶּה...

בְּסֻכּוֹת: בַיּוֹם מִקְרָא קָדֵשׁ הַזֶּה, בַיּוֹם מִזְעֵד מִגְּמַפְסָכוֹת הַזֶּה...

בְּרָאֵשׁ חֹודֶשׁ: בַיּוֹם רָאֵשׁ מִחְדֵשׁ מִזֶּה...

רַחֲם בָוּ עַלְיוֹנוּ וְלְהַזְּעִינָנוּ. זָכְרָנוּ ייָ אֱלֹהֵינוּ בָוּ לְטוֹבָה, הַזְּשִׁיעָנוּ בָוּ לְחִיִּים, בְּדִבְרֵר יִשְׁוֹעָה וּרְחַמִּים, חֹסֶן וְחַנִּינוּ וּרְחַם עַלְיוֹנוּ, וּמְלַטְנוּ בָוּ מִכְלָאָרָה וּוּגָנוּ, וּשְׁמַחְנוּ בָוּ שְׁמַחָה שְׁלָמָה.

וְתִרְצָנוּ, וְתִחְזִיןָה עַיְינֵינוּ בְשִׁובְךָ לְנוֹךְ, לְצִיוֹן בְּרַחְמָמִים כְמֵאוֹ.

בָּרוּךְ אַתָּה ייָ, הַמְחַזֵּיר שְׁכִינָתוּ לְצִיוֹן.

מְזֻדִים אֲנַחֲנוּ לְךָ שְׁאַתָּה הוּא ייָ בְחִזְרַת הַשִּׁיאָז, הַצִּבּוּר עָנוֹן: מְזֻדִים אֲנַחֲנוּ לְךָ ייָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי כָל בָשָׂר. יוֹצְרוּנוּ יוֹצֵר בְּרָאֵשֶׁת, בְּרָכּוֹת הוּא לְדוֹר וְדוֹר. נַודָה לְךָ וּנְסִפְר תְּהִלָּתְךָ, עַל מִינֵינוּ הַמְסּוּרָיוּ בִינְדִיכְךָ, וְתִחְנָנוּ, וְתָאָסֵף גְּלִוָתֵינוּ לְחִצְרוֹת קְדוּשָׁךְ, לְשִׁמְרָה חֲקִיקָךְ וּלְעַבְדָךְ וּלְעַשָּׂות רְצֹונָךְ בְלִבְבֵב שָׁלָם עַל שָׁאָנוּ מְזֻדִים לְךָ גְּסִיךְ וּגְפָלָאָתִיךְ שְׁבָכֵל עַת נְעַת...

בפורים: על הנשים, ועל הגבורות, ועל התשועות, שעשית עמו ועם אבותינו, בימים ההם בזמנו זהה. ביום מרדכי ואסתר, כשבעמד המן הרע על עפק בית ישראל, ובקש להשמיד לחרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים ביום אחד, ושללים לבוז. ואתה ברכמיך הרכבים עמדת להם בעת ארתם, ודינת את דינם, וכבת את ריבם, ונקמת את נקמתם. והפרת את עצתו, וקללת את מוחשתנו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בנו על העץ. ועשית לך שם גדול בעולם, ולעטך ישראל עשות פלא ונסים. קשים שעשית עמו פלא ונסים, כך עשה עמו נשים וגבורות, בעת ובעונה זאת...

בחנוכה: על הנשים, ועל הגברות, ועל המלחמות, ועל התשועות, ועל הפלדות, שעשית עמו ועם אבותינו, בימים מהם בזמנו מזיה. ביום מתניה בזמן פורה גדור מלכותיו הרשעה על עמדת בית ישראל, לבטלים מטורנן, ולמעצירם מחקי רצונן. ואתה ברכמיך הרכבים עמדת להם בעת ארתם, ודינת את דינם, וכבת את ריבם, ונקמת את נקמתם. ומסרת גבורים ביד חלשים, ונרבים ביד מעתים, וטמאים ביד טהורים, ורשיעים ביד צדיקים, ופושעים ביד עושי תורה. ועשית לך שם גדול בעולם, ולעטך ישראל עשות פלא ונסים. קשים שעשית עמיהם נשים וגבורות, כך עשה עמו נשים וגבורות, בעת ובעונה זאת...

(בשאר הימים: ערב ובקר ואחרים). הטוב כי לא כלו רקמיך, המרכזים כי לא תמו חסידך. כל מהיכים יהללו את שמק הגדול, כי טוב האל הטוב. ברוך אתה יי' הטוב שמק לך נאה להודות.

אם יש כהנים לציבור (יותר מאחד), הש"ץ אומר לפני הברכה:

כהנים!

הש"ץ מזכיר אותן מילה מילה, והם עוניין, עד شاملימין כל פסוק ופסוק:

יברכך יי' וישראלך. (הציבור עוניין "אמנו")

יאר יי' פניו אליך ויחנך. (הציבור עוניין "אמנו")

ישא יי' פניו אליך ויחסם לך שלום. (הציבור עוניין "אמנו")

אם אין כהן לציבור, הש"ץ אומר:

אליהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלה בתורה, האמורה לאברהון ולכבני כוהנים עם קדושיך, כאמור, יברךך יי' וישראלך. יאר יי' פניו אליך, ויחנך. ישא יי' פניו אליך, ויחסם לך שלום. ושםו את שמי, על בני ישראל, ואני אברכם.

שים שלום, טוביה, וברכה, תנו וחסד, וכחמים, עלינו ועל ישראל עמד. וברכנו בלבנו באחד, ממאור פניך. כי ממאור פניך נטע לנו יי' אליהינו, תורה ומיעים, אהבה וחסד, צדקה ושלום.

וְטוֹב בָּעִינִיךְ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עַת בְּשָׁלוֹם. בָּרוּךְ
אַתָּה ייָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.
יְהִיוּ לְرָצֹן אֱמֹרֵי פִי וְהַגִּיּוֹן לְבַי לְפִנֵּיךְ, ייָ צּוֹרִי וְגָאֵלי.
כַּשְׁגָםְרַת הַתְּפִילָה, כּוֹרָע וּפּוֹסָע שְׁלֹשׁ פְּסִיעָות לְאַחֲרָיו כַּשְׁהָוָא כּוֹרָע; וּנוֹתָן שָׁלוֹם
מִשְׁמָאל עָצָמוֹ, וַאֲחַר כֵּד מִימִין עָצָמוֹ:
עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמַרְוָמִיו, הוּא בְּרַחֲמֵיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.
אַחַר כֵּד מִגְבִּיהָ רָאשׁוֹ מִן הַכְּרִיעָה.
וַאֲחַר כֵּד מִתְחִילַת הַשְׁעִיר וּמִתְפָּלֵל (בְּקוֹל רַטָּם) מִתְחִילַת הַבְּרָכוֹת, הַזֹּאת אֲתָּה מִ שְׁלָא
הַתְּפָלֵל. כָּל הַצִּיבּוֹר עוֹמְדִין וּשׁוֹמְעִין, וּוֹעֲנוֹן "אָמֵן" אַחַר כָּל בְּרָכָה וּבְרָכוֹת.

יַתְּגַדֵּל וַיַּתְּקַדֵּשׁ שְׁמֵיהָ רְبָא. הַצִּיבּוֹר עֲנוֹנוֹן: אָמֵן. בְּעַלְמָא דֵי בְּרָא
כְּרֻעּוֹתִיהָ, וַיִּמְלֹךְ מֶלֶכְוֹתִיהָ, וַיַּצְמַח פְּרִקְנִיהָ, וַיִּקְרַב מִשְׁיחִיהָ,
וַיִּפְרַק עַמְּיהָ, בְּתִיכְוֹן וּבְיוּמִיכְוֹן וּבְחִיהִיהָוָן דָּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל,
בְּעַגְלָא וּבְזָמָנוֹ קָרֵיב; וַאֲמַרְוּ אָמֵן. הַצִּיבּוֹר עֲנוֹנוֹן: אָמֵן יְהָא שְׁמֵיהָ רְבָא מִבְּרָא
לְעַלְמָא וּלְעַלְמָיִם עַלְמִיא. יְהָא שְׁמֵיהָ רְבָא מִבְּרָא לְעַלְמָא וּלְעַלְמָיִם עַלְמִיא.
יַתְּבָרֵךְ. הַצִּיבּוֹר עֲנוֹנוֹן: אָמֵן. יְשַׁתְּבַח יְתִפְאָר, יְתַרְוּםִים יְתַעַלְהָ, יְתַהְדַּר
יְתַהְלֵל, וַיַּתְּגַנְּשָׂא שְׁמֵיהָ דָּקְדָּשָׁא בְּרִיךְ הָוָא. הַצִּיבּוֹר עֲנוֹנוֹן: אָמֵן. לְעִילָּא
לְעִילָּא מִכְלָ בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא וַתְּשִׁבְחָתָא וַנְּחַמְּתָא, דָּאָמִירָנוֹ
בְּעַלְמָא; וַאֲמַרְוּ אָמֵן. הַצִּיבּוֹר עֲנוֹנוֹן: אָמֵן. תַּתְּקַבֵּל צְלָוֹתְכָו וַתְּתַעֲבִיד
בְּעַוְתָּכָו וְצְלָוֹתְהָו וּבְעַוְתָּהָו דָּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדָם אֲבוֹהָוָו דֵי
בְּשָׁמְדִיא. יְהָא שְׁלָמָא רְבָא מִשְׁמָדִיא וְסִיעַתָּא וּפְרִקְנָא עַלְיכָו וּעַלְנוֹא,
וְעַל כָּל קְהַלָּהוָו דִּיְשָׂרָאֵל. וַאֲמַרְוּ אָמֵן. הַצִּיבּוֹר עֲנוֹנוֹן: אָמֵן. עוֹשֶׂה שָׁלוֹם
בְּמַרְוָמִיו, הוּא בְּרַחֲמֵיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

מנחה לשבת

תהילה לדוד

יעמוד הש"ץ לבדו, ואומר:

טהלה לדוד :

אַרְוֹמָמָךְ אֱלֹהִי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמָךְ לְעוֹלָם וְעַד.
בְּכָל יוֹם אַבְרָכָךְ, וְאַהֲלָה שְׁמָךְ לְעוֹלָם וְעַד.
גָּדוֹל ייָ וּמְהַלֵּל מָאֵד, וּלְגַדְלָתוֹ אֵינוֹ חִקָּר.
דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךְ, וְגַבּוֹרְתִּיךְ יַגִּידָו.

בנור בבוד הוזך, ודבורי נפלאותיך אשינה.
ונזוז נוראותיך יאמרו, וגזרתך אספRNA.
זכר רב טובך יביעו, וצדקהך ירגנו.
חנון ורחום יי', ארך אפים וגצל חסד.
טוב יי' לפל, ורחמיו על כל מעשו.
 יודוך יי' כל מעשיך, וחסידיך יברכו.
כבוד מלכותך יאמרו, וגבורהך ידברו.
להוזדיע לבני האדים גבורתו, וכבוד הדר מלכותו.
מלכותך מלכות כל עולם, וממשלתך בכל דור ודור.
טומך יי' כל הנפלים, וזקן כל המפופים.
עיני כל אלה ישברו, ואתתנו להם את אכלם בעתו.
פותח את ידך, ומשביע כל מי רצון.
צדיק יי' בכל דרכיו, וחסיד בכל מעשו.
קרוב יי' בכל קראיו, לכל אשר יקרהו באמת.
רצון יראהו יעשה, ואת שועתם ישמע ויושיעם.
שומר יי' את כל אהבו, ואת כל הרשעים ישמיד.
תחלת יי' ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו, לעולם ועד.

סדר היום ודברי תחנונים של הציבור

ובא לציון גואל, ולשבי פשע ביעקב, נאם יי'. ואני זאת בריתי
אתכם, אמר יי', רוחי אשר עליך, ודבורי אשר שמתי בפיך, לא
ימושו מפיק ומפיק זרעך ומפיק זרע זרעך, אמר יי', מעטה ועד עולם.
ואתת קדוש, יושב תחלות ישראל.

וקרא זה אל זה ואמר, קדוש קדוש קדוש יי' צבאות, מלא כל
הארץ בבודו!

הציבור עוני: קדוש קדוש קדוש יי' צבאות, מלא כל הארץ בבודו!

ומקבלין דין מו דין ואמרין, קדיש בשמי מרומה עלאה בית
שכינתה, קדיש על ארעה עובד גבורתה, קדיש לעלם ולעלמי
עלמי, יי' צבאות, מלא כל ארעה זיו יקרה.

ותשאני רוח, ונשמע אחורי קול רעם גדול - ברוך בבוד יי'
ממקומו! ונטلتני רוחך, ושמעת בתמי קל זיע סגיא דמשבחין
ואמרין, בריך יקרה דיי מאתר בית שכינתה.

“**וַיְמָלֵךְ לְעוֹלָם וְעַד!** **וַיְמִלְכּוֹתָה קָם לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמִי עַלְמִיא.**

וכן נהגו להתחנן (אחר סדר היום) בתחנונים אלו:
יְהִי אֱלֹהֵינוּ אֶבְרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ שָׁמְרֵה זֹאת לְעוֹלָם,
לִיְצָר מִחְשָׁבּוֹת לְבָב עַמְּךָ וְהַכְנו לְבָבָם אֵלֶיךָ וְהַיָּה רְחוּם יִכְפֶּר
עָזָן וְלֹא יִשְׁתַּחַטֵּת וְהַרְבָה לְהַשִּׁיב אָפָוּ וְלֹא יִעַיר כָּל חַמְתָוּ בַי
אַתָּה אָדָני טֻב וִסְלָח, וְרַב חָסֵד לְכָל קָרְאֵיכָן צְדָקָתְךָ צְדָקָ
לְעוֹלָם, וַתָּרַתְךָ אָמָת. מַי אֵל כָּמוֹךָ נִשְׁא עָזָן וַעֲבָר עַל פְּשָׁע,
לְשָׁאָרִית נִחְלָתוֹ לֹא חַזְזִיק לְעַד אָפָוּ, בַי חַפְצָחָסֵד הָוּא. יִשְׁוב
יַרְחָמָנוּ, יִכְבַּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ, וַתְּשַׁלֵּיךְ בְּמִצְלֹות יִם כָּל מַטְאוֹתָם. תַּתְנוּ
אָמָת לִיעָקָב, חָסֵד לְאֶבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַת לְאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קָדָם.
בָּרוּךְ אָדָני, יוֹם יוֹם, יַעֲמֵס לְנוּ, הָאֵל יִשְׁוֹעַתְנוּ סָלָה! “**צְבָאות**
עָמָנוּ, מִשְׁגַּב לְנוּ אֱלֹהֵינוּ יַעֲקָב סָלָה! “**צְבָאות, אֲשֶׁרִי אָדָם בֵּית**
בָּךְ. בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בָּרוּךְ בּוֹרָאנוּ שְׁבָרָאנוּ לְכָבוֹדוֹ,
שְׁהַבְּדִילָנוּ מִן הַתוֹעִים, וַנְתַנוּ לְנוּ תּוֹרַת אָמָת עַל יְדֵי מֶשֶׁה רֶבֶנוּ,
חִיִּי עַוְלָם נִטְעָה בְּתוֹכָנוּ. הַרְחָמָנוּ, יִפְתַּח לְבָנוּ לְתַלְמוֹיד תּוֹרַתְךָ, וַיִּתְנוּ
בְּלִבְנוּ אֲהָבָתוֹ וַיַּרְאָתוֹ, לְעֵשֹׂות רְצׂוֹנוּ כְּرַצּוֹנוּ, וְלַעֲבֹדוּ בְּלִבְבָשָׁלָם
וּבְנֶפֶשׁ חַפְצָה. לְמַעַן לֹא נִגְעַע לְרִיקָה, וְלֹא גַּלְדַּל בְּבַהֲלָה. כֵּן יְהִי רְצֽוֹן,
וַרְחָמִים מִלְּפָנֵיךְ “אֱלֹהֵינוּ, שְׁנִיחָה לְשִׁמְרָה חַקִּין בְּעוֹלָם הַזֶּה****

וְלִימּוֹת הַמְּשִׁיחָה כִּי שְׁנִיחָה וְנִינְשֵׁשׁ טֻב לְחַיִּים הַעוֹלָם הַבָּא. לְמַעַן

יִזְמַרְךְ כָּבֹוד וְלֹא יַדְם, “**אֱלֹהֵי, לְעוֹלָם אָזְךָ. יְהִי לְרַצּוֹן אָמְרֵי**

בְּעַלְמָא וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֵיךְ, “**צְוֹרֵי וְגָאֵלי.**

וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵיהַ רְבָא. הַצִּבּוֹר עֲנוּן: אָמָנו. בְּעַלְמָא דַי בְּרָא
 כְּרֻעּוֹתִיהַ, וַיִּמְלֵךְ מֶלֶכְוֹתִיהַ, וַיִּצְמַח פְּרִקְנִיהַ, וַיִּקְרַב מִשְׁיחִיהַ,
 וַיִּפְרַק עַמִּיהַ, בְּתִיכְוֹן וּבְיוּמִיכְוֹן וּבְחִיהִיהַן דָּכֵל בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 בְּעִגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב; וַאֲמַרְוּ אָמָנו. הַצִּבּוֹר עֲנוּן: אָמָנו יְהָא שְׁמֵיהַ רְבָא מִבְּרֵךְ
 לְעַלְמָא וְלְעַלְמִי עַלְמִיא. יְהָא שְׁמֵיהַ כְּבָא מִבְּרֵךְ לְעַלְמָא וְלְעַלְמִי עַלְמִיא.
 יַתְבָּרֵךְ. הַצִּבּוֹר עֲנוּן: אָמָנו. יְשַׁטְּבַח יַתְפַּאֵר, יַתְרַומֵּס יַתְעַלֵּה, יַתְהַדֵּר
 יַתְהַלֵּל, וַיִּתְנִישָׁא שְׁמֵיהַ דָּקְדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הַצִּבּוֹר עֲנוּן: אָמָנו. לְעַילָּא
 לְעַילָּא מִכְלָה בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא וְתִשְׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא, דָּאָמִירָן
 בְּעַלְמָא; וַאֲמַרְוּ אָמָנו. הַצִּבּוֹר עֲנוּן: אָמָנו.

סדר קריית התורה

אחר גדול שבכיבור יאמר לו לקרות, העולה לתורה פותח את הספר ו מביט במקומות

שהוא קורא בו. ואחר כך הוא אומר: **ברוך אתה יי' המברך!**

הכיבור עוניין: **ברוך יי' המברך לעוזם נעד!**

העולה מברך: **ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורה.** **ברוך אתה יי', נותן התורה.**
אין הקורא רשאי לקרות בתורה, עד שיכלה "אמון" מפי הכיבור.

כישלים לקרות, העולה גולל את הספר ומברך: **ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר נתן לנו תורה אמת, מי עולם נטעה בתוכנו.** **ברוך אתה יי', נותן התורה.**

ארבעה צריכין להודות בפני עשרה (ושניים מהם חכמים): החולה שנטרפה, החbos שיצא מבית האסורים, יורדי הים כשייעלו, והולכי דרכים כשיגיעו ליישוב. הוא עומד בין החכמים ומברך: **ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, הגומל בחיבים טובות שגמלני כל טוב.**
וכל השומעין עוניין: **שגמלן טוב, הוא יגמלן, סלה!**

יתגצל ויתקדש שםיה רבא. הzcיבור עוניין: אמן. **בעלמא די ברא ברעותיה, וימליך מלכותיה, ויצמח פרקניה, ויקרב משיחיה,**
ויפרך עמיה, בתייכון וביזמיכון ובתמייהון הכל בית ישראל, בעגלא ובזמו קريب; ואמרו אמן. הzcיבור עוניין: אמן יהא שםיה רבא מביך לעלמא ולעלמי עולם. יהא שםיה רבא מברך לעלמא ולעלמי עולם.
ויתבך. הzcיבור עוניין: אמן. **ישתבח יתפאר, יתרומים יתעללה, יתמהדר יתחלל, ויתנשא שםיה דקדשא בריך הוא.** הzcיבור עוניין: אמן. **לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחתתא, דאמינו;**
בעלמא; ואמרו אמן. הzcיבור עוניין: אמן.

תפילת העמידה

המתפלל כורע ארבע פעמים: בברכה ראשונה ("אבות") בתחילת ובסוף, ובהודיה ("מודים") בתחילת ובסוף. וכשהוא כורע, כורע בברוך; וכשהוא זוקף, זוקף בשם.

אדני, שפטי תפתח, וכי, גיד תhalbתך.
ברוך אתה יי', אלהינו ואלهي אבותינו, אלהי אברחים אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא, אל עליון.
גומל חסדים טובים וקונה הפל. וזכור מסדי אבות ו מביא

גואל לבני בנייהם. מלך רחמן מושיע ומגן. ברוך אתה יי' מגן אברם.

אתה גבור לעולם אדני, ממחיה מותים אתה רב להושיע. מшиб קירות ומוריד הגשם (בימות החמה: ומוריד הTEL) מכלכל חיים בחסד. ממחיה מותים ברכמים בבים, רוזפא חולמים, וסומך נופלים, ומתיר אסורים, ומקיים אמונה לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך, ממית וממחיה? ונאמו אתה, למחיות מותים. ברוך אתה יי', ממחיה המותים.

אתה קדוש, ושmarkt קדוש, וקדושים בכל יום יהליך, סלה. ברוך אתה יי', האל הקדוש.

נקדישך ונעריךך, ונשלש לך קדשה משלשת, בדבר האמור על יד נבייך, וקרא זה אל זה ואמר...

כל אומרים: ...קדוש קדוש קדוש "ocabot; מלא כל הארץ, בפודו!
כבודו וגדרו מלא עולם, ומשרתתו שואלים, איה מקום בבודו?
כל אומרים: משבחים ואומרים, ברוך בפודו "מפעומו!
מקומך מלכנו תופיע ותמלך מלכנו עליו, כי מכהנים אנו לך.
מתי תמלך בציון, בחינו ובימינו הציבור עוני: אמו תשפט תתגצל
וთתקדש בתוך ירושלים עירך, לדור ודור ולנצח נצחים. ועינינו
תראהינה במלכות עזך, בדבר האמור בשירך קדשך, על ידי דוד
משיח צדק...

כל אומרים: ימלך יי' לעולם, אלהיך ציו לדור ודור - מליאה!
לדור ודור נגיד גדלך, ולנצח נצחים קדשך נקדיש. ושבחך
אליהינו מפינו לא ימוש, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה
יי', האל הקדוש.

אתה אחד ושmarkt אחד.ומי בעמך ישראל, גוי אחד בארץ. עטרת
תלהה ותפארת ישועה לעמך נתת אברם יגאל, יצחק יברון,
יעקב ויבנוי ינוחו בו, מנוחה שלמה שאתך רוזחה בה. יפירו
בגיניך וידעוי, כי מאתך היא מנוחתם. הניח לנו אבינו, אל תה
ארה ויגנו ביום מנוחתנו. אליהינו ואלהי אבותינו, ראה נא
במנוחתנו. וקדשנו במצוותיך, ותנו חלקנו בתורתך, ושם
נפשנו בישועתך, ושבענו מטוּבך, וטהר לבנו לעבדך באמתך.

^טבעשרת ימי תשובה אומר: כאמור, ניגבה יי'ocabot; במשפט, והאל הקדוש נקדש
בצדקה. ברוך אתה יי', המלך הקדוש.

וְהַנִּחְילָנוּ בְּאֶחָדָה וּבְرָצֹן שְׁבָתוֹת קָדְשָׁךְ, וַיְנוּחוּ בָם כֵּל יִשְׂרָאֵל אֲזָהָבִי שָׁמֶךְ. בָּרוּךְ אֱתָה ייָה, מֶקְדֵּשָׁךְ מִשְׁבַּת.

רָצָה ייָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפְּלַתָּם שְׁעה, וְהַשֵּׁב הַעֲבוֹדָה לְדִבְרֵיךְ בֵּיתְךָ. וְאֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל וְלִתְפְּלַתָּם מִהְרָה בְּאֶחָדָה תִּקְבְּלָה בְּרָצֹן. וְתַהַי לְרָצֹן תִּמְיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמְךָ.

אֱלֹהֵינוּ נָאֵל הַיְלָדָנוּ, עַלְהָה וַיְבוֹא גַּעַגְעַת יְרָאָה יְרָאָה יְשֻׁמָּע יְפָקֵד יְזִכֵּר לְפָנֵיכָן זָכְרוּנוּ, זָכְרוּ אֲבּוֹתֵינוּ, זָכְרוּ יְרוּשָׁלָם עִירֵנוּ, זָכְרוּ מִשְׁמֵיכָן דָּנִיד עֲבָדָךְ, זָכְרוּ כֵּל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֵיכָן לִפְלְטָה לְטוֹבָה לְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים...

בְּפִסְחָה: בַּיּוֹם מִקְרָא קָדֵשׁ הַזָּהָר, בַּיּוֹם מוֹעֵד חַג הַמְּצֹוֹת הַזָּהָר...

בְּסֻכּוֹת: בַּיּוֹם מִקְרָא קָדֵשׁ הַזָּהָר, בַּיּוֹם מוֹעֵד חַג הַסֻּכּוֹת הַזָּהָר...

בְּרָאֵשׁ חֲדֹשׁ: בַּיּוֹם רָאשׁ הַחֲדֹשׁ הַזָּהָר...

רַחֲם בּוּ עַלְיוֹנוּ וְלְהַזְּעִינָנוּ. זָכְרוּ נָאֵל הַיְלָדָנוּ בּוּ לְבָרְכָה, הַזְּשִׁיעָנוּ בּוּ לְחַיִים, בְּדִבְרֵיךְ יְשֻׁועָה וּרְחַמִּים, חֹסֵךְ וְחַנּוּנוּ וּרְחַם עַלְיוֹנוּ, וּמְלַטְנוּ בּוּ מִכְלָאָרָה וְנִגְוּנוּ, וּשְׁמַחְנוּ בּוּ שְׁמַחָה שְׁלָמָה.

וְתַרְצָנוּ, וְתַחֲזִיןָה עַיִינָינוּ בְּשִׁובְךָ לְנִזְנָךָ, לְצִיוֹן בְּרַחֲמִים פְּמַאוֹ.

בָּרוּךְ אֱתָה ייָה, הַמְּחִזֵּיר שְׁכִינָתוּ לְצִיוֹן.

בְּחוֹתְתָה הַשְׁיִיצָץ, הַצִּיבָּר עֲנוֹנִין :
מוֹדִים אָנַחֲנוּ לְךָ ייָ אֱלֹהֵינוּ נָאֵל
כָּל בָּשָׁר. יוֹצְרָנוּ יוֹצֵר בְּרָאֵשִׁית,
בְּרָכוֹת וְחַזְדָּאות לְשֵׁמֶן הַגְּדוּלָה
וְהַקְדוּשׁ עַל שְׁהַחְיִיתֵנוּ וְקִימְטוּנוּ, כֵּן
תְּחִינָנוּ וְתַחֲנָנוּ, וְתַאֲסִף גַּלְיוֹתֵינוּ
לְחַצְרוֹת קָדְשָׁךְ, לְשִׁמְרָה חֲקִיךָ
וְלְעַבְדָךְ וְלְעַשְׂוֹת רָצְונָךְ בְּלִבְבָ שְׁלָמָם
עַל שְׁאָנוּ מוֹדִים לְךָ

מוֹדִים אָנַחֲנוּ לְךָ שְׁאֱתָה הוּא ייָ
אֱלֹהֵינוּ. צָור חַיָּינוּ מְגַן יְשֻׁעָנוּ,
אֱתָה הוּא לְדוֹר וּדֹר. נָדָה לְךָ
וּנְסִפְר תְּהִלָּתָךְ, עַל חַיָּינוּ
הַמְּסֻוּרִין בִּינְךָ, עַל נִשְׁמֹוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדֹת לְךָ, עַל נִסִּיךָ
וּנְפָלָאֹתֵיךָ שְׁבָכֶל עַת וּעַת...

בְּפּוֹרִים : עַל הַגְּשִׁים, וְעַל הַגְּבוּרוֹת,
וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, שְׁעַשְ׀יוֹת עַמְנוּ וְעַם
אֲבּוֹתֵינוּ, בִּימִים הָהִם בָּזְמַן הַזָּהָר.
בִּימִי מְרָדְכָי וְאַסְתָּר, בְּשִׁמְדָה הַמּוֹן
הַרְעָא עַל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבְקַשׁ
לְהַשְׁמִיד לְהַרְוגָה וְלְאַבְדֵד אֶת כָּל
הַיְהוּדִים, מְנֻעָר וְעַד זָקָן, טָף וּנְשִׁים
בַּיּוֹם אֶחָד, וְשָׁלָלָם לְבּוֹז. וְאֱתָה
בְּרַחֲמִיךָ הַרְבִּים עַמְדָת לְהַסְבָּעָת
אַרְתָּם, וְדִינָת אֶת דִינָם, וְכַבְתָת אֶת
רִיבָם, וְנִקְמָת אֶת נִקְמָתָם. וְהַפְּרָת
אֶת עַצְתָנוּ, וְקַלְקָלָת אֶת מִחְשָׁבָתוּ,
וְהַשְׁבָּות לֹו גָּמוֹלוּ בְּרָאֵשׁוּ, וְתַלְוּ

בְּחִנּוֹכה : עַל הַגְּשִׁים, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל
הַמְּלָחָמוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַפְּדוּת,
וְעַל הַפְּרָקָן, שְׁעַשְ׀יוֹת עַמְנוּ וְעַם אֲבּוֹתֵינוּ,
בִּימִים הָהִם בָּזְמַן הַזָּהָר. בִּימִי מִתְּתִיהָ
בּוּ יְזִקְנָנוּ כּוֹהֵן גָּדוֹל חַשְׁמָנָאי וּבְנָיו,
בְּשִׁעְמָדָה מִלְכּוֹת יְהוָה הַרְשָׁעָה עַל עַמְךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְבִטְלָם מִתְּוֹרָתָךָ,
וְלְהַעֲבִירָם מְחַקֵּי רָצְונָךָ. וְאֱתָה
בְּנִמְמִין הַרְבָּים עַמְדָת לְהַסְבָּעָת
אַרְתָּם, וְדִינָת אֶת דִינָם, וְכַבְתָת אֶת
רִיבָם, וְנִקְמָת אֶת נִקְמָתָם. וְמִסְרָת
גְּבוּרִים בִּינְךָ פְּלַשְׁתִּים, וּרְבָים בִּינְךָ
מַעֲטִים, וְטַמְאִים בִּינְךָ טַהּוֹרִים,

אותו ואת בניו על הארץ. ועשית לך שם גודל בעולמך, ולעמן ישראאל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמך פלא ונשים, כך עשה עמנו נשים וגבורות, בעת ובעוונה מזאת...

ורשעים ביד צדיקים, ופושעים ביד עושי תורה. ועשית לך שם גודל בעולמך, ועליך ישראאל עשית פלא ונשים. כשם שעשית עמך נשים וגברות, כך עשה עמנו נשים וגברות, בעת ובעוונה הזאת...

(בשאר הימים: ערבות וברכה וצחקרים). הטוב כי לא קל רחמייך, המכחים כי לא תמו חסידך. כל המינים ימללו את שמק הגודל, כי טוב האל הטוב. ברוך אתה יי' הטוב שמק ולך נאה להודות.

שים שלום, טيبة, וברכה,thon וחסד, וرحמים, עלינו ועל ישראל עמק. וברכנו כלנו באחד, ממא/or פניך. כי ממא/or פניך נמתת לנו יי' אלהינו, תורה ומינים, אהבה וחסד, צדקה ושלום. וטוב בעיניך לברך את עמק ישראל בכל עת בשלום. ברוך אתה יי', המברך את עמו ישראל בשלום.

יהיו לרצון אמריך פי והגיוון לבני לפניך, יי' צורי וגAli.

כשוגמר התפילה, כורע ופושע שלוש פסיונות לאחריו כשהוא כורע; ונוטן שלום משמאו עצמו, ואחר כך מימין עצמו:

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמַרְוְמִיוֹ, הוּא בְּרַחֲמֵיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

אחר כך מגביה ראשו מן הכרעה. ואחר כך מתחיל הש"ץ ומתפלל (בקול רם) מתחילה הברכות, להוציא את מי שלא התפלל. כל הציבור עומדים וושמעין, ועוניין "אמן" אחר כל ברכה וברכה.

ויתגדל ויתקדש שםיה רבא. הציבור עוניין: אמו. **בְּעַלְמָא דֵי בְּרָא כָּרוּתִיה, וַיִּמְלֹךְ מֶלֶכְוִתִיה, וַיַּצְמַח פְּרִקְנִיה, וַיִּקְרַב מִשְׁיחִיה, וַיִּפְרַק עַמִּיה, בְּחִיכּוֹן וּבְיוּמִיכּוֹן וּבְחִיכּיוֹן דָּכְלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמְנוֹן קָרִיב; וַיִּאמְרוּ אָמֵן.** הציבור עוניין: אמו יי'אה שםיה נבא מברך לעלמא ולעלמי עולם. יי'אה שםיה רבא מברך לעלמא ולעלמי עולם. יתברך. הציבור עוניין: אמו. **ישְׁפַבֵּחַ יַתְפֵּאַר, יַתְעַלֵּה, יַתְהַדֵּר יַתְהַלֵּל, וַיִּתְגַּנֵּשׁ אָשָׁם דָּקְדָּשָׁא בְּרִיךְ הָוָא.** הציבור עוניין: אמו. לעילא לעילא מכל ברכתא שירכתא ותשבחתא ונחמתתא, דאמירנו בעלמא; ואמירו אמן. הציבור עוניין: אמו. **תַּתְקַבֵּל צְלָוֹתְכּוֹן וַתְּתַעֲבִיד בְּשָׁמִיא.** יי'אה שלמא רבא משמייא וסיעתא ופרקנא עליכו ועלנה, ועל כל קהלהון דישראל. ואמירו אמן. הציבור עוניין: אמו. **עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמַרְוְמִיוֹ, הוּא בְּרַחֲמֵיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.**

ערבית לmouseout השבת

ברכת קריית שמע וקרית שמע

אם עשר אנשים, כל הציבור יושבין ושליח ציבור יורד לפני התיבה ועומד במאצע הציבור, ואומר:

וְהוּא נָחֹם, יִכְפֵּר עָזָן, וְלֹא יִשְׁחַת, וְהַרְבָּה לְהַשִּׁיב אֲפֹו, וְלֹא יַעֲיר כָּל חֶמְתוֹ.

ברכו את יי' המברך!
הציבור עוניין: ברוך יי' המברך לעולים ועד!

מתחל הש"ץ ופורס על שמע בקהל רם, והן עוניין "אמנו" אחר כל ברכה וברכה. היודע לברך ולקרות קורא עימו עד שמברך המולך בכבוזו.

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר בדבריו מעריב ערבים, ברחכמה פותח שערים, בתבונה משנה עתים, מפליג את הזמנים, מסידר את הכוכבים במשמרותיהם בركיע הארץ. בורא יום ולילה, גובל אור מפני חשך וחשך מפני אור, מעביר יום ומביא ליל, מבידיל בין יום ללילה. יי' צבאות שמו, קדוש ישראל. ברוך אתה יי', המעריב ערבים.

אהבת עולם, ישראל עמוק אהבת. תורה ומצוות וחקים ומשפטים, אותם למדת. על כן יי' אלהינו, בשכניו ובគומנו נשיח במקי רצונך, ונשמח ונעלז בדברי תורה, לעולם ועד. כי הם מיינו ואיך ימיינו, ובهم נחגה יום ולילה. ואהבתך לא תסור מפני לעולם ועד, כי היא עטרת ראשנו. ברוך אתה יי', אוהב את עמו ישראל לך.

שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד!

בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ואהבת את יי' אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מאך. והיה הדברים האלה אשר אני מצוך היום על לבך. ושבנותם לבנייך ודברתם בסבבך בביתך ובלכתך בקדך ובשכובך ובគומך. וקשורתם לאות על יך והיה לטעפת בין עיניך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך.

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אני מצוה אתכם

היום - לאבה את יי' אל-היכם ולבבכם, בכל לבבכם ובכל נפשכם. וננתתי מטר ארצכם בעתו, יורה ומלךווש ואספה דגנן ותירשך ויצהרכך. וננתתי עשב בשרך לבהמתך ואכלת ושבעתה השמרו לכם פן יפתח לבבכם וטרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויהם להם. וחרה אף יי' בכם ועצר את השמים ולא ייה מטר והאדמה לא תתן את יבולה נאבדתם מהרעה מעלה הארץ אאשר יי' נתן לכם. ונשמדתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקדחתם אתם לאות על ידכם והי לטופת בין עיניכם. ולמדתם את בניכם לדברם בשפטך בbijtan ובבלכתך בהרד ובשקבך ובקומך. וכתבתם על מזאות ביתך ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימליכים על הארץ אאשר נשבע יי' לאבותיכם לחתת להם כימי השמים על-הארץ.

וניאמר יי' אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשה להם ציאת על פנפי בגדייהם לדרכם ונתני על ציאת הכהן פטיל תכלת. והיה לכם לציצת וראיהם אותו זכרתם את כל מצות יי' ועשיתם אותם ולא תתורו אחרי ללבכם ואחרי עיניכם אאשר אתם זנים אחריהם. למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתה קדשים לאל-היכם. אני יי' אל-היכם אאשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאל-הים. אני יי' אל-היכם.

אמת אמונה כל זאת קים עליינו, כי הוא יי' אל-הינו ונאנחנו ישראל עמו. אמת מלכנו, ואפס זולתו. הפוזנו מיד מלכים, הגואלנו מ春晚 ערי ציס, האל הנברע לנו מצרינו, המשלים גמול לכל אויבינו נפשנו, השם נפשנו בחיים ולא נתנו למות רגلينו, המדריכנו על במות אויבינו, וירם קרינו על כל שונאיםו. העוזה לנו נקמה בפרעה, אותות ומופתים באדמות בני חם, המפה בעברתו כל בכורי מצרים, ויוצא את ישראל מתוכם לחרות עולם. המעביר בינו בין גורי ים סוף, ואת רודפייהם ואת שונאיםם בתהומות טבע. ראו בניהם את גבורתו, והוזדו ושבחו לשם. ומלכותו ברצון קבלו עלייהם, וענו כלם בשמה כבה ואמרו, "מי באה באלים יי', מי באה נאדר בקץ, נורא תהלה, עשה פלא. יי' מלך לעלם ועד!" ונאמר, גאלנו, יי' צבאות שמנו,

קדוש ישראל. ברוך אתה יי', גאל ישראל.

השפיכנו " אלינו לשלום, והעמידנו לחיים ולשלום, ופרש עלינו ספת שלום, ותקינו בעצה טובה מלפניך. והגן בעדנו ושמרנו, והצילנו מכל דבר רע ומפחיד לילה, ושבך השטו מלפניינו ומאתרינו, ושמך צאתנו ובואנו. כי שומרנו ומצילנו אתה. ובצל כנפיך מסתירנו, בדבר שנאכר, הינה לא ינוס, ולא ישון, שומר, ישראל. ברוך שומר עמו ישראל לעד. ברוך לעוֹלָם, אמן ואמן. מלך לעוֹלָם, אמן ואמן. וירא כל הארץ, ויפלו על-פניהם, ויאמרו, " הוא האלהים, " הוא האלהים. ברוך שם כבודו לעוֹלָם. וימלא כבוד יי' את כל הארץ. ברוך ביום, ברוך בלילה, ברוך בבקר, ברוך בערב. ברוך בשכוננו, ברוך בקומנו. האל אשר בידו נפשות החסדים והמתים, אשר בידו נפש כל-חיה, ורוחם כל בשר איש. בידך אפקיד רוחינו. פDIST אותי יי', אל אמרת. יראו עינינו ונישמה לבנו ונגלו נפשנו בישועתך, באמר לazio, מלך אלהיך. מלך, יי' מלך לעולם ועד. ברוך אתה יי', המולך כבודו מי וקם תמיד ימלך לעולם ועד.

יתגדל ויתקדש שםיה רבא. הציבור עוני: אמן. בעלמא די ברא כרעותיה, וימליך מלכותיה, ויצמח פרקניה, ויקרב משיחיה, ויפרך עמייה, בתייכון ובזומיכון ובמייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמו קרב; ואמרו אמן. הציבור עוני: אמן יהא שםיה רבא מביד לעלמא ולעלמי עולם. יהא שםיה רבא מברך לעלמא ולעלמי עולם. יתברך. הציבור עוני: אמן. ישתחח יתפאר, יתרום ותעללה, יתחדר יתહלל, ויתנשא שםיה דקדשא בריך הוא. הציבור עוני: אמן. לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחתמתא, דאמינו בעלמא; ואמרו אמן. הציבור עוני: אמן.

תפילת העמידה

המתפלל כורע ארבע פעמים: בברכה ראשונה ("אבות") בתחילת ובסוף, ובהודיה ("מודים") בתחילת ובסוף. וכשהוא כורע, כורע בברוך; וכשהוא זוקף, זוקף בשם.

אדני, שפטינו תפוח, וכי, גיגיד תהלהך.
ברוך אתה יי', אלינו ואלהי אבותינו, אלהי אברחים אלהי יחזק ואלהי יעקב. האל הגוזל הגיבור והנורא, אל עליון. גומל חסדים טובים וקונה הפל. וזוכר מסדי אבות ומבייא

גואל לבני בנייהם. מלך רחמו מושיע ומגן. ברוך אתה יי' מגן אברם.

אתה גבור לעולם אדני, ממחיה מותים אתה רב להושיע. מшиб קירות ומוריד הגשם (בימות החמה: ומוריד הTEL) מכלכל חיים בחסד. ממחיה מותים ברכמים בבים, רופא חולמים, וסומך נופלים, ומתיר אסורים, ומקיים אמונה ליישי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך, ממית וממחיה? ונאמנו אתה, למחיות מותים. ברוך אתה יי', ממחיה המותים.

אתה קדוש, ושmarkt קדוש, וקדושים בכל יום יהלוד, סלה. ברוך אתה יי', האל הקדוש.

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה. ואתה הבדלת בין קדש לחול, ובין אור לחשך, ובין ישראל לגויים, ובין يوم השבעה לששת ימי המעשה. שם שהבדלת בין קדש לחול, כך פדנו והצלינו מכל מני משחית ומכל מני פורענות המתרגשות לבוא לעולם; ושמרנו מן הפל, וחננו מأطفال דעה, ובינה, והשכל. ברוך אתה יי', חונן הדעת.

השיבנו אבינו לדורתך, וקרבנו מלפניך לעבודתך, ומחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי', הרוצה בתשובה.

סלח לנו אבינו כי חטאנו, ומחל לנו מלפניך כי פשענו, כי אל טוב וסלח אתה. ברוך אתה יי', מנון ומרבה לסלוח.

ראה בעינינו, וריבבה ריבינו, ומחר לגאלנו, כי אל מלך גואל חזק אתה. ברוך אתה יי', גואל ישראל.

רפאנו יי' אלהינו ונרפא, הושיענו ונמושעה. ומעלה רפואה שלמה לכל תחליאינו, כי אל רופא רחמו אתה. ברוך אתה יי', רופא חולין עמו ישראל.

^טברכנו יי' אלהינו בכל מעשה ידינו, וברך את שנותנו. ותן טל ומטר על פנינו האדמה, ושבע את העולם כלו מטוּך, ורואה

^טבעשרת ימי תשובה אומר: כאמור, ניגבה יי' צבאות במשפט, והאל הקדוש נקדש בצדקה. ברוך אתה יי', המלך הקדוש.

^טבימות החמה: ברכנו יי' אלהינו בכל מעשה ידינו, וברך את שנותנו בטלי רצון ברכה ונזקה, בשנים הטובות. ברוך אתה יי', מברך השנים.

פָנִי תְבֵל מַעֲשֶׂר מִתְנוֹת יְדִיךְ. וְשָׁמֶרֶת וְהַאֲילָה ייְ אֱלֹהֵינוּ אֶת
הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינִי תְבוֹאָתָה, מִכָּל מִינִי מִשְׁחִית
וּמִכָּל מִינִי פּוּרָעָנוֹת. וַתֵּן לְהָ אָחֶרֶית וְתָקֹה שְׁבָע וְשָׁלוֹם
וּבָרָכה, פְשָׁגִים הַטוֹבּוֹת. בָרוּךְ אַתָּה ייְ, מַבָּרָךְ הַשְׁנִים.

תַקְעַ בְשׁוֹפֵר גָדוֹל לְחַרְוֹתָנוּ. וְשָׂא נִסְלָקְבָּא אֶת כָּל גִּלְיוֹתֵינוּ
מִאַרְבָּע בְּנֹפּוֹת הָאָרֶץ לְאֶרְצֵנוּ. בָרוּךְ אַתָּה ייְ, מַסְבָּא נְדָחִי
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

הַשִּׁבָּה שׁוֹפְטֵינוּ בְּבָרָאָשׁוֹנָה, וַיּוּעֶצְיָנוּ בְּבִתְחָלָה. וְהַסְּרָמָמָנוּ יְגּוֹן
וְאַנְחָה, וּמְלָךְ עַלְיָנוּ אַתָּה לְבָדָק, בְּרַחְמִים, בְּצָדָק, וּבְמִשְׁפָט.
בָרוּךְ אַתָּה ייְ, מְלָךְ אָוֹהָב צְדָקָה וּמִשְׁפָט.

לְמִשְׁפָּדִים אֶל תַּהַי תָקֹהָ. כָּל הַמִּינִים כָּרְגָע יַאֲבֹדוּ, וּמִלְכּוֹת זְדוֹן
תַּעֲקַר וְתַשְׁבַּר, מַהְרָה בְּיִמְינוּ! בָרוּךְ אַתָּה ייְ, שׂוּבָר אֹוִיבִים
וּמְכַנֵּעַ זְדִים.

עַל הַצְדִיקִים וּעַל הַמְּטִידִים וּעַל גְּרִי הַצָּדָקָה, וּעַל שְׁאָרִית עַמְקָבֵית
יִשְׂרָאֵל, יְהֻמּוּ רַחְמִיךְ ייְ אֱלֹהֵינוּ. וַתֵּן שְׁכָר טֹוב לְכָל
הַבּוֹטְחִים בְשָׁמָךְ בְּאָמֶת, וְשִׁים חַלְקָנוּ עַמְּהָם. לְעוֹלָם לֹא
נִבּוֹשׁ, כִּי בְשָׁמָךְ בְּטָחָנוּ, וְלִישְׁוֹעָתָךְ נִשְׁעָנוּ. בָרוּךְ אַתָּה ייְ,
מִשְׁעָנוּ וּמִבְטָח לְצָדִיקִים.

תְשִׁפְכוֹן בְּתוֹךְ יְרוֹשָׁלָיִם עִירְךְ כְּאָשֶׁר דָבָרְתָּ, וּבְנָה אַתָּה בְּנֵינוּ עַולָם,
בְּמַהְרָה בְּיִמְינוּ! בָרוּךְ אַתָּה ייְ, בּוֹנָה יְרוֹשָׁלָיִם.

אֶת אַמְתָה דָוִיד, מַהְרָה תָצְמִיחַ! וּקְרָנוּ, תְרוּם בִּישׁוּעָתָךְ. בָרוּךְ
אַתָּה ייְ, מִצְמִיחַ קָרְנוּ יְשִׁיעָה.

שָׁמַע קוֹלֵנוּ ייְ אֱלֹהֵינוּ, וְחוֹס וּרְחָם עַלְיָנוּ, וְקִבְּלָ בְּרַחְמִים וּרְצָוֹן
אֶת תִּפְלָתָנוּ. מְלָפֵנִיךְ מְלָכָנוּ, רַיקָם אֶל תְשִׁיבָנוּ, כִּי אַתָּה
שׁוֹמֵעַ תִּפְלָתָכְלָה. בָרוּךְ אַתָּה ייְ, שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה.

רְצָה ייְ אֱלֹהֵינוּ בְעַמְקָבֵית יִשְׂרָאֵל וְלִתְפְּלָתָם שְׁעה, וְהַשֵּׁב הַעֲבוֹדָה
לְדִבְרֵיךְ בִּיטָךְ. וְאַשְׁיִי יִשְׂרָאֵל וְלִתְפְּלָתָם מַהְרָה בְּאַמְתָה תִּקְבְּלָ
בְּרָצָוֹן. וְתַהַי לְרָצָוֹן תִּמְדִיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמְקָבֵית.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, יְעַלָה וּבָא יַגִיעַ יְרָאָה יְרָצָה יְשָׁמֵעַ יְפָקֵד יְזִכֵּר
לְפָנֵיכְן זְכָרוֹנוּ, זְכָרוּ אֲבוֹתֵינוּ, זְכָרוּ יְרוֹשָׁלָיִם עִירְךְ, זְכָרוּ מְשִׁים בּוֹן דָוִיד
עַבְדָךְ זְכָרוּ כָל עַמְקָבֵית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֵיכְן לִפְלָתָה לְטוֹבָה לְחֻנָּךְ
וּלְרַחְמִים

בפסח: ביום מקרא קדש זהה, ביום מועד חג המצות זהה...
בסוכות: ביום מקרא קדש זהה, ביום מועד חג הסוכות זהה...
בראש חודש: ביום ראש החדש הזה...
 רחם בו עליינו ולהושעינו. זכרנו יאליהו בו לטובה, פקדנו בו לברכה,
 הושיענו בו לחמים, בדבר ישועה ור חממים, חוס וחסנו ורחם עליינו, ומילטו
 בו מכל ארה וינון, ושמחנו בו שמחה שלמה.
 ותרצנו, ותחזינה עיניינו בשובך לנו, לציוו ברכמים כמאז.
ברוך אתה יי, המחזר שכינתו לציוו.

מודים אנחנו לך שאתך הוא יאליהו. צור חיינו מגן ישענו,
 אתה הוא לדור ודור. נודה לך ונספר תהלחתך, על חיינו
 המסורין בידיך, על נשמותינו הפוקודות לך, על נסיך ונפלאותיך
שבכל עת ועת...

בפורים: על הנשים, ועל הגבורות,
 ועל התשועות, שעשית עמו ועם
 אבותינו, בימים קהם בזמנו זהה.
 ביום מרדכי ואסתר, בשמיד המן
 הרע על עמן בית ישראל, ובקש
 להشمיד להרג ולאבד את כל
 היהודים, מנער ועד זקן, טר וגשים
 ביום אחד, ושללים לבוז. ואתה
 ברכמיך הרביכם עמדת לקם בעת
 艶תך, ודנת את דינם, ורבבת את
 ריבם, ונקמת את נקמתם. והפרת
 את עצתו, וקללת את משפטו,
 והשבות לו גמולו בראשו, ותלו
 אותו ואת בניו על העץ. ועשית לך
 שם גדול בעולמך, ולעמן ישראל עשית
 עשות פלא ונסים. קשם שעשית
 עמך פלא ונסים, כך עשה עמו
 נשים וגבירות, בעת ובעוונה הזאת.
 תמשיך ב"הטוב כי לא..."

בחנוכה: על הנשים, ועל הגבורות, ועל
 המלחמות, ועל התשועות, ועל הפתות,
 ועל הפרקו, שעשית עמו ועם אבותינו,
 בימים קהם בזmeno זהה. ביום מתתיה בן
 יוחנן פohan גדול חסונאי ובניו,
 בשעה מלכותיו היו הרשעה על עמד
 בית ישראל, לבטלים מתורתך,
 ולהעבירם מתקי רצונך. ואתה ברכמיך
 הרביכם עמדת להם בעת צרתם, וידנת
 את דינם, ורבבת את ריבם, ונקמת את
 נקמתם. ומסרת גבורים בידי חלשים,
 ורבים בידי מ一封信ים, וטמאים בידי
 טהורים, ורשיים בידי צדיקים,
 ופושעים בידי עושי תורך. ועשית לך
 שם גדול בעולמך, ולעמן ישראל עשית
 פלא ונסים. קשם שעשית עמם נשים
 וגבירות, כך עשה עמו נשים וגבירות,
 בעת ובעוונה הזאת.
תמשיך ב"הטוב כי לא..."

ערב ובקר ואחרים. הטוב כי לא כלו בחייבך, המחייב כי לא תפו
 מסך. כל מהים יהללו את שמק הגדול, כי טוב האל הטוב.
ברוך אתה יי, הטוב שמק לך נאה להודות.

שים שלום, טוב, וברכה, tuo וחסד, ור חממים, עליינו ועל ישראל
 עמוק. וברכנו בלבנו באחד, ממאור פג'יך. כי ממאור פג'יך נתת
 לנו יאליהו, תורה וחמים, אהבה וחסד, צדקה ושלום.
 וטוב בעיניך לבך את עמך ישראל בכל עת בשלום. ברוך

אתה יי', המברך את עמו ישראל בשלום.
יהיו לך אמרי פי והגיוון לבני לפניך, יי' צורי וגAli.
שגם הרחבה, כורע ופושע פסיעות לאחוריו כשהוא כורע; ונוטן שלום
משמאלו עצמו, ואחר כך מימין עצמו:
עשה שלום במרומיו, הוא ברוחמו יעשה שלום על כל ישראל.
אחר כך מגביה ראשו מן הכרעה.

סדר היום ודברי תחנונים של הציבור

אמר הש"ץ לבודו: ובא לציון גואל, ולשבוי פשע ביעקב, נאם יי'. ואני
זאת ברייתי אותך, אמר יי', רוחי אשר עליך, ודברי אשר שמעתי
בפניך, לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרעך זרעך, אמר יי', מעטה
עד עולם.

ואת קדוש, ישב תהלות ישראל.

וקרא זה אל זה ואמר, קדוש קדוש קדוש יי' צבאות, מלא כל
הארץ בבודו!

הציבור עוני: קדוש קדוש קדוש יי' צבאות, מלא כל הארץ בבודו!

ומקבלין דין מון דין ואמרין, קדיש בשמי מרומה עלאה בית
שכינתה, קדיש על ארעה עובד גבורתך, קדיש לעלם ולעלמי
עלמי, יי' צבאות, מלאה כל ארעה זיו יקרה.

ותשאani רום, ואשמע אחורי קול רעם גדול - ברוך בבוד יי'
ממקומו! ונטلتני רוחא, ושמעת בתורי כל זיע סגיא דמשבחין
ואמרין, בריך קרא דיי מאתר בית שכינתה.

יי מלך לעלם ועד! יי' מלכותה קאמ לעלם ולעלמי עלמי.

וכן נהגו להתחנן (אחר סדר היום) בתחנונים אלו:

יי, אלהי אברחים יצחק וישראל אבותינו, שמרה זאת לעולם,
לייצר מחשבות לבב עמק. והכו לבם אלקך. והוא רחוי רחויים, יכפר
עוון, ולא ישחית, וחרבה להשיב אפו, ולא יעיר כל חמתו. כי
אתה אדני טוב וסליח, ורב חסד לכל קראיך. צדקתן צדק
לעולם, ותורתך אמת. מי אל כמון, נשא עון ו עבר על פשע,
לשארית נחלתנו. לא חizzare לך עד אפו, כי חפץ חסד הוא. ישוב
ירחמנו, יכבש עונתינו, ותשליך במלכותם ים כל מטאותם. תנתנו
אמת ליעקב, חסד לאברחים, אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם.

ברוך אָדָני, יְהוָם, יַעֲמֵס לְנוּ, הִאֵל יְשׁוֹעָתֵנוּ סָלָה! יי' צְבָאות עַמּוֹנוֹ, מְשֻׁגֵּב לְנוּ אֱלֹהֵינוּ יַעֲקֹב סָלָה! יי' צְבָאות, אֲשֶׁרִי אָדָם בַּתְּחֵת בָּךְ. ברוך אֱלֹהֵינוּ, ברוך אָדוֹנֵינוּ. ברוך בּוֹרָאנוּ שָׁבָרָאנוּ לְכָבוֹדוֹ, שְׁהַבְּדִילָנוּ מִן הַתוּעִים, וַיְנַתֵּנוּ לְנוּ תּוֹרַת אֶמֶת עַל יְדֵי מֶשֶׁה רַבָּנוֹ, חִיִּי עַולְםָ נִטְעָה בַּתּוֹכָנוּ. הַרְחִמָנוּ, יַפְתַח לְבָנוּ לַתְלִמוד תּוֹرַתּוּ, וַיִּתְנוּ בְּלִבְנוּ אַפְּבָטוֹ וַיַּרְאָתוֹ, לְעֵשֹׂות רְצׁוֹנוֹ כְּרַצּוֹנוֹ, וַלְעַבְדוּ בְּלִבְבָם שְׁלָמָם וּבְנֶפֶשׁ חֲפֵץָה. לִמְעוֹן לֹא נִגְעַע לְרִיקָה, וְלֹא גָּלַד לְבָהָלה. כְּנָוִי רְצֹוֹן, וְרַחֲמִים מַלְפִּגְנִיךְ יי' אֱלֹהֵינוּ, שְׁנִיחָה לְשִׁמְרָה חֲקִיקָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלִימּוֹת הַמְּשִׁיחָה כְּדִי שְׁנִזְבָּה וּנִירְשָׁה טֹב לְחַיִּים הַעוֹלָם הַבָּא. לִמְעוֹן יַעֲמַד כָּבֹוד וְלֹא יַדְם, יי' אֱלֹהֵי, לְעוֹלָם אָזְדָן. יְהִיוּ לְרַצּוֹן אָמָרִי פִי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֵיךְ, יי' צָוְרִי וְגַאֲלִי.

וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵיהַ רַבָּא. הַצִּבּוֹר עֲנוֹנוֹ: אָמָנוּ. בְּעַלְמָא דִי בְּרָא כְּרֻעּוֹתִיהַ, וַיִּמְלֹךְ מֶלֶכְוֹתִיהַ, וַיִּצְמַח פָּרָקְנִיהַ, וַיִּקְרַב מִשְׁיחִיהַ, וַיִּפְרַךְ עַמְּיהַ, בְּמִיכְוָן וּבְיוּמִיכְוָן וּבְתִיחְיָהוּן דָּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָכוֹן קָרִיב; וְאָמָרוּ אָמָנוּ. הַצִּבּוֹר עֲנוֹנוֹ: אָמָנוּ יְהָא שְׁמֵיהַ רְבָא מַבָּרְךָ לְעַלְמָא וּלְעַלְמִי עַלְמִיא. יַתְבָּרֵךְ. הַצִּבּוֹר עֲנוֹנוֹ: אָמָנוּ. יַשְׁתַּבְחֵךְ יַתְפָּאֵר, יַתְרַומֵּס יַתְעַלֵּה, יַתְהַדֵּר יַתְהַלֵּל, וַיִּתְנַשֵּׁא שְׁמֵיהַ דָּקְדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הַצִּבּוֹר עֲנוֹנוֹ: אָמָנוּ. לְעַילָּא לְעַילָּא מִכְלָה בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא וַתְּשִׁבְחָתָא וַנְּחַמְּתָא, דָּאָמִירָן בְּעַלְמָא; וְאָמָרוּ אָמָנוּ. הַצִּבּוֹר עֲנוֹנוֹ: אָמָנוּ. תַּתְקַבֵּל צְלוֹתָכְוָן וַתְּתַעֲבִיד בְּעַוְתָכְוָן וְצְלוֹתָהָוּן וּבְעַוְתָהָוּן דָּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדָם אָבוֹהָוּן דִי בְּשֶׁמְיָא. יְהָא שָׁלָמָא רְבָא מִשְׁמִיא וְסִיעְתָּא וּפְרָקְנָא עַלְיכְוָן וּעַלְנוֹן, וְעַל כָּל קְהַלָּהָוּן דִי יִשְׂרָאֵל. וְאָמָרוּ אָמָנוּ. הַצִּבּוֹר עֲנוֹנוֹ: אָמָנוּ. עֹשֶׂה שְׁלָום בְּמַרְומָמוֹ, הוּא בְּרַחְמָמוֹ יַעֲשֶׂה שְׁלָום עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

סדר הבדלה למוסאי השבת

מברך על היין:

ברוך אתה יי' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרָא פָּרִי הַגְּפָן.

ואחר כך, מברך על הבשימים:

ברוך אתה יי' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרָא עַצִּי בְּשָׁמִים.

ואחר כך, מברך על האש:

ברוך אתה יי' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרָא מָאוֹרִי הָאֵשׁ.

ואחר כך מברך:

ברוך אתה יי' אלְהַיְנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, המבדיל בין קדש לחול, ובין אור לחשך, ובין ישראל לגויים, ובין יום השביעי לששת ימי המעשה. ברוך אתה יי', המבדיל בין קדש לחול.

מועדדים

הلال

אלו הימים שיש מצوها לגמור את ההלל בהן: כל ימי החג סוכות, כל ימי חנוכה, ראשון של פסח, ויום (שני ימים, במקומות שעושין ימים טובים שני ימים) עצרת. אבל בראשי חודשים ושאר ימי הפסח, קראת ההלל מנהג, ואני מצوها - ומנהג זה רק בצדור. לפיכך, קוראין בדילוג ואין מברכין עליו, ויחיד לא לקרוא כלל; אם התחיל, ישלים בדילוג כדרך שקוראים הציבור.

הקורא מברך:

ברוך אתה ייְהוָה מלך העולם אשר קדשנו במצותיו, ונצנו לגמר את הלל.

בימים שגומרים את ההלל: **הלו עבדי ייְהוָה** אַתָּה שם ייְהוָה. יהי שם ייְהוָה מברך מעיטה ועד עולם. מפוזר שמש עד מבואו מהלל שם ייְהוָה. רם על כל גוים ייְהוָה, על השמים כבודו. מי ביהוה אליהינו המגביה לשבט. המשפיל לראות בשמיים ובארץ. מקימי מעפר דל, מאשפצת ירים אביוון. להושיבי עם נדיבים, עם נדיבי עמו. מושיבי, עקרת הבית אם הבנים שמחה. **הלו עבדי ייְהוָה!**

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לעז. היהת יהודה לך דשׁוֹ, ישראל ממלוטתיו. הים ראה ונינס, הירדן ישב לאחור. הקרים רקדו כאילים, גבעות כבני צאן. מה לך הים כי תנוס, הירדן תשב לאחור. הקרים תרקדו כאילים, גבעות כבני צאן. מלפני אדונן חולין הארץ, מלפני אלהו יעקב. מה הפכי הצור אגם מים, חלמיש למעינו מים.

בימים שגומרים את ההלל: לא לנו ייְהוָה, לא לנו, כי לשmek לנו בבוד, על מסדק, על אמתך. לפה יאמרו הגויים, אלה נא אליהם. ואלהינו בשמיים כל אשר חטא עשה. עצבייהם בסוף וזhab, מעשה ידי אדים. פה להם ולא ידברו, עיניהם להם ולא יראו. אזנים להם ולא ישמעו, אף להם ולא יריחו. ידיהם ולא ימישו, נגלייהם ולא יהילכו, לא יהגו בגרונותם. כמויהם יהיו עשייהם, כל אשר בטית בהם. ישראל בטית ביהוה, עוזם ומגנם הוא. בית אהרון בטית ביהוה, עוזם ומגנם הוא. בית אהרון בטית ביהוה, עוזם ומגנם הוא.

י זכרנו יברך. יברך, את בית ישראל; יברך, את בית אהרון.

יברך, יראה יי', הקטנים עם הגדלים. יסף יי' עליכם, עליכם ועל בנייכם. ברוכים אתכם ליהוה, עשה שמיים ונארץ. השמיים שמיים ליהוה, והארץ נתנו לבני אדם. לא המתים יהללו יה, ולא כל ירדי דומה. ואנחנו נברך יה, מעטה ועד עולם. הalleluya!

בימים שגורמים את החלל: אהבתاي כי ישמע יי', את קולי תחנוני. כי היטה אוזנו לי, וביימי אקרא. אפפוני חביבי מות ומצרי שאול מצאוני, ארה ויגון אמץ. ובשם יי' אקרא, אנה יי' מלטה נפשי. חנון יי' וצדיק, ואלהינו מרתם. שמר פתאים יי', דלתاي ולי יהושיע שובי נפשי למנוחיכי, כי יי' גמל עלייכי. כי חלצת נפשי ממות, את עיני מון דמעה, את רגלי מדחוי. אתה לך לפני יי' בארכות חמימות. האמנתי כי אדבר, אני עניתי מאד. אני אמרתי בחפזוי, כל האדם כזב.

מה אשיב ליהוה, כל תגמולו הי עלי. כוס ישועות אשא, ובשם יי' אקרא. נדרי ליהוה אשלים, נגודה נא לכל עמו. יקר בעניי יי', המוותה לחשידיו. אנה כי אני עבדך, אני עבדך בנו אמתך, פתחת למוסרי. לך אובה זבח תודה, ובשם יי' אקרא. נדרי ליהוה אשלים, נגודה נא לכל עמו. בחרות בית יי', בתוככי ירושלם. הalleluya!

מן הפיצר קראתי יה, עני בפרקבי. כי לי לא אירא, מה יעשה לי אדם. כי בעזרי, ואני אראה בשנאי. טוב לחסות ביהוה, מבטח באדם. טוב לחסות ביהוה, מבטח בנדיבים. כל גוים סבובני, בשם כי אמילים. סבוני גם סבובני, בשם יי' כי אמילים. סבוני כדברים, דעכו כאש קוצים, בשם כי אמילים. זהה דחיתני לנפל, ויהוה עזרני. עזי וזרמת יה, ויהי לי לישועה. קול רנה וישועה באחלי צדיקים, ימינו יי' עשה חיל. ימינו יי' רוממה, ימינו יי' עשה חיל. לא אמות כי אחה, ואספר מעשי יה. יסר יסורי יה, ולפעות לא נתני. פתחו לי שערן צדק,ABA בם אויה יה. זה השער ליהוה, צדיקים יבואו בו. אויך כי עניתני, ותהי לי לישועה. אבו מאסו הבוגרים, קיתה בראש פנה. מיאת יי' קיתה זאת, היא נפלאת בעינינו. זה היום עשה יי', נגילה ונשמרה בו. אנא יי', הושעה נא!

הכיבור עונין: אנא יי', הושעה נא!

אנָא יְיָ הַצְלִיכָה נָא!

הציבור עוניין: אנָא יְיָ הַצְלִיכָה נָא!

ברוך הבא בשם יי', ברקנוכם מבית יי'. אל יי' נזיר לנו, אסרו חג בעבורתים, עד קרנות המזבח. אליו אתה ואוזך, אלהי ארומך. הוזו ליהוה כי טוב, כי לעולם חסדו.

ימלוך יי' אלהינו כל מעשיך ומסיךך. ונדייקים עושי רצונך, וכל עמך בית ישראל, ברינה יודו לשמקך. כי אתה יי', לך טוב להודות ולשמק נעים לזרעך, ומעולם ועד עולם אתה האל. **ברוך אתה יי', המליך המשבח המפאר, מי וקיים תמיד ימלך לעולם ועד.**

מוסף לראש חודש

המתפלל כורע ארבע פעמים: בברכה ראשונה ("אבות") בתחילה ובסוף, ובהודיה ("מודים") בתחילת ובסוף. וכשהוא כורע, כורע בברוך; וכשהוא זוקף, זוקף בשם.

אדני, שפטינו תפוח, וכי, גיד תמלטן.

ברוך אתה יי', אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברחים אלהי צחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגיבור והנורא, אל עליון. גומלחסדים טובים וקונה הפל. וזוכרחסדי אבות ומ比亚 גואל לבני בנייהם. מלך נחמו מושיע ומגן. **ברוך אתה יי', מגן אברחים.**

אתה גיבור לעולם אדני, ממחיה מתים אתה רב להוציא. מшиб הריות ומורייד הנghost (בימות החמה: ומוריד הפל) מכלכל חיים בחסד. ממחיה מתים ברכמיים לבים, רופא חולמים, וסומך נופלים, ומתייר אסורים, ומקים אמונה ליישי עבר. מי כמוך בעל גבירות ומי דומה לך, ממית וממחיה? ונאמנו אתה, להחיות מתים. **ברוך אתה יי', ממחיה המתים.**

אתה קדוש, ושמק קדוש, וקדושים בכל יום ימלוך, סלה. **ברוך אתה יי', האל הקדוש.**

נקדישך ונעריךך, ונשלש לך קדשה משלשת, בזבר האמור על יד נבייך, וקרא זה אל זה ואמר...

כל אומרים: ...קדוש קדוש קדוש יי' צבאות; מלא כל הארץ, בבודו!

כבודו וגדרו מלא עולם, ומשרתתו שואלים, איה מקום כבודו?

כל אומרים: **מִשְׁבְּחִים וְאֹמְרִים, בָּרוּךְ בְּבוֹד יְמִינָה!**
מִמְּקוֹםךְ מַלְכֵנוּ תֹּפֶיעַ וְתִמְלֵךְ מַלְכֵנוּ עַלְיָנוּ, כִּי מַחְכִּים אֲנוּ לְךָ.
מִתְּמִלְךָ בְּצִיוֹן, בְּחִינָנוּ וּבְקִימָנוּ הַצִּיבָר עָוֹנוּ: אַמְנוּ תְּשִׁפְכוּ תִּתְגַּדֵּל
וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ, לְדוֹר וּדְוֹר וְלִנְצָחָ נְצָחִים. וְעַיְינָנוּ
תְּרָאֵנָה בְּמַלְכֹות עָזָה, בְּדָבָר הָאָמָר בְּשִׁירֵי קָדְשָׁךָ, עַל יְדֵי דָוִיד
מִשִּׁיחַ צְדָקָה...

כל אומרים: **יְמִלְךָ יְלֻעָלָם, אַלְמִיךְ צִיוֹן לְדוֹר וּדְוֹר - פָּלוּיה!**
לְדוֹר וּדְוֹר נְגִיד גָּדְלָךְ, וְלִנְצָחָ נְצָחִים קָדְשָׁתָךְ נְקָדִישׁ. וְשַׁבְּחָךְ
אֱלֹהֵינוּ מִפְנֵינוּ לֹא מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

בראש חודש שלח שבת:
**אַתָּה יָצַרְתָּ עַולְמָךְ מֶקְדָּשָׁם, כָּלִית
מְלָאכָתְךָ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. וּבְחִरְתָּ
בְּנָנוּ מִכֶּל הַעֲמִים וּרְצִיתָ בְּנָנוּ מִכֶּל
הַלְשׁוֹנוֹת. וּקְדִשְׁתָּנוּ בְמִצּוֹתָתֶךָ**
**וּקְרַבְתָּנוּ מַלְכֵנוּ לְעַבְדָתֶךָ, וּשְׁמַד
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַלְיָנוּ קָרָאת
וַתְּתַנוּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁבָתוֹת
לִמְנוֹחָה, וַיּוֹם רָאשׁ הַחֶדֶשׁ הַזֶּה
לְכִפְרָה בְּעָדָנוּ. וּמִפְנֵי חֲטָאתֵינוּ גָּלִינוּ**
**מִאַרְצֵנוּ וּנְתַרְמַקְמַעַל אַדְמַתֵּנוּ,
וְאַיִן אָנוּ יָכוֹלִין לְעַשּׂוֹת לִפְנֵי
קְרָבָנוֹת חֹזֶבֶתָנוּ. יְהִי רְצֽוֹן**
**מִלְפְנֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שְׁתַעַלְנוּ
לְאַרְצֵנוּ וְתַטְעַנוּ בְּגַבּוּלֵינוּ, וְשָׁם
נָעֲשָׂה לִפְנֵיךְ אֶת קְרָבָנוֹת
חוֹבָתֵינוּ. תִּמְדִין כְּסִדְרוֹ,**
**וּמוֹסְפִין בְּהַלְכָתָנוּ, וְאֵת מוֹסְפִי
יּוֹם הַמְנוֹחָה וַיּוֹם רָאשׁ הַחֶדֶשׁ
הַזֶּה, נָעֲשָׂה וּנְקִרְבֵּב לִפְנֵיךְ
בָּאַחֲרָה כְמִצּוֹת רְצֽוֹן. כְּמוֹ
שְׁכַתְבָתְךָ עַלְיָנוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי
מָשָׁה עֲבָדֶךָ. יְהִי רְצֽוֹן מִלְפְנֵיךְ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׁתַחְדִּשׁ עַלְיָנוּ אֶת רָאשׁ הַחֶדֶשׁ**

בראש חודש שלא חל בשבת:
**רָאשֵׁי חֶדְשִׁים לְעַמְקָן נְתַתָּ, זָמָן
פְּפָרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתָם, לְהִיּוֹתָם
מִקְרִיבִין לִפְנֵיךְ זְבַחִי רְצֽוֹן,
וּשְׁעִירִי חַטָּאת לְכִפְרָה בְּעָדָם.**
**זָכְרוֹן לְכָל מִזְבְּחָה יְהִיה, תְּשִׁועָת
נְפָשָׁם מִיד שׁוֹגָא. מִזְבְּחָת חֶדֶשׁ
בְּצִיוֹן תְּכִין, וּעוֹלָת רָאשׁ חֶדֶשׁ
נָעַלה עַלְיוֹן. שִׁירֵי דָוִיד נְשַׁמְעָה
בְּעִירָה, הָאָמָורִים לִפְנֵי
מִזְבְּחָת לְרְצֽוֹן. אַהֲבָת עַולְמָם
תָּבִיא לְהָם, וּבְרִית אָבוֹת
לְבָנִים תִּזְכֶּר. אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, מִפְנֵי חֲטָאתֵינוּ גָּלִינוּ
מִאַרְצֵנוּ, וּנְתַרְמַקְמַעַל אַדְמַתֵּנוּ
אַדְמַתֵּנוּ. יְהִי רְצֽוֹן מִלְפְנֵיךְ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ, שְׁתַעַלְנוּ לְאַרְצֵנוּ
וְתַטְעַנוּ בְּגַבּוּלֵינוּ, וְשָׁם נָעֲשָׂה
לִפְנֵיךְ אֶת קְרָבָנוֹת חוֹבָתֵינוּ.
תִּמְדִין כְּסִדְרוֹ, וּמוֹסְפִין
בְּהַלְכָתָנוּ, וְאֵת מוֹסְפִי יּוֹם
רָאשׁ הַחֶדֶשׁ הַזֶּה, נָעֲשָׂה
וּנְקִרְבֵּב לִפְנֵיךְ בָּאַחֲרָה כְמִצּוֹת
רְצֽוֹן, כִּמָה שְׁכַתְבָתְךָ עַלְיָנוּ**

הזה לטוּבָה, לְתוֹן לְחִסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְמִים וּלְשָׁלוֹם. וַיְהִי רָאשׁ הַחֶדֶשׁ הַזֶּה סֻוֹף וְקַא לְכָל מְתָאָתֵינוּ וְצַרוֹתֵינוּ, תְּחִלָּה נְרָאשׁ לְפָדוֹת נְפָשָׁנוּ. וַרְאָתָה נָא בְּמִנוּחָתֵנוּ. וְקַדְשָׁנוּ בְּמִצּוּתֵינוּ, וַתִּנוּ חָלְקָנוּ בְּתוֹרַתְךָ, וְשִׁמְחָתָנוּ בְּיִשְׂעוּתְךָ, וְשִׁבְעָנוּ מִטּוּבְךָ, וְטַהַר לְבָנָנוּ לְעַבְדָּךְ בְּאַמְתָה. וְהַנְחִילָנוּ בְּאֶחָבה וּבְרָצָנוּ שְׁבָתוֹת קְדָשָׁה וְיִנוֹחוֹ בָּם כֹּל יִשְׂרָאֵל אָוֹהָבֵי שָׁמֶד. בָּרוּךְ אֱתָה ייָה, מַקְדֵּשׁ הַשָּׁבֵת וּיְהִיא וּרְאֵשִׁי חֲדָשִׁים.

בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מֶשֶׁה עַבְדָּךְ יְהִי רְצֹוֹ מַלְפְּנֵיךְ ייָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַחְדֵשׁ עַלְיוֹן אֶת רָאשׁ הַחֶדֶשׁ הַזֶּה לְטוּבָה לְבָרְכָה, לְתוֹן לְחִסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְמִים וּלְשָׁלוֹם. וַיְהִי רָאשׁ הַחֶדֶשׁ הַזֶּה סֻוֹף וְקַא לְכָל מְתָאָתֵינוּ וְצַרוֹתֵינוּ, תְּחִלָּה וְרָאשׁ לְפָדוֹת נְפָשָׁנוּ. בַּעֲמָדָךְ יִשְׂרָאֵל מִכֶּל הָאָמוֹת בְּחִרְאָתָךְ וּרְאֵשִׁי חֲדָשִׁים לְהַמְּנַתָּה בָּרוּךְ אֱתָה ייָה, מַקְדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וּרְאֵשִׁי חֲדָשִׁים.

רָאשָׁה ייָה אֱלֹהֵינוּ בַּעֲמָדָךְ יִשְׂרָאֵל וְתִפְלְתָמָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב הַעֲבוֹדָה לְדִבְרֵיךְ בִּיתְךָ. וְאֵשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלְתָמָם מִמְּרָכָה בְּאֶחָבה תִּקְבֵּל בְּרָצָנוּ. וְתַהַי לְרָצֹן תִּמְיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וְתַרְצָנוּ, וְתַחְזִיןָה עִינֵינוּ בְּשׂוּבָךְ לְנוֹךְ, לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים כְּמָאָז. בָּרוּךְ אֱתָה ייָה, הַמְּחִזֵּיר שְׁבִינְתּוֹ לְצִיּוֹן.

בְּחוֹרֶת הַשִּׁׁיר, הַצִּיבּוּר עָוֹנוּ: מַזְדִים אֲנַחֲנוּ לְךָ שְׁאָתָה הוּא ייָה מַזְדִים אֲנַחֲנוּ לְךָ ייָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֱלֹהֵינוּ. צָור חַיִינּוּ מְגַן יִשְׁעָנוּ, כָל בָשָׂר. יוֹצְרָנוּ יֹצֵר בְּרָאָתָה, אֲתָה הוּא לְדוֹר וְדוֹר. נֹזֶה לְךָ בְּרָכוֹת וְהַזְּאוֹות לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְמִסְפָר תְּהַלְתָךְ, עַל חַיִינּוּ וְמִקְדְשָׁנוּ, כָּנוּ וְמִסְפָר תְּהַלְתָךְ, עַל נִשְׁמֹוֹתֵינוּ הַמִּסּוֹרִין בְּיִדְךָ, עַל גְּלִיוֹתֵינוּ לְמִצְרָאות קְדָשָׁה, לְשִׁמְרָה חֲקִידָה הַפְּקִידּוֹת לְךָ, עַל נִסִּיךְ וְלְעַבְדָךְ וְלְעַשְׂתָךְ רְצֹונָךְ בְּלִבְבָשָׁלָם וְנִפְלָאוֹתִיךְ שְׁבָכָל עַת וְעַת...

בְּחִנּוּכָה: עַל הַנִּסִּים, וּעַל הַגְּבוּרוֹת, וּעַל הַמְּלֻחָות, וּעַל הַתְּשׁוּוֹת, וּעַל הַפְּדוֹת, וּעַל הַפְּרָקוֹן, שְׁעַשְ׀יַת עָמָנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ, בִּימֵים הָהֶם בָּזְמָן הַזֶּה. בִּימֵי מִתְתִּיחָה בְּנוּ יֹחַנְןָנוּ כּוֹהֵן גָּדוֹל חַשְׁמָנָאי וּבְנֵיו, כְּשֻׁמְדָה מֶלֶכְתָּה יְהוּנָה הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְבִטְלָם מִתּוֹרַתְךָ, וְלְהַעֲבִירָם מְחַקֵּי רְצֹונָךְ. וְאָתָה בְּרַחֲמִיךְ הַרְבִּים עַמְּךָ לְהָם בְּעֵת אַרְתָּם, וְדִינָת אֶת דִינָם, וְרַבְתָּת אֶת רַיְבָם, וְנִקְמַתָּת אֶת נִקְמָתָם. וּמְסֻרָת גְּבוּרִים בִּיד מְלֻשִׁים, וּרְבִים בִּיד מְעֻטִים, וּטְמִאִים בִּיד טְהֹורִים, וּרְשָׁעִים בִּיד צָדִיקִים, וּפּוֹשָׁעִים בִּיד עוֹשֵׁי תֹוֹרַתְךָ. וְעַשְׂתָךְ לְךָ שָׁם גָּדוֹל בְּעוֹלָמָךָ, וְלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עַשְׂתָּה פֶּלֶא וְנִסִּים. כִּיּוֹם שְׁעַשְ׀יַת עָמָהָם נִסִּים וְגִבּוֹרוֹת, בְּכָךְ עַשְׂתָּה עָמָנוּ נִסִּים

ובגבורות, בעת ובעוֹנָה הַזֹּאת...

(בשאר הימים: ערך וברך וצחים וצחרים). הטוב כי לא כלו כחמים, המכחים כי לא תפנו חסידין. כל חמימים יהללו את שמק הגדול, כי טוב האל הטוב. ברוך אתה יי', הטוב שמק ולך נאה להודות.

אם יש כהנים לציבור (יותר מחד), הש"ץ אומר לפני הברכה:

כוהנים!

הש"ץ מזכיר אותם מילה, והם עוניין, עד شاملימין כל פסוק ופסוק:

יברְכֵךְ יי' וַיִּשְׁמַרְךָ. (ה הציבור עוניין "אמנו")

יאר יי' פָּנָיו אֲלֵיךְ וַיְחִנֶּךָ. (ה הציבור עוניין "אמנו")

ישָׁא יי' פָּנָיו אֲלֵיךְ וַיִּשְׁמַע לְךָ שְׁלוֹם. (ה הציבור עוניין "אמנו")

אם אין כהן לציבור, הש"ץ אומר:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ בָּרָכֵנוּ בָּרָכֵנוּ בְּבָרְכָה הַמְשֻׁלָּשָׁת בְּתוֹרָה, הַאֲמוֹרָה לְאַהֲרֹן וְלִבְנֵי כֹּהֲנִים עַם קְדוּשִׁיךְ, כְּאָמֹר, יְבָרְכֵךְ יי', וַיִּשְׁמַרְךָ יָאָר יי' פָּנָיו אֲלֵיךְ, וַיְחִנֶּךָ יְשָׁא יי' פָּנָיו אֲלֵיךְ, וַיִּשְׁמַע לְךָ שְׁלוֹם. וְשָׁמַע אֶת שְׁמֵי, עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאַנְיִ אֶבְרָכָם.

שים שלום, טובה, וברכה, תנו וחסד, וכחמים, עלינו ועל ישראל עמוק. וברכנו בלבנו באחד, ממא/or פניך. כי ממא/or פניך נתנו יי' אליהינו, תורה ומצוות, אהבה וחסד, צדקה ושלום. וטوب בעיניך לברך את עמק ישראל בכל עת בשלום. ברוך אתה יי', המברך את עמו ישראל בשלום.

יהיו לך אמרי פי ונהגיו לבך לפניך, יי' צורי וגברי.

כשוגמר התפילה, כורע ופושע שלוש פסיעות לאחרורי כשהוא כורע; ונוטן שלום משמאלו עצמו, ואחר כך מימינו עצמו:

עוֹשֶׁה שְׁלוֹם בְּמִרְוְקִיוֹ, הוּא בְּרַחֲמֵיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

אחר כך מגביה ראשו מן הכרעה.

ואחר כך מתחיל הש"ץ ומתפלל (בקול רם) מתחילת הברכות, להוציא את מי שלא התפלל. כל הציבור עומדין וושאניין, ועוניין "אמנו" אחר כל ברכה וברכה.

שחרית/מנחה ערבית למועדדים

המתפלל כורע ארבע פעמים: בברכה ראשונה ("אבות") בתחילת ובסוף, ובהודיה ("מועדים") בתחילת ובסוף. וכשהוא כורע, כורע בברוך; וכשהוא זוקף, זוקף בשם.

אדני, שפתוי תפוח, וכי, גאיד תhalbתן.

ברוך אתה יי' אלהינו ואלהינו אבوتינו, אלהי אברךם אלהי
צחק ואלהי יעקב. האל הגדול המבור והגנורא, אל עליון.
גומל חסדים טובים וקונה הפל. וזכור חסדי אבות ומביא
גואל לבני בנייהם. מלך רחמו מושיע ומגן. **ברוך אתה יי',**
מגן אברךם.

אתה גבור לעולם אדני, מתחיה מתים אתה רב להושיע. מшибיב
הרווח ומורייד הגשם (בימות החמה: ומזריך הטל) מכלכל חיים
בחסד. מתחיה מתים ברכחים לבים, רופא חולמים, וסומך
נופלים, ומתייר אסורים, ומקיים אמונה ליישי עפר. מי
במוח בעל גבורות ומי דומה לך, ממית ומתחיה? ונאמנו אתה,
להחיות מתים. **ברוך אתה יי', מתחיה המתים.**

אתה קדוש, ושנק קדוש, וקדושים בכל יום יהלון, סלה. **ברוך**
אתה יי', האל הקדוש.

נקדישך ונערכיך, ונשלש לך קדשה משלשת, בדבר האמור על יד
נבייך, וקרא זה אל זה ואמר...

כל אומרים: ...קדוש קדוש קדוש יי' צבאות, מלא הארץ, בבודו!

ובוזו וגדרו מלא עולם, ומשרתו שוואלים, איה מקום בבודו?
כל אומרים: משבחים ואומרים, ברוך בבוד יי' מקומו!

ממקומו מלכנו תופיע ותמלך מלכנו עליוינו, כי ממכבים אנו לך.
מתי תמלך בציון, בחינו ובימינו הציבור עוני: אמן תשכן תתגדל
וთתקדש בתוך ירושלים עירך, לדור ודור ולנצח נצחים. ועינינו
תראהינה במלכות עזך, בדבר האמור בשירך קדשך, על ידי דוד
משיח צדק...

כל אומרים: ימלך יי' לעולם, אלהיך ציוו לדור ודור - מלוכה!

לדור ונדור נגיד גדליך, ולנצח נצחיכם קדשך נקייש. ושבחך
אליהינו מפיינו לא ימוש, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. **ברוך אתה**
יי', האל הקדוש.

אתה בחרתנו מכל העמים ורצית בנו מכל הלשונות. **וקדשךנו**

במצוותיך, וקרבתנו מלכנו לעבודתך, ושIELD הגדול והקדוש עלינו קראת ותתן לנו יי אלהינו (שבותות למנוחה מועדים לשמחה, חגים וzmanim לשון, (את יום המנוח זהה) את יום טוב מקרא קדש הזה

בע"ע:

את יום חג
שmini עצרת
זהה, זמו
שמקתנו

בשבועות:

את יום חג
השבועות הזה,
זמו מטה תורתנו
שמקתנו

בפסח:

את יום חג
המצות הזה,
זמו חרותנו
באבה

זכור ליציאת מצרים. אלהינו ואלהי אבותינו, עליה זיבוא
יגיע יראה יראה ישמע יפקד זכר לפניך זכרוננו, זכרו
אבותינו, זכרו ירושלים עירך, זכרו משמית בנו דוד עבדך,
זכרו כל עמך בית ישראל לפניך, לפולטה לטובה לך להסד
ולרhamמים, ביום טוב מקרא קדש הזה

בש"ע:

ביום חג שmini
עצרת הזה

בשבועות:

ביום חג
השבועות הזה
הפסחות

לרכם בו עליינו ולהושיענו. זכרנו יי אלהינו בו לטובה,
פקדנו בו לברכה, הושיענו בו לחיים, בדבר ישועה וرحمם.
חוס ותחנו, ורכם עליינו, ומלאנו בו מכל צרה זיגון, ושםנו
בו שמחה שלמה, כי אל מלך רחום וחנון אתה. ומשיאנו יי
אלהינו את ברכת מועדייך לחיים ולשמחה ולשלום, כאשר
רצית ואמרת לברכינו בנו תברכנו, סלה. וקדשו במצוותיך,
וטעו חלקנו בתורתך, ושמח נפשנו בישועתך, ושבינו מטויך,
וטהר לבנו לעבדך באמתך. והנחלתנו באבה וברצון שבותות
קדשך, וניחנו בס כל ישראל אוהבי שמק. ברוך אתה יי,
מקדש (השbat) וישראל והzmanים.

ראה יי אלהינו בעמך ישראל ותפלתם שעלה, והשב העבודה
לדבריך ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהרבה באבה תקבל
ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודה ישראל עמך. ותרצנו,
ותחזיננה עינינו בשובך לנוק, לאיזו ברכמים פמאז. ברוך
אתה יי, המഴיר שכינתו לציוון.

מודים אנחנו לך שאתך הוא יי אלהינו. בחורות הש"ץ, הציבור עוני:
מודים אנחנו לך יי אלהינו.

נאלהי כל בשר. יוצנו
ויצר בראשית, ברכות
והוזאות לשמן הגadol
ומקדוש על שחחינו
וקימפנו, כו תחינו
ותחנו, ומתאסף גליותינו
למחירות חדש, לשמר
חקיך ולבך ולעשות
רצונך בלבב שלם על שאנו
מודים לך.

צור חיינו מגן ישענו, אתה הוא לדור
ודור. נודה לך ונספר תהלהך, על חיינו
המסורינו בידיך, על נשמותינו הפקודות
לך, על נסיך ונפלאותיך שבכל עת ועת
ערב ובקר ואחרים. הטוב כי לא כלו
ר חמץ, המרכמת כי לא תפנו חסיך. כל
החיים יהלו את שמן הגadol, כי טוב
האל הטוב. ברוך אתה יי' הטוב שמן
ולך נאה להזות.

אם יש כהנים לציבור בשחרית (יותר אחד), הש"ץ אומר לפני הברכה:

כהנים!

הש"ץ מקרא אותם מילה ומילה, והם עוניין, עד שמלימין כל פסוק ופסוק:

יברךך יי' וישמך. (הציבור עוניין "אמנו")

יאר יי פניו אליך ויחנוך. (הציבור עוניין "אמנו")

ישא יי פניו אליך וישם לך שלום. (הציבור עוניין "אמנו")

אם אין אפילו כהן אחד לציבור, הש"ץ אומר:
אליהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה, האמור
לאהרון ולבני כוהנים עם קדושים, באמור, יברךך יי, וישמך. יאר יי
פניו אליך, ויחנוך. ישא יי פניו אליך, וישם לך שלום. ושםו את שמי, על
בני ישראל, ואני אברכט.

שים שלום, טוב, וברכה, חן וחסד, וرحمים, עלינו ועל ישראל
עמך. וברכנו כלנו כאחד, מפואר פניך. כי מפואר פניך נתת לנו יי
אליהינו, תורה ותמים, אהבה וחסד, צדקה ושלום. וטוב בעיניך
לבך את עמך ישראל בכל עת שלום. ברוך אתה יי, המברך
את עמו ישראל בשלום.

יהיו לרצון אמרינו פי והגיוں לבני לפניך, יי צורי וגAli.

כשוגמר התפילה, כורע ופושע שלוש פסיעות לאחריו כשהוא כורע; ונוטן שלום
משמאלו עצמו, ואחר כך מימין עצמו:

עוֹשֶׂה שָׁלוּם בְּמִרְמֵנוּ, הוּא בְּרַחֲמֵינוּ יַעֲשֶׂה שָׁלוּם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

אחר כך מגביה ראשו מן הכרעה.

בשחרית ומנחה, מתחיל הש"ץ ומתפלל (בקול רם) מתחילה הברכות, להוציא את מי
שלא התפלל. כל הציבור עומדין ושומעין, ועוניין "אמנו" אחר כל ברכה וברכה.

מוסף למועדים

המתפלל כורע ארבע פעמים: בברכה ראשונה ("אבות") בתחילת ובסוף, ובהודיה ("מועדים") בתחילת ובסוף. וכשהוא כורע, כורע בברוך; וכשהוא זוקף, זוקף בשם.

אדני, שפטוי תפוח, ופי, יגיד תhalbתך.
ברוך אתה "י, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אָבָרָהָם אָלָהִי
צָחַק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַפֶּבֶר וְהַנּוֹרָא, אֶל עַלְיוֹן.
גּוֹמֵל חֲסִידִים טֹבִים וּקְוִינה הַפֶּל. וּזְכַר חֲסִידִי אֲבוֹת וּמְבֵיא
גּוֹאֵל לְבָנֵינוּ בְּנִיהָם. מֶלֶךְ רְחַמְנוּ מֹשִׁיעֵנוּ וּמְגֻנוּ. ברוך אתה "י,
מְגֻנוּ אָבָרָהָם.

אתה גיבור לעוזלים אדני, ממחיה מתים אתה רב להושיע. משיב
הרוח ומוריד הגשם (בימות החמה: ומוריד הTEL) מכלכלת תיימ
ביחס. ממחיה מתים ברכימים רבים, רופא חולמים, וסומך
ונפלים, ומתריך אסורים, ומקיים אמונה לישני עפר. מי
כמוך בעל גבורות וכי דומה לך, ממית ומחיה? ונאמנו אתה,
להחיות מתים. ברוך אתה "י, ממחיה המתים.

אתה קדוש, ושmarkt קדוש, וקדושים בכל יום יהלוך, סלה. ברוך
אתה "י, האל הקדוש.

נקדיש ונעריכך, ונשלש לך קדשה משלשת, בדבר האמור על יד
نبيיך, וקרו זה אל זה ואמר ...
כל אומרים: ...קדוש קדוש קדוש "ocabot; מלא כל הארץ, בבודו!
בבודו וגדלו מלא עולם, ומשרתינו שואלים, איה מקום בבודו?
כל אומרים: משבחים ואומרים, ברוך בבוד "מפקומו!
ממוקומך מלכנו תופיע ותמלך מלכנו עליינו, כי מחייבים אנו לך.
ממי תמלך בציון, בחינו ובימינו הציבור עוני: אמו תשכן תתגצל
וთתקדש בתוך ירושלים עירך, לדור ודור ולנצח נצחים. ועיינינו
תראהנה במלכות עזך, בדבר האמור בשירך קדשך, על ידי דוד
משיח צדקך ...

כל אומרים: ימלך "על עולם, אל מיך ציוו לדור ודור - מליליה!
לדור ודור נגיד גדלך, ולנצח נצחך קדשתך נקדיש. ושבחך
אל הינו מפניו לא ימוש, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה
"י, האל הקדוש.

אתה בחרטנו מכל העמים ורצית בנו מכל הלשונות. וקדשتنا
במצוותיך, וקרבתנו מלכנו לעובדך, ושmarkt הגדול והקדוש

עלינו קראת ותתן לנו יי' אלהינו (שבותות למנוחה מועדים לשמחה, חגים וזמןים לש羞ון, (את יום המנוחה ה'ז) את יום טוב מקרא קדש ה'ז)

בפסח:	בשבועות:	בפסח:
את יום חג	את יום חג	את יום חג
שמיני עצרת	השבועות ה'ז,	השבועות ה'ז,
ה'ז, זמן חירותנו	ה'ז, זמן שמחתנו	ה'ז, זמן שמחתנו
באהבה	באהבה	באהבה

זכר ליציאת מצרים. ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונטרח מעלה אדמתנו, ואין לנו יכולין לעלות להראות להשתקחות לפניך בבית בחרתך, בנוה הדך בבית הגדול והקדוש שנקרה שמקד עליו, מפני היד שנשפלחה במקדשך. יהיו רצון מלפניך יי' אלהינו, שתשוב ותרחם עליו ועלינו ברחמייך הרבבים, ותקבץ פזרינו מבין הגויים ונפוצותינו בנס מירכתי ארץ, וhabianu לציוון עירך בינה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם, ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו. תמידין בסדרנו, ומוספיו בהלפתנו, ואת מוספי (יום המנוחה ה'ז) יום טוב מקרא קדש ה'ז

בפסח:	בשבועות:	בפסח:
יום חג	יום חג	יום חג
השבועות ה'ז	השבועות ה'ז	השבועות ה'ז
נעשה ונקריב לפניך במצות רצונך, כמה שפטבת עליינו	בתוכך על ידי משה עבדך מלך רחמיך רחים עליינו, טוב ומטיב הךך לנו, שובה علينا בהמון רחמייך, בגלן אבותינו שעשוי רצונך בניה ביתך בטהלה, וכוגן מקדשך על מכונו, והראינו בבניינו ושמחנו בתוקנו. והשב ישראל לנוהו, כהנים לעבודתך, ולויים לדוכנו, וישראל למעמך, וארכנו על משפטו ישוב. ושם נעה ונראה לפניך בשלוש פעמי רגלוינו, בכתוב בתורתך, שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פניך יי' אלהיך, במקום אשר יבחר, ב חג המצות ובחג השבעות וב חג הפסכות, ולא יראה את פניך יי' ריקם. איש במתנית ידו, בברכת יי' אלהיך, אשר נתנו לך. ומשיאנו יי' אלהינו את ברכת מועדייך לחיים ולשמחה ולשלום, כאשר רצית ואמרת לברכנו כו' תברכנו, סלה. וקדשנו במצוותיך, ותו חלכנו בתורתך, ושמיח נפשנו בישועתך,	

ושבענו מטוּבך, וטהר לבנו לעבדך באמות. והנחי לנו באהבה וברצון שבנות קדשך, וינו חוו בם כל ישראל אורה שמן. ברוך אתה יי' מקדש (השבת) וישראל והזמנים.

רצה יי' אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעלה, והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהקה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון פסיד עוזרת ישראל עטך. ותרצנו, ותחזינה עינינו בשובך לנו, לאיזו ברחמים פמאז. ברוך אתה יי', המഴיר שכינתו לציוון.

בחזרת הש"ץ, הציבור עוניין: מודים אנחנו לך "אלהינו ואלהינו יוצר בראשית, ברכות והוזאות לשמן הנדול ומקודש על שחמיינו וקיומינו, בנו תחמיינו ותחננו, ותאסף גליותינו לחצרות קדשך, לשמר חקיך ולשבך ולעשות רצונך בלבב שלם על שאנו מודים לך.

מודים אנחנו לך שאתה הוא "אלהינו צור חיינו מגן ישענו, אתה הוא לדור ודור. נזחה לך ונספר תהלחתך, על חיינו המסורי בידיך, על נשמותינו הפקודות לך, על נסיך ונפלאותיך שבכל עת ועת ערבות ובקර וצחים. הטוב כי לא כל רחמייך, המרחים כי לא תמו חסיך. כל מהיימן יהלו את שמן הנדול, כי טוב האל הטוב. ברוך אתה יי', הטוב שמאך לך נאה להוזות.

אם יש כהנים לציבור (יותר אחד), הש"ץ אומר לפני הברכה:
פוחנים!

הש"ץ מקרא אותם מילה מילה, והם עוניין, עד שמשלימים כל פסוק ופסוק:
ברוך יי' וישマーך. (ה ציבור עוניין "אמו")
יאר יי' פניו אליך ויחנן. (ה ציבור עוניין "אמו")
ישא יי' פניו אליך ויחסם לך שלום. (ה ציבור עוניין "אמו")

אם אין אפילו כהן אחד לציבור, הש"ץ אומר:
אלהינו ואלהינו אבוזתינו, ברכנו בברכה המשלה בתורה, האמונה לאחרון ולבני כוהנים עם קדושים, כאמור, "ברוך יי' וישマーך. יאר פניו אליך, ויחנן. ישא פניו אליך, ויחסם לך שלום. ושםו את שמי, על בני ישראל, ואני אברכם".

שים שלום, טובה, וברכה,תו וחסד, וرحمים, עלינו ועל ישראל עמוק. וברכנו בלבנו באחד, ממאור פניך. כי ממאור פניך נתפת לנו יי' אלהינו, תורה וחמים, אהבה וחסד, צדקה ושלום.

וְטוֹב בָּעִינִיךְ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עַת בְּשָׁלוֹם. בָּרוּךְ
אַתָּה ייְהוָה, הַמָּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.
יְהִיוּ לְرָצֹן אֱמֹרֵי פִי וְהַגִּיּוֹן לְבַי לְפָנֶיךְ, ייְהוָה צְדָקָתְךָ וְגָאָלֶיךָ.
כשוגמר התפילה, כורע ופוסע שלוש פסיעות לאחריו כשהוא כורע; ונוטן שלום
משמאלו עצמו, ולאחר כך מימין עצמו:
עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בָּמְרוֹצְמָיו, הוּא בְּנַחֲמָמוֹ יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.
אחר כך מגביה ראשו מן הכרעה.
ואחר כך מתחיל הש"ץ ומຕפלל (בקול רם) מתחילת הברכות, להוציא את מי שלא
התפלל. כל הציבור עומדים ושומעים, ועונין "אמן" אחר כל ברכה וברכה.